ΠΙΟΝΕΡΟΣ

ΒΑΡΙΣ 1934

ΠΙΟΝΕΡΟΣ

ΓΕΝΑΡΙΣ – ΦΛΕΒΑΡΙΣ 1934

ΠΕΡΙΟΧΟΜΕΝΑ

ΓΙΑ' ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΙΣ ΤΑΚΣΙΣ ,ΝΑΣΕ ΕΤΙΜΟΣ!

ΠΙΟΝΕΡΟΣ

= ΟΡΓΑΝΟ ΤΥ Κ. Γ. Π. Κ. Κ. =
= ΣΤΙΝ Κ. Ε. ΤΙΣ Λ. Κ. Ε. Ν. Υ. =

ΠΙΟΝΕΡΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΧΡΟΝΟΣ Β' (Δ') ΑΡΙΘ. 1-2 (30-31)
ΓΕΝΑΡΙΣ-ΦΛΕΒΑΡΙΣ 1934

СТО XVII ΣΙΝΕΔΡΙΟ

Ι ΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΙ ΕΚΘΕΣΙ ΤΥ σ. ΣΤΑΛΙΝ ΣΤΟ XVII ΣΙΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΙ ΔΥΛΙΑ ΤΙΣ Κ.Ε. ΤΥ ΠΚΚ(μπ)

I.

Ι ΚΡΙΣΙ ΤΥ ΠΑΝΚΟΖΜΙΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΖΜΥ, ΠΥ ΚΣΑΚΟΛΥΘΑΙ ΚΕ Ι ΕΚΣΟΤΕΡΙΚΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙ ΤΙΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΙΣ ΕΝΟΣΙΣ

Σίντροφι! Από τον κερό τυ 16-υ σινέδριυ περάσανε περισότερο από τρία χρόνια. Ι περίοδο αφτί δεν ίνε πολί μεγάλι. Μα ίνε γιομάτι με περιεχόμενο, περισότερο από κάθε άλι περίοδο. Νομίζο, ότι καμιά απτις περίοδες τυ στερνύ δεκάχρονυ δεν ίτανε έτσι πλύσια με γεγονότα, (σομπίτια), όπος αφτί ι περίοδο.

Στον ΙΚΟΝΟΜΙΚΟ κλάδο αφτά τα χρόνια ίτανε χρόνια, πυ κσακολυθύσε ι πανκόζμια ικονομικί κρίσι. Ι κρίσι ανκάλιασε όχι μόνο τι διομιχανία, μα κε το αγροτικό νικοκιριό γενικά. Ι κρίσι θέριεβε (μπυσσεβάλα) όχι μόνο στι σφέρα τις παραγογίς κε τυ εμπόριυ. Πέρασε έτσι κε στι σφέρα τυ κρέντιτυ κε τις χριματικίς κικλοφορίας, (ομπρασττζένιε), αναποδογιρίζοντας τις σχέσες τυ κρέντιτυ κε τις βαλιύτας, πυ καθορίστικαν (υστανοβίλις) ανάμεσα στις χόρες. Αν πριν ακόμα μαλόνανε κάπυ-κάπυ, ίνε πανκόζμια ικονομικί κρίσι ίτε δεν ίνε, τόρα δε μαλόνυνε πια γι' αφτό, γιατί ίνε πάρα πολί φανερί ι ίπαρκσι (ναλίτζιε) τις κρίσις κε ι καταστρεφτικές-τις δράσες (ντέιστβια). Τόρα μαλόνυνε πια για άλο, αν θα μπορέσυνε να βγύνε απτιν κρίσι ίτε δεν έχι διέκσοδο, κε αν έχι διέκσοδο, με τί τρόπο να τιν πραγματοπιίσυνε.

Στον ΠΟΛΙΤΙΚΟ κλάδο αφτά τα χρόνια ίτανε χρόνια τις παραπέρα όκσινσις (ομποστρένιε) τον σχέσεον τόσο ανάμεσα στις καπιταλιστικές χόρες, όσο κε μέσα σ' αφτές τις χόρες. Ο πόλεμος τις Γιαπονίας με την Κίνα κε ι οκυπάτσια τις Μαντζζυρίας, ι σχέσες στι Μακρινί Ανατολί, πυ οκσινθίκανε, ι νίκι τυ φασιζμύ στι Γερμανία κε ο θρίαμβος τις ιδέας τυ ρεβάνςς, ι σχέσες, πυ οκσινθίκανε στίν Εβρό-

πι, ι έκσοδο τις Γιαπονίας κε τις Γερμανίας απτι Λίγα τον εθνόν, πϋδοσε κενύριο σκύντιμα στο μεγάλομα τον εκσοπλιζμόν κε στιν ετιμασία για τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, ι ίτα (ποραζζένιε) τυ φασιζμύ στιν Ισπανία, για περίσια φορά δίχνυνε, ότι ι επαναστατικί κρίσι οριμάζι κι' ο φασιζμός δεν ίνε καθόλυ μακρόχρονος,—τέτια ίνε τα σπυδεότερα φάκτα τις απολογιστικίς περίοδυ. Δεν ίνε παράκσενο, ότι ο μπυρζυαζικός πατσιφιζμός ίνε ετιμοθάνατος, κ' ι αφοπλιστικές τεντέντσιες μεταλάσυντε ανιχτά κε άμεσα με τεντέντσιες εκσοπλιζμύ κε πάλι εκσοπλιζμύ.

Μέσα ς' αφτά τ' αγριεμένα κίματα τον ικονομικόν σινκλονιζμόν (ποτριασένιι) κε τον πολεμικο-πολιτικόν καταστροφόν ι ΕΣΣΔ στέκετε χόρια, σα βράχος, κσακολυθόντας τι δυλιά-τις στο σοσιαλιστικό χτίσιμο κε τον αγόνα για τι διαφίλακσι τις ιρίνις. Αν στις καπιταλιστικές χόρες ακόμα θεριέδι ι ικονομικί κρίσι, στιν ΕΣΣΔ κσακολυθί ι άνοδο (ποντιόμ) τόσο στι βιομιχανία, όσο κε στο αγροτικό νικοκιριό. Αν στις καπιταλιστικές χόρες γίνετε πιρετόδικι προετιμασία για τον κενύργιο πόλεμο, για το κενύργιο μίραζμα τυ κόζμυ κε τον σφερόν τις επιροίς, ι ΕΣΣΔ κσακολυθάι σιστιματικό, επίμονο αγόνα ενάντια στον κίνδινο τυ πολέμυ κε για τιν ιρίνι, κε δε μπορύμε να πύμε, ότι ι προσπάθιες τις ΕΣΣΔ ς' αφτί τιν ιπόθεσι δεν έχυνε καμιά επιτιχία.

Τέτια ίνε ι γενικί καρτίνα τις διεθνύς κατάστασις στι δομένι στιγμί.

Ας περάσυμε στιν εκσέτασι τον βασικόν δομένον για τιν ικονομικί κε πόλιτικί κατάστασι τον καπιταλιστιστικόν χορόν.

1. Ι ΚΙΝΙΣΙ ΤΙΣ ΙΚΟΝΟΜΙΚΙΣ ΚΡΙΣΙΣ ΣΤΙΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΧΟΡΕΣ

Ι τορινί ικονομικί κρίσι στις καπιταλιστικές χόρες διαφέρι απ' όλες τις ανάλογες κρίσες, γιατί ίνε ανάμεσα ς' άλα, πιο κσακολυθιτικί κε βαστάι πολί κερό. Αν πριν ι κρίσες τελιόνανε μέσα ς' ένα-διο χρόνια, ι τορινί κρίσι κσακολυθάι πια πέμτο χρόνο, ριμάζοντας από χρόνο σε χρόνο το νικοκιριό τον καπιταλιστικόν χορόν κε τυ βιζένι το πάχος, πυ σορέφτικε στα περαζμένα χρόνια. Δεν ίνε παράκσενο, ότι αφτί ι κρίσι ίνε ι πιο βαριά απ' όλες τις κρίσες.

Πός κσιγιέτε αφτός ο ανίδοτος κσακολυθιτικός χαραχτίρας τις σίχρονις ικονομικίς κρίσις;

Κσιγιέτε πρότα απ' όλα με το ότι ι βιομιχανικί κρίσι ανκάλιασε δίχος εκσέρεσι όλες τις καπιταλιστικές χόρες, δισκολέβοντας το μανυβράριζμα τυ ενός μέρυς τον χορόν για λογαριαζμό τον άλον.

Δέφτερο, κσιγιέτε με το ότι ι βιομιχανικί κρίσι περιπλέχτικε με τιν αγροτικί κρίσι, ανκαλιάζοντας δίχος εκσέρεσι όλες τις αγροτικές κε μισοαγροτικές χόρες, κι' αφτό δε μπορύσε να μιν περιπλέκσι κε να μι βαθένι τι βιομιχανικί κρίσι.

Τρίτο, κσιγιέτε με το ότι ι αγροτικί κρίσι διναμοσε ς' αφτό το διάστιμα κε ανκάλιασε όλυς τυς κλάδυς τυ αγροτικύ νικοκιριύ, μαζί κε τι χτινοτροφία, φέροντάς-τιν ος τι ντεγραντάτσια, ος το πέραζμα άπτις μιχανές στι δυλιά τυ χεριύ, ος τι μεταλαγί τυ τράκτορ με άλογο, ος το απότομο (ρέζκι) λιγόστεμα κε καμιά φορά ος τιν πλέρια άρνισι απτι χρισιμοπίισι τον τεχνιτόν λιπαζμάτον (ισκυστβ. ντομπρένιι), πυ ακόμα περισότερο τράβικσε τι βιομιχανικί κρίσι.

Τέταρτο, κσιγιέτε με το ότι τα μονοπολιακά κιριάρχα κάρτελ στι βιομιχανία προσπαθύνε να διαφιλάκσυνε απσιλές τιμές στα εμπορέβματα, περιστατικό, πυ κάνι τιν κρίσι ιδιέτερα αροστιάριχι κε μποδίζι το κσεπύλιμα τυ αποθέματος (ζαπάς) τον εμπορεβμάτον.

Τέλος, κσιγιέτε—κι' αφτό ίνε το χιριότερο—με το ότι ι βιομιχανικί κρίσι άναψε σε σινθίκες τις ΓΕΝΙΚΙΣ κρίσις τυ καπιταλιζμύ, οπόταν ο καπιταλιζμός δεν έχι πια

κε δε μπορί να έχι ύτε στα βασικά κράτι, ύτε στις απικιακές κε εξαρτιμένες χόρες κίνι τι δίναμι κε τι στερεότιτα, πυ ίχε πριν απτον πόλεμο κε τιν Οχτοβριανί επανάστασι, οπόταν ι βιομιχανία τον καπιταλιστικόν χορόν κλιρονόμισε (ναςλιέντοβαλα) απτον ιμπεριαλιστικό πόλεμο το χρονικό μιςοδύλεμα τον επιχιρίσεον κε τα εκατομίρια τις στρατιάς τον ανέργον, απτα οπία δεν ίνε πια σε θέσι να γλιτόσι.

Τέτια ίνε τα περιστατικά, πυ καθορίζυνε το βαθί μακρόχρονο χαραχτίρα τις τορινίς βιομιχανικίς κρίσις.

Μ' αφτά τα περιστατικά επίσις ξιγιέτε κε κίνο το φάκτο, ότι ι κρίσι δεν περιορίστικε μέσα στι σφέρα τις παραγογίς κε τυ εμπόριυ, μα ανκάλιασε επίσις κε το σίστιμα τυ κρέντιτυ, τις βαλιύτας, τι σφέρα τον χρεοστικόν ιποχρεόσεον κ.τ.λ., σπάνοντας τις σχέσες τις τραντίτσιας, πυ καθορίστικαν τόσο ανάμεσα σε χοριστές χόρες, όσο κι' ανάμεσα στις κινονικές γρύπες σε χοριστές χόρες.

Εδό μεγάλο ρόλο έπεξε το πέσιμο τον τιμόν στα εμπορέβματα. Παρά τιν αντίστασι τον μονοπολιακόν κάρτελ το πέσιμο τον τιμόν μεγάλονε με αφθόρμιτι (στιχίινι) δίναμι, πέφτανε δε ι τιμές προτ' απ' όλα κε περισότερο απ' όλα στα εμπορέβματα τον ανοργάνοτον εμπορεβματοχτιμόνον—τυ χοριάτι, τυ επανκελματία (ρεμέσλενικα), τυ μικρύ καπιταλιστί κε μόνο αγάλια-αγάλια κε σε μικρότερο βαθμό στα εμπορέβματα τον οργανομένον εμπορεβματοχτιμόνον,—τον καπιταλιστόν, πυ ίτανε ενομένι μέσα στα κάρτελ. Το πέσιμο τον τιμόν έκανε τιν κατάστασι τον χρεοστόν (βιομίχανον, επανκελματιόν, χορικόν κ. α.) ανιπόφορι κε, αντίθετα τιν κατάστασι τον κρεντιτόρον ανίκυστα προνομιακί (πριβιλεγιρόβανι). Ι τέτια κατάστασι έπρεπε να φέρι κε πραγματικά έφερε σε κολοσιέα χρεοκοπία τις φίρμες κε τυς χοριστύς επιχιριματίες. Στο διάστιμα τον τελεφτέον τριόν χρόνον απ' αφτίν τιν ετία καταστραφίκανε δεκάδες χιλιάδες μετοχικές ετερίες (ακτς. όμπστζεστβα), στις ΕΠΒ Αμερικίς, στι Γερμανία, στιν Ανκλία, στι Γαλία. 'Ιστερα απτις χρεοκοπίες τον μετοχικόν ετεριόν ακολύθισε ι ιποτίμισι τις βαλιύτας, πυ κάμποσο λάφρινε τιν κατάστασι τον χρεοστόν. Ιστερα από τιν ιποτίμισι τις βαλιύτας ακολύθισε ι λεγαλιζάτσια τις μι πλιρομίς τον χρεόν, τόσο τον εσοτερικόν, όσο κε τον εξοτερικόν, απτο κράτος. Το κραχ, πυ πάθανε τέτιες μπάνκες, σαν τις μπάνκες τυ Ντάρμσστατ κε τυ Ντρέζντεν στι Γερμανία, τυ Κρέντιτ-ανσσταλτ στιν Αφστρία κε τα κοντσέρνα, σαν τυ Κρέιγερ στι Συιδία, τυ Ινσυλ-Κοντσέρν στις ΕΠΒ Αμερικίς κ. α., πυ όλι το ξέρυνε.

Καταλαβένυμε, ότι ίστερα απ' αφτά τα φενόμενα, πυ κλονίσανε τις βάσες τυ σιστίματος τυ κρέντιτυ, έπρεπε ν' ακολυθίσυνε κε πραγματικά ακολυθίσανε το σταμάτιμα τις πλιρομίς για το κρέντιτο κε για τα ξένα δάνια, το σταμάτιμα τις πλιρομίς για τα μεσοσιμαχικά χρέι, το σταμάτιμα τις εξαγογίς καπιτάλ, το νέο λιγόστεμα τυ εξοτερικύ εμπόριυ, το νέο λιγόστεμα τις εξαγογίς εμπορεβμάτον, το δινάμομα τυ αγόνα για τις εξοτερικές αγορές, ο εμπορικός πόλεμος ανάμεσα στις χόρες κε το ντένμπιγ. Νε, σιντροφι, το ντένμπινγ, για το οπίο ακόμα εδό κε λίγο κερό ξελαρινκιζόντανε μερικί εβγενίς βυλεφτές απτα εβγενί παρλαμέντα τις Εβρόπις κε Αμερικίς. Εγό μιλό για το πραγματικό ντένμπινγ, πυ πραχτικάρυν τόρα σχεδόν όλα τα «πολιτιζμένα» κράτι, για το οπίο φρόνιμα σοπένυν ι γενέι κε εβγενίς βυλεφτές.

'Ινε γνοστό επίσις, ότι τα καταστρεφτικά φενόμενα, πυ σιναχολυθύνε τι βιομιχανικί κρίσι, πυ παρυσιαστίκανε όξο από τι σφέρα τις παραγογίς, δε μπορέσανε με τι σιρά-τυς να μιν επιδράσυνε πάνο στο διπλασίαζμα κε τιν περιπλοκί-τις.

Τέτια ίνε ι γενικί καρτίνα τις κίνισις τις βιομιχανικίς κρίσις.

Νά μερικές τσίφρες απτο επίσιμο ιλικό

πυ ζογραφίζυν τιν κίνιςι τις βιομιχανικές κρίςις στο διάςτιμα τις απολογιςτικίς περιόδυ.

ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΙΣ ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΚΙΣ ΠΑΡΑΓΟΓΙΣ ΣΕ %% ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ 1929:

	1929	1930	1931	1932	1933
ΣΣΣΔ	100	129,7	161,9	184,7	201,6
ΑΜΕΡΙΚΙ . . . —	100	80,7	68,1	53,8	64,9
ΑΝΚΛΙΑ	100	92,4	83,8	83,8	86,1
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	100	88,3	71,7	59,8	66,8
ΓΑΛΙΑ	100	100,7	89,2	69,1	77,4

Αφτί ι ταμπλίτςα, καθός βλέπετε, ι ίδια μιλάι για τον εαφτό-τις.

Τον κερό, πυ ι βιομιχανία τον βαςικόν καπιταλιςτικόν χορόν έπεφτε από χρόνο σε χρόνο σε σίνκριςι με το επίπεδο τυ 1929 κε μόνο στο 1933 άρχιςε λιγάκι να διορθόνετε, μα βρίςκετε ακόμα μακριά απτο επίπεδο τυ 1929, ι βιομιχανία τις ΕΣΣΔ μεγάλονε από χρόνο σε χρόνο, περνόντας ένα προτςές αδιάκοπις ανόδυ.

Τον κερό, πυ ι βιομιχανία τον βαςικόν καπιταλιςτικόν χορόν δίχνι κατά μέσο όρο λιγόςτεμα τυ μεγέθυς τις παραγογίς-τις στο τέλος τυ 1933 σε σίνκριςι με το επίπεδο τυ 1929 κατά 25% κε περιςότερο, ι βιομιχανία τις ΕΣΣΔ ς' αφτό το διάςτιμα μεγάλοσε περιςότερο από διο φορές, διλ. περιςότερο από 100% (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Μπορί να μας φανί, κρίνοντας απ'αφτόν τον πίνακα, ότι απτις τέσερις καπιταλιςτικές χόρες, ι Ανκλία βρίςκετε σε πιο εβνοικί κατάςταςι. Μα αφτό δεν ίνε καθόλυ σοςτό. Αν θα πάρυμε τι βιομιχανία αφτόν τον χορόν κε θα τι σινκρίνυμε με το προπολεμικό επίπεδο, θάχυμε κάμποσο αλιότικι καρτίνα.

Νά ι σχετικί ταμπλίτςα:

ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΙΣ ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΚΙΣ ΠΑΡΑΓΟΓΙΣ ΣΕ %% ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

	1913	1929	1930	1931	1932	1933
ΣΣΣΔ	100	194,3	252,1	314,7	359,0	391,9
ΑΜΕΡΙΚΙ . .	100	170,2	137,3	115,9	91,4	110,2
ΑΝΚΛΙΑ . . .	100	99,1	91,5	83,0	82,5	85,2
ΓΕΡΜΑΝΙΑ . .	100	113,0	99,8	81,0	67,6	75,4
ΓΑΛΙΑ	100	139,0	140,0	124,0	96,1	107,6

'Οπος βλέπετε, ι βιομιχανία τις Ανκλίας κε τις Γερμανίας ακόμα δεν έφταςε στο προπολεμικό επίπεδο, τον κερό, πυ ι ΕΠΒΑ κε ι Γαλία το κςεπέραςαν κατά κάμποςα προτςέντα, μα ι ΕΣΣΔ σίκοςε, μεγάλοςε τι βιομιχανικί-τις παραγογί ς' αφτί τιν περίοδο σε σίνκριςι με το προπολεμικό επίπεδο περιςότερο απτα 290% (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Μα απ' αφτές τις ταμπλίτςες πρέπι τα βγάλυμε ακόμα ένα ςιμπέραςμα.

Τον κερό, πυ ι βιομιχανία τον βαςικόν καπιταλιςτικόν χορόν όλο το διάςτιμα έπεφτε, αρχίζοντας απτο 1930 κε ιδιέτερα στο 1931, φτάνοντας στο 1932 ος το πιο χαμιλότερο ςιμίο,—στο 1933 άρχιςε κάμποςο να διορθόνετε κε να ιπςόνετε. Αν θα πάρυμε τα μινιάτικα δομένα τυ 1932 κε 1933, αφτά ακόμα περιςότερο επιβεβεόνυν αφτό το ςιμπέραςμα, γιατί αφτά μιλάνε για τι βιομιχανία αφτόν τον χορόν, πυ παρ' όλο πυ ταλαντεβότανε ι παραγογί-τις στι διάρκια τυ 1933, δεν έδιχςε τεντέντςιες να φτάςι στις ταλάντεψες κάτο, ος το επίπεδο τυ μεγαλίτερυ πέςιμυ, πυ ίχε το καλοκέρι τυ 1932.

Αφτό τί ςιμένι;

Αφτό ςιμένι, ότι ι βιομιχανία τον βαςικόν καπιταλιςτικόν χορόν, όπος φένετε, πέραςε πια το ςιμίο τυ χαμιλότερυ πέςιμυ, στο οπίο δε γίριςε πια στι διάρκια τυ 1933.

Μερικί πάνε να κςιγίςυν αφτό το φενόμενο με τιν επιρρεί τον εκςερετικά τεχνικόν φάκτορ, σαν τιν πολεμικο-ινφλατςιονικί κονγιυκτύρα. Δε μπορί να ιπάρχι αμφιβολία, ότι

ι πολεμικο-ινφλατσιονικί κονγιυκτύρα ς' αφτό πέζι όχι μικρό ρόλο. Αφτό ίνε ιδιέτερα ςοςτό για τι Γιαπονία, όπυ αφτό το τεχνιτό φάκτορ ίνε ι κιριότερι κε αποφαςιςτικι δίναμι τις μερικίς ζοίρεπςις μερικόν, κιρίος, πολεμικόν κλάδον τις βιομιχανίας. Μα θάτανε χοντρό λάθος να κςιγάμε όλα με τιν πολεμικο-ινφλατσιονικί κονγιυκτύρα. Τέτια εκςίγιςι δεν ίνε ςοςτί κε για το ότι ακόμα τις μερικές μετακίνιςες στι βιομιχανία, πυ χαραχτίριςα, δεν τις βλέπυμε ςε χοριςτά κε τιχέα ραιόνια, μα ς' όλα, ί ςχεδόν ς' όλες τις βιομιχανικές χόρες, καθός κε στις χόρες, πυ έχυνε σταθερί βαλιύτα. 'Οπος φένετε, δίπλα με τιν πολεμικί ινφλατσιονικί κονγιυκτύρα εδό έχι θέςι επίςις κε ι δράςι τον εςοτερικόν ικονομικόν δινάμεον τυ καπιταλιζμύ.

Ο καπιταλιζμός μπόρεςε κάμποςο να λαφρίνι τιν κατάςταςι τις βιομιχανίας ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΖΜΟ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΝ, με το βάθεμα τις εκμετάλεπςίς-τυς μέςον τυ διναμόματος τις εντατικοπίιςις (ιντεςίβνοςτ) τις δυλιά-τυς, ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΖΜΟ ΤΟ ΦΕΡΜΕΡΟΝ, με τιν εφαρμογί τις πολιτικίς τον πιο χαμιλόν τιμόν στα προιόντα τις δυλιάς-τυς, στα φαγόςιμα κε μερικά (οτ τζάςτι) στις πρότες ίλες (ςιριό), ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΖΜΟ ΤΟΝ ΧΟΡΙΚΟΝ, ΤΟΝ ΑΠΙΚΙΟΝ ΚΕ ΤΟΝ ΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΔΙΝΑΤΟΝ ΧΟΡΟΝ, με ακόμα περιςότερο χαμίλομα τον τιμόν στα προιόντα τις δυλιάς-τυς, κιρίος στις πρότες ίλες κ' ίςτερα στα φαγόςιμα.

Σιμένι αφτό, ότι έχυμε να κάνυμε με πέραζμα απ' τιν κρίςι ςε ςινιθιζμένι ντεπρέςια, πυ φέρνι πίςο-τις κενύργια άνοδο κε άνθιςι (ραςτςβέτ) στι βιομιχανία;

'Οχι, δε ςιμένι. 'Οπος κε νάνε, τόρα δεν έχυμε τέτια δομένα, άμεςα ί πλάγια, πυ να λένε για τον ερχομό τις ανόδυ τις βιομιχανίας στις καπιταλιστικές χόρες.

Ακόμα πιο πολί, λογαριάζοντας όλα αφτά, τέτια δομένα, ύτε μπορύνε να ίνε τυλάχιςτο στον κοντινό κερό. Δε μπορύνε να ίνε, γιατί κςακολυθύνε να ενεργύνε όλες εκίνες ι μι εδνοικές ςιθίκες, πυ δεν αφίνυνε τι βιομιχανία τον καπιταλιστικόν χορόν να ςικοθί κάμποςο ςοβαρά απάνο. Ο λόγος γίνετε για τι κςακολυθιτικί ΓΕΝΙΚΙ κρίςι τυ καπιταλιζμύ, πυ μέςα στις ςιθίκες-τις περνάι ι ΙΚΟΝΟΜΙΚΙ κρίςι, για τι χρονικί μι πλέρια δυλιά τον επιχιρίςεον, για τι χρονικί μαζικί ανεργία, για το μπλέκςιμο τις βιομιχανικίς κρίςις με τιν αγροτικί κρίςι, για τιν έλιπςι τεντέντςιας για κάπος ςοβαρί ανανέοςι τυ βαςικύ καπιτάλ, πυ ςινίθος μας προιδοπιί για τον ερχομό τις ανόδυ κ. τ. λ. κ. τ. λ.

'Οπος φένετε, έχυμε να κάνυμε με το πέραζμα απ' το ςιμάδι τυ πιο μεγάλυ χαμιλόματος τις βιομιχανίας, απ'το ςιμάδι τυ πιο μεγάλυ βάθυς τις βιομιχανικίς κρίςις ςε ντεπρέςια, μα ςε ντεπρέςια όχι ςινιθιζμένι, ςε ντεπρέςια ιδιέτερυ ίδυς, πυ δεν πιγένι στιν άνοδο κε στιν άνθιςι, μα κε δεν τιν γιρίζι πίςο στο ςιμάδι τυ πιο μεγάλυ χαμιλόματος.

2. Ι ΟΚΣΙΝΣΙ ΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΣΤΙΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΧΟΡΕΣ

Σαν αποτέλεζμα τις μακρόχρονις ικονομικίς κρίςις ίτανε ι ανίδοτι ος τόρα όκςινςι τις πολιτικίς κατάςταςις τον καπιταλιςτικόν χορόν, τόςο μέςα ς' αφτές τις χόρες, όςο κε ανάμεςά-τυς.

Το δινάμομα τυ αγόνα για τις εκςοτερικές αγορές, το χάςιμο τον τελεφτέον απομινάριον τυ λέφτερυ εμπόριυ, ι απαγορεφτικί τελονιακί δεζμί (ζαπρετίτελνιε ταμόζζενιε πόςςλινι), ο εμπορικός πόλεμος, ο πόλεμος τις βαλιύτας, το ντένμπινγ κε πολά άλα ανάλογα μέτρα, πυ δίχνυνε τον πολί μεγάλο ΝΑΤΣΙΟΝΑΛΙΖΜΟ στιν ικονομικί πολιτικί, οκςίνανε ος το άκρο τις ςχέςες ανάμεςα στις χόρες, διμιυργίςανε έδαφος για πολεμικές ςίνκρυςες κε βάλανε στι ςιρά τον πόλεμο, ςαν όπλο τυ κενύργιυ μιράζματος τυ κόζμυ κε τον ςφερόν τις επιροίς για όφελος τον πιο δινατόν κρατόν.

Ο πόλεμος τις Γιαπονίας με τιν Κίνα,

ι οκυπάτςια τις Μαντζζυρίας, ι έκςοδο τις Γιαπονίας απτι Λίγα τον εθνόν κε ι προχόρισι ςτι Βόρια Κίνα, οκςίνανε ακόμα περιςότερο τιν κατάςταςι. Το δινάμομα τυ αγόνα για το Μεγάλο Οκεανό κε το μεγάλομα τον πολεμικο-ναφτικόν εκςοπλιζμόν ςτι Γιαπονία, ΕΠΒΑ, Ανκλία, Γαλία, μας παρυςιάζυνε το αποτέλεζμα αφτίς τις όκςινςις.

Ι έκςοδο τις Γερμανίας απτι Λίγα τον Εθνόν, κε το φάζμα (πρίζραχ) τυ ρεβάνςς δόςανε νέο ςκύντιμα ςτιν όκςινςι τις κατάςταςις κε τυ μεγαλόματος τον εκςοπλιζμόν ςτιν Εβρόπι.

Δεν ίνε παράκςενο, ότι ο μπυρζυαζικός πατςιφιζμός τόρα πςιχομαχάι κε ι φλιαρίες για τον αφοπλιζμό αντικαταςτύντε με «πραχτικές» κυβέντες για εκςοπλιζμό κε κςανά εκςοπλιζμό.

Πάλι, όπος κε ςτο 1914, ςτιν πρότι γραμί βγένυν τα κόματα τυ μαχιτικύ ιμπεριαλιζμύ, τα κόματα τυ πολέμυ κε τυ ρεβάνςς.

Ι ιπόθεςι φανερά πιγένι ςε κενύργιο πόλεμο.

Χάρι ςτι δράςι τον ίδιον φάκτορ, ακόμα περιςότερο οκςίνετε ι εκςοτερικί κατάςταςι τον καπιταλιςτικόν χορόν. Τα τέςερα χρόνια τις βιομιχανικίς κρίςις εκςάντλιςαν (ιςτοςτζίλι) κ' έφεραν ςε απελπιςτικί κατάςταςι τιν εργατικί τάκςι. Τα τέςερα χρόνια τις αγροτικίς κρίςις ριμάκςανε κιριολεχτικά (μπυκβάλνο) τα φτοχά ςτρόματα τον χορικόν όχι μόνο ςτις βαςικές καπιταλιςτικές χόρες, μα κε—ιδιέτερα—ςτις εκςαρτιμένες κε απικιακές χόρες. Ίνε φάκτο, ότι παρ' όλες τις κατεργαριές τις ςτατιςτικίς, πυ ςκοπό-τυς έχυνε να μικρένυνε τον αριθμό τον ανέργον, ο αριθμός τον ανέργον ςίφονα με τα επίςιμα (οφιτςιάλνι) δομένα τον μπυρζυαζικόν καθιδριμάτον φτάνι ςτιν Ανκλία ος τα 3 εκατομίρια, ςτι Γερμανία ος τα 5 εκατομίρια, ςτις ΕΠΒΑ ος τα 10 εκατομίρια δίχος να λέμε πια για τις άλες χόρες τις Εβρόπις. Προςτέςτε πάνο ς' αφτά κε τυς μερικά άνεργυς, πυ ο αριθμός-τυς κςεπερνάι τα δέκα εκατομίρια, προςτέςτε τα εκατομίρια μάζες τον ριμαγμένον χορικόν κε θα πάρετε απάνο-κάτο τιν καρτίνα τις ςτέριςις κε τις απελπιςίας τον εργαζομένον μαζόν. Ι λαικές μάζες ακόμα δε φτάςανε ςτο ςιμίο, πυ να κάνυν έφοδο ενάντια ςτον καπιταλιζμό, μα, ότι ι ιδέα αφτίς τις εφόδυ οριμάζι μέςα ςτι ςινίδιςι τον μαζόν, ς' αφτό ίνε δίςκολο να αμφιβάλι κανίς. Γι' αφτό έβγλοτα (κραςνορετζίβο) μιλάνε ας ίνε κε τέτια φάκτα, ςαν τιν ιςπανικί επανάςταςι, πυ νκρέμιςε το καθεςτός τυ φαςιζμύ κ' ι ανάπτικςι τον ςοβιετικόν ραιόν ςτιν Κίνα, πυ δεν ίνε ςε θέςι να τι ςταματίςι ι ενομένι αντεπανάςταςι τις κινέζικις κε κςένις μπυρζυαζίας.

Μ' αφτό ιδιος (ςόμπςτβενο) κε κςιγιέτε το φάκτο, ότι ι κιρίαρχες τάκςες τον καπιταλιςτικόν χορόν με προςπάθια χάνυνε ι φέρνυνε ος το μιδενικό κε τα τελεφτέα απομινάρια τυ παρλαμενταριζμύ κε τις μπυρζυαζικίς διμοκρατίας, πυ μπορύςε ι εργατικί τάκςι να τα μεταχιριςτί ςτον αγόνα-τις ενάντια ςτυς καταπιεςτές, ρίχνυνε ςτιν παρανομία (ποντπόλιε) τα κομυνιςτικά κόματα κε περνύνε ςε ανιχτές τρομοκρατικές μέθοδες για τιν περιφρύριςι τις διχτατορίας-τυς.

Ο ςοβινιζμός κε ι προετιμαςίες τυ πολέμυ, ςα βαςικά ςτιχία τις εκςοτερικίς πολιτικίς, το χαλίνομα τις εργατικίς τάκςις κε ι τρομοκρατία ςτιν εςοτερικί πολιτικί, ςα χρειαζύμενο μέςο για να διναμόςυνε τα νότα (τιλ) τον μελοντικόν πολεμικόν φρόντον,—νά τι ιδιέτερα απαςχολί (ζανιμάετ) τόρα τυς ςίχρονυς ιμπεριαλιςτές πολιτικάντιδες.

Δεν ίνε παράκςενο, ότι ο φαςιζμός τόρα γένικε το πιο μοντέρνο εμπόρεβμα αναμεςα ςτυς μαχιτικύς μπυρζυάδες πολιτικάντιδες. Εγό μιλάο όχι μόνο για το φαςιζμό γενικά, μα προτ' απ' όλα για το φαςιζμό τυ γερμανικύ τίπυ, πυ δεν τον ονομάζυν ςοςτά εθνικό-ςοςιαλιζμό, γιατί, αν θα τον εκςετάςυμε με τι μεγαλίτερι προςοχί, δε θα βρύμε μέςα-τυ ύτε κε ένα άτομο ςοςιαλιζμύ.

Σχετικά μ' αφτό, τι νίκι τυ φαςιζμύ ςτι Γερμανία πρέπι να τι λογαριάζυμε όχι μόνο ςα ςιμάδι τις αδιναμίας τις εργατικίς τάκςις κε αποτέλεζμα τις προδοςιάς τις εργατικίς τάκςις απτι ςοςιαλ-διμοκρατία, πυ

άνιξε το δρόμο για το φασιζμό. Χριάζετε να τι λογαριάσυμε επίσις, σα σιμάδι αδιναμίας τις μπυρζυαζίας, σα σιμάδι, ότι ι μπυρζυαζία δεν ίνε πια σε θέσι να κιριαρχί με τις παλιές μέθοδες τυ παρλαμενταριζμύ κε τις μπυρζυαζικίς διμοκρατίας, κε γι'αφτό ανανκάζετε να καταφίγι στιν εσοτερικί-τις πολιτικί σε τρομοκρατικές μέθοδες διίκισις, — σα σιμάδι ότι ι μπυρζυαζία δεν ίνε πια σε θέσι να βρι διέξοδο απτιν τορινί κατάστασι πάνο στι βάσι ιρινικίς εξοτερικίς πολιτικίς κε γι'αφτό ανανκάζετε να καταφίγι στιν πολιτικί τυ πολέμυ.

Τέτια ίνε ι κατάστασι.

'Οπος βλέπετε, το ζίτιμα τραβάι για κενύργιο ιμεριαλιστικό πόλεμο, σα διέξοδο απτιν τορινί κατάστασι.

Βέβεα, δεν ιπάρχυνε βάσες να προϊποθέτυμε, ότι ο πόλεμος μπορί να δόσι πραγματικί διέξοδο. Αντίθετα ο πόλεμος ακόμα περισότερο θα μπερδέψι τιν κατάστασι. Μάλιστα, ο πόλεμος στα σίγυρα θα λίσι τιν επανάστασι κε θα βάλι το ζίτιμα αφτίς τύτις τις ίπαρξις τυ καπιταλιζμύ σε μια σιρά χόρες, όπος έγινε στο διάστιμα τυ ιμπεριαλιστικύ πολέμυ. Κε αν, πάρ' όλι τιν πίρα τυ ιμπεριαλιστικύ πολέμυ, ι μπυρζυάδες πολιτικάντιδες ακόμα ξακολυθάνε να γαντζόνυνε στον πόλεμο, σαν κε κίνο πυ πνίγετε κε γαντζόνι στο άχιρο για να γλιτόσι, αφτό σιμένι ότι ολότελα μπερδεφτίκανε, βρεθίκανε σε αδιέξοδο κε ίνε έτιμι να ριχτύνε κατακέφαλα στον γκρεμό.

Δε μας μποδίζι γι'αφτό να κιτάξυμε κίνα τα πλάνα τις οργάνοσις τυ πολέμυ, πυ στρόνυντε τόρα μέσα στυς κίκλυς τον μπυρζυάδον πυλιτικάντιδον.

Μερικί σκέφτυντε, ότι τον πόλεμο χριάζετε να τον οργανόσυν ενάντια σ' ένα απτα μεγαλίτερα κράτι. Σκέφτυντε να το καταστρέψυν ολότελα κε να σιάξυνε τις δυλιές-τυς για λογαριαζμό-τυ. Ας ιποθέσυμε, ότι αφτί οργανόσανε τον πόλεμο. Τί μπορί να βγι απ' αφτό; 'Οπος ξέρυμε, στον κερό τυ πρότυ ιμπεριαλιστικύ πολέμυ πάλι θέλανε να χάσυνε ένα απτα μεγάλα κράτι—τι Γερμανία κε να οφελιθύνε για λογαριαζμό-τις. Κε τί βγίκε απ'αφτό; Τι Γερμανία δεν τι χάσανε, μα σπίρανε μέσα στι Γερμανία τέτιο μίσος ενάντια στυς νικιτές κε διμιυργίσανε τέτιο πλύσιο έδαφος για ρεβάνςς, πυ ος τόρα ακόμα δε μπορύνε κε ύτε γλίγορα ακόμα θα μπορέσυνε να φάνε το σιχαμερό φαί, πυ ι ίδιι μαγιρέψανε. Μα αντίς αφτό πίρανε το γκρέμιζμα τυ καπιταλιζμύ στι Ροσία, τι νίκι τις προλεταριακίς επανάστασις στι Ροσία κε—ίνε φανερό—τι Σοβιετικί 'Ενοσι. Πύ ίνε ι εγκίισι, ότι ο δέφτερος ιμπεριαλιστικός πόλεμος θα τυς δόσι «καλίτερα» αποτελέζματα, παρά ο πρότος; Μίπος δε θα ίνε πιο σοστό να προϊποθέσυμε το αντίθετο;

'Αλι σκέφτυντε, ότι τον πόλεμο χριάζετε να τον οργανόσυνε ενάντια σε μια απ τις αδίνατες από πολεμικί άποψι χόρα, μα πλατιά χόρα από άποψι αγοράς π. χ., ενάντια στιν Κίνα, πυ, όπος φένετε, δε μπορύμε να τιν ονομάσυμε καθαφτό κράτος, μα ίνε μόνο μια «ανοργάνοτι τεριτόρια», πυ χριάζετε να τιν πάρυν τα δινατά κράτι. Θέλυνε, όπος φένετε, να τι μιράσυνε ολοσδιόλυ κε να σιάξυνε τις δυλιές-τυς για λογαριαζμό-τις. Ας ιποθέσυμε, ότι οργανόσανε έναν τέτιο πόλεμο. Τί μπορί να βγι απ' αφτό; 'Ινε γνοστό, ότι στις αρχές τυ 19-υ εόνα ακριβός έτσι λογαριάζανε τιν Ιταλία κε τι Γερμανία, όπος λογαριάζυν τόρα τιν Κίνα, διλ., τις λογαριάζαν «ανοργάνοτες τεριτόριες», μα όχι κράτι κε τις σκλαβόνανε. Μα τί βγίκε απ' αφτό; Απ' αφτό βγίκε όπος ξέρυμε, ο πόλεμος τις Γερμανίας κε τις Ιταλίας για τιν ανεξαρτισία, κε τιν ένοσι αφτόν τον χορόν σε ανεξάρτιτα κράτι. Απ' αφτό βγίκε κε το δινάμομα τυ μίσυς ενάντια στυς καταπιεστές μέσα στις καρδιές τον λαόν αφτόν τον χορόν, πυ τα αποτελέζματά-τυ ος τόρα ακόμα δε λικβινταρίστικαν κι'όπος φένετε γλίγορα ακόμα δε θα λικβινταριστύν. Μπένι το ρότιμα: πύ ίνε ι εγκίισι, ότι δε θα γίνι το ίδιο κε σαν αποτέλεζμα τυ πολέμυ τον ιμπεριαλιστόν ενάντια στιν Κίνα;

Ι τρίτι σκέφτυντε, ότι τον πόλεμο πρέπι

να τον οργανόσι ι «ανότερι ράτσα», ας πύμε ι γερμανικί «ράτσα» ενάντια στιν «κατότερι ράτσα», πρότ' απ' όλα ενάντια στυς σλάβυς, ότι μόνο ένας τέτιος πόλεμος μπορί να δόσι διέκσοδο απτιν κατάστασι, επιδί ι «ανότερι ράτσα» καλέστικε να γονιμοπιίσι τιν «κατότερι» κε να κιριαρχί πάνο-τις. Ας ιποθέσυμε, ότι αφτί τιν παράκσενι θεορία, πυ απέχι τόσο απτιν επιστίμι, όσο ο υρανός απτι γι, ας ιποθέσυμε, ότι αφτί τιν παράκσενι θεορία τι μεταλάκσανε σε πράκσι. Τί μπορί να βγι απ'αφτό; Κσέρυμε ότι ι παλιά Ρόμι ίσια-ίσια έτσι κίταζε πάνο στυς προγόνυς τον τορινόν γερμανόν κε γάλον, όπος κιτάζυνε τόρα ι αντιπρόσοπι τις «ανότερις ράτσας» πάνο στις σλαβικές φιλές. Κσέρυμε, ότι ι παλιά Ρόμι τυς καταφρονύσε κε τυς έλεγε «κατότερι ράτσα», «βάρβαρυς», πυ πρέπι να ίνε εόνια ιποταγμένι στιν «ανότερι ράτσα», στι «μεγάλι Ρόμι» κε, σινάμα—ας μίνι ανάμεσά-μας—ι παλιά Ρόμι ίχε ς' αφτό κάπια βάσι, πυ δε μπορύμε να το πύμε για τυς αντιπρόσοπυς τις τορινίς «ανότερις ράτσας» (ΒΡΟΝΤΥΝΕ ΤΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ). Μα τί βγίκε απ' αφτό; Βγίκε έτσι, πυ όχι ι ρομέι, μα αφτί ι όχι ρομέι διλ., όλι ι «βάρβαρι» ενοθίκανε ενάντια στο γενικό εχτρό κε με βροντές νκρεμίσανε τι Ρόμι. Μπενι το ρότιμα: πύ ίνε ι ενκίισι, ότι ι πρεντένζιες, πυ έχυνε ι «ανότερες ράτσες» δε θα τις φέρυνε στα ίδια λιπιρά αποτελέζματα; Πύ ίνε ι ενκίισι ότι ι φασίστες-λιτεράτορες πολιτικάντιδες στο Βερολίνο θάχυνε καλίτερι τίχι απτυς παλιύς κε έμπιρυς καταχτιτές στι Ρόμι; Μίπος δε θάνε πιο σοστό να προιποθέσυμε το αντίθετο;

Τέλος, ι τέταρτι σκέφτυντε, ότι τον πόλεμο χριάζετε να τον οργανόσυνε ενάντια στιν ΕΣΣΔ. Σκέφτυντε να τσακίσυνε τιν ΕΣΣΔ, να μιράσυνε το έδαφός-τις κε να οφελιθύνε για λογαριαζμό-τις. Θα χάναμε λάθος, αν θα νομίζαμε, ότι έτσι σκέφτυντε μόνο μερικί στρατιοτικί κίκλι στι Γιαπονία. Κσέρυμε, ότι τέτια πλάνα στρόνυντε στυς πολιτικύς κίκλυς τον πολιτικόν καθοδιγιτόν σε μερικά κράτι τις Εβρόπις. Ας ιποθέσυμε, ότι αφτί ι κίριι απτα λόγια περάσανε στι δυλιά. Τί μπορί να βγι απ' αφτό; Ίνε ζίτιμα αν πρέπι ν' αμφιβάλυμε, ότι αφτός ο πόλεμος θάνε ο πιο επικίνδινος πόλεμος για τι μπυρζυαζία. Θάνε ο πιο επικίνδινος όχι μόνο επιδί ι λαί τις ΕΣΣΔ θα παλέψυνε ος το θάνατο για τις κατάχτισες τις επανάστασις. Θάνε ο πιο επικίνδινος για τι μπυρζυαζία ακόμα κε γι' αφτί τιν ετία, ότι ο πόλεμος θα γίνετε όχι μόνο στα μέτοπα, μα κε στα νότα τυ εχτρύ. Ι μπυρζυαζία μπορί να μιν αμφιβάλι, ότι ι πολιάριθμι φίλι τις εργατικίς τάκσις τις ΕΣΣΔ στιν Εβρόπι κε τιν Ασία θα προσπαθίσυνε να χτιπίσυνε στα νότα τυς καταπιεστές-τυς, πυ ανάψανε τον ενκλιματικό (πρεστύπναγια) πόλεμο ενάντια στιν πατρίδα τις εργατικίς τάκσις όλον τον χορόν. Κι' ας μι μας βρίσκυνε φτέκσιμο ι κίριι μπυρζυάδες, αν τιν άλι μέρα, ίστερα απ' ένα τέτιο πόλεμο, θα χάσυν απτο λογαριαζμό μερικές δικές-τυς κιβέρνισες, πυ τόρα εφτιχιζμένα βασιλέβυνε «ελέο θεύ» (βροντύνε τα χεροκροτίματα). Ένας τέτιος πόλεμος ενάντια στιν ΕΣΣΔ έγινε πια, αν θα θιμάστε, 15 χρόνια πριν. Όπος ίνε γνοστό ο πανσέβαστος (βσέμι υβαζζάεμι) Τζέρτζιλ σκέπασε αφτό τον πόλεμο με τιν πιιτικί φόρμυλα—ι «επιδρομί τον 14 κρατόν». Θιμάστε, βέβεα, ότι αφτός ο πόλεμος ένοσε όλυς τυς εργαζομένυς τις χόρας-μας σε ενιέο στρατόπεδο πολεμιστόν με αφτοθισία, πυ με το στίθος-τυς ιπεράσπισαν τιν εργατο-χορικί-τυς πατρίδα απτυς εκσοτερικύς εχτρύς. Κσέρετε με τι τέλιοσε αφτός ο πόλεμος. Τέλιοσε με το διόκσιμο τον ιντερβέντον απτι χόρα-μας κε με τι διμιυργία επαναστατικόν «Επιτροπόν δράσις» στιν Εβρόπι. Ίνε ζίτιμα αν πρέπι κανίς ν' αμφιβάλι, ότι ο δέφτερος πόλεμος ενάντια στιν ΕΣΣΔ θα φέρι σε πλέρια ίτα εκίνυς, πυ θα μας επιτεθύνε, σε επανάστασι σε σιρά χόρες τις Εβρόπις κε τις Ασίας κε στο νκρέμιζμα τον κιβερνίσεον τις μπυρζυαζίας κε τον πομέστζικον ς' αφτές τις χόρες.

Τέτια ίνε τα πλάνα τον μπερδεμένον μπυρζυάδον πολιτικάντιδον.

Όπος βλέπετε, τυς λίπι κε το μιαλό, κ' ι παλικαριά (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Μα αν ι μπυρζυαζία διαλέγι το δρόμο τυ πολέμυ, ι εργατικί τάξι τον καπιταλιστιτόν χορόν, πυ ι τετράχρονι κρίςι κ' ι ανερκία τιν έφερε σε απελπιστικί κατάςταςι, μπένι στο δρόμο τις επανάστασις. Αφτό σιμένι, ότι οριμάζι κε θα οριμάζι ι επαναστατικί κρίςι. Κε ι επαναστατικί κρίςι θα μεγαλόνι τόσο πιο γλίγορα, όσο περισότερο θα μπερδέβετε ι μπυρζυαζία στις πολεμικές-τις κομπινάτςιες, όσο πιο σιχνά θα καταφέβγι σε τρομοκρατικές μέθοδες αγόνα ενάντια στιν εργατικί τάξι κε τυς εργαζόμενυς χοριάτες.

Μερικί σίντροφι σκέφτυντε, ότι, μια κ' έχυμε επαναστατικί κρίςι, ι μπυρζυαζία πρέπι να πέσι σε αδιέξοδο κατάςταςι, ότι το τέλος-τις, πάι να πι, ίνε πια προκαθοριζμένο, ότι ι νίκι τις επανάστασις επίσις ίνε πια εξασφαλιζμένι κε ότι τυς μένι μόνο να περιμένυνε το πέσιμο τις μπυρζυαζιας κε να γράφυνε νικιφόρες ρεζολιύτσιες. Αφτό ίνε μεγάλο λάθος. Ι νίκι τις επανάστασις καμιά φορά δεν έρχετε μόνι-τις. Τιν επανάσταςι χριάζετε να τιν ετιμάςυνε κε να τιν καταχτίσυνε. Μα να ετιμάσι κε να καταχτίσι τιν επανάσταςι μπορί ένα δινατό προλεταριακό επαναστατικό κόμα. Ιπάρχυνε στιγμές, οπόταν ι κατάσταςι ίνε επαναστατικί, ι εξυσία τις μπυρζυαζίας κλονίζετε ος τα θεμέλια-τις, μα ι νίκι τις επανάστασις ακόμα δεν έρχετε, γιατί δεν έχυμε μπροστά-μας επαναστατικό κόμα τυ προλεταριάτυ, αρκετά δινατό κε με αφτοριτέ για να οδιγίσι τις μάζες κε να πάρι τιν εξυσία στα χέρια-τυ. Δε θάτανε φρόνιμο να σκεφτόμαστε, ότι παρόμια «περιστάτικά» δε μπορύνε νάχυνε θέσι.

Δε θα μπόδιζε μαζί μ' αφτά να θιμιθύμε τα προφιτικά λόγια τυ Λένιν για τιν επαναστατικί κρίςι, πυ τα ίπε στο 2-ο Σινέδριο τις Κομιντέρνας:

«Εμίς σιμόσαμε τόρα στο ζίτιμα για τιν επαναστατικί κρίςι, σα σε βάσι τις επαναστατικίς-μας δράςις. Κ' εδό χριάζετε, προτ' απ' όλα, να σιμιόσυμε διο διαδομένα λάθι. Απτι μια μεριά ι μπυρζυάδες ικονομολόγι ζογραφίζυνε αφτί τιν κρίςι σα μια απλί «ανισιχία», σίφονα με τι λεπτί έκφραςι τον άνκλον. Απτιν άλι μεριά, καμιά φορά ι επαναστάτες προσπαθύνε ν' αποδίξυνε, ότι ι κρίςι ίνε απόλιτα αδιέξοδι. Αφτό ίνε λάθος. Απόλιτα (αμπσολιύτνο) αδιέξοδες κατάστασες δεν ιπάρχυνε. Ι μπυρζυαζία φέρετε σαν ένας αφθάδικος (ομπναγλιέβσι) λιστίς, πυ έχασε το μιαλό-τυ, κάνι τι μια ανοισία ίστερα απτιν άλι, οξίνοντας τιν κατάςταςι, κάνοντας πιο γλίγορο το χαμό-τις. Καλά όλα αφτά. Μα δε μπορύμε να «αποδίξυμε», ότι απόλιτα δεν ιπάρχι καμιά δινατότιτα να μιν αποκιμίσι τιν τάδε μιονότιτα τον εκμεταλεβομένον με τις τάδε ιποχόρισες για να πνίξι το τάδε κίνιμα ί τιν εξέγερςι τυ τάδε μέρυς τον καταπιεζομένον κε εκμεταλεβομένον. Το να δοκιμάσυμε να «αποδίχνυμε» από πριν το «απόλιτο» αδιέξοδο θάτανε κύφια σχολαστικότιτα (πεντάντστβο) ί πεχνίδι στις ένιες κε στα λογάκια. Πραγματικί «απόδιξι» ς' αφτό κε σε ανάλογα ζιτίματα μπορί να ίνε μόνο ι πραχτικί. Το μπυρζυαζικό καθεστός ς' όλον τον κόζμο βρίσκετε σε τεράστια επαναστατικί κρίςι. Χριάζετε «ν' αποδιχτί» τόρα με τιν πράξι τον επαναστατικόν κομάτον, ότι αφτά έχυνε αρκετί σινιδιτότιτα, οργανοτικότιτα, σίδεσι με τις εκμεταλεβόμενες μάζες, αποφασιστικότιτα, δεξιοσίνι (ομένιε) να μεταχιριστύνε αφτί τιν κρίςι για τιν επιτιχιμένι, για τι νικιφόρα επανάσταςι».

(Λένιν. 1920, τόμος XXV, σελ. 340-341).

3. Ι ΣΧΕΣΕΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΝ ΕΣΣΔ ΚΕ ΤΑ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΑ ΚΡΑΤΙ

'Ινε έφχολο να καταλάβυμε, πόσο δίσκολο ίτανε για τιν ΕΣΣΔ να περνάι τιν ιρινικί-τις πολιτικί μέσα ς' αφτί τι φαρμακομένι απτα μιάζματα τον πολεμικόν κομπινάτσιον ατμόσφερα.

Μέσα στις ςιθίκες αφτόν τον προπολεμικόν (πρεντβοένιχ) οργίον, πυ ανκάλιαςαν ολόκλιρι ςιρά χόρες, ι ΕΣΣΔ κςακολυθύςε να στέκετε ς' αφτά τα χρόνια σταθερά κε ακλόνιτα πάνο στις ιρινικές-τις ποζίτςιες, παλέβοντας ενάντια στον κίνδινο τυ πολέμυ, παλέβοντας για τι διαφίλακςι τις ιρίνις, ιποστιρίζοντας κίνες τις χόρες, πυ έτςι ίτε σλιότικα θέλυνε να διαφιλάκςυν τιν ιρίνι, κςεςκεπάζοντας κε ςκίζοντας τι μάςκα εκίνον, πυ ετιμάζυνε κε προβοκάρυν τον πόλεμο.

Πάνο ςε τί βαςιζότανε ι ΕΣΣΔ ς' αφτό το δίςκολο κε πολίπλοκο αγόνα για τιν ιρίνι;

α) Στιν ικονομικί κε πολιτικί-τις δίναμι, πυ μεγαλόνι.

β) Στιν ιθικί ιποστίρικςι απτα εκατομίρια μαζόν τις εργατικίς τάκςις όλον τον χορόν, πυ ζοτικά ενδιαφέρυντε για τι διαφίλακςι τις ιρίνις.

γ) Στι φρονιμάδα εκίνον τον χορόν, πυ δεν τις ςιφέρι για το ένα ί για το άλο μοτίβο ι παραβίαςι (ναρυςςένιε) τις ιρίνις κε πυ θέλυνε να αναπτίκςυνε τις εμποριχές-τυς ςχέςες με τέτιο ταχτικό κοντράγεντο, ςαν τιν ΕΣΣΔ.

δ) Τέλος βαςιζότανε στο δοκςαζμένομας στρατό, πυ ίνε έτιμος να ιπεραςπίςι τι χόρα απτις εκςοτερικές επίθεςες.

Πάνο ς' αφτί τι βάςι διμιυργίθικε ι καμπάνιά-μας για το κλίςιμο πακτ μι επίθεςις κε πακτ για τον καθοριζμό τυ μέρυς πυ επιτίθετε με τα γιτονικά κράτι. Κςέρετε, ότι αφτί ι καμπάνια ίχε επιτιχίες. 'Οπος κςέρυμε πακτ μι επίθεςις κλίςαμε όχι μόνο με τα περιςότερα γιτονικά-μας κράτι στι Δίςι κε στο Νότο, μαζί μ' αφτά κε με τι Φιλανδία κε Πολονία, μα κε με τέτιες χόρες ςαν τιν Ιταλία, Γαλία, κε πακτ για τον καθοριζμό τυ μέρυς πυ επιτίθετε κλίςαμε με τα ίδια γιτονικά κράτι, καθός κε με τι Μικρί Αντάντ.

Πάνο ς' αφτί τι βάςι δινάμοςε ι φιλία τις ΕΣΣΔ με τιν Τυρκία, καλιτερέπςανε ι ςχέςες κε γενίκανε αναμφιζβίτιτα (μπεςπόρνο) ικανοπιιτικές ανάμεςα στιν ΕΣΣΔ κε τιν Ιταλία, καλιτερέπςανε ι ςχέςες με τι Γαλία, Πολονία κε τα άλα κράτι τις Βαλτικίς, αποκατασταθίκανε ι ςχέςες με τις ΕΠΒΑ, με τιν Κίνα κ. α.

Από ςιρά φάκτα, πυ καθρεφτίζυν τις επιτιχίες τις ιρινικίς πολιτικίς τις ΕΣΣΔ, πρέπι να ςιμιόςυμε, κε να κςεχορίςυμε διο φάκτα, πυ έχυνε αναμφιζβίτιτα ςοβαρί ςιμαςία.

1) 'Εχο ιπόπςι-μυ, πρότο, τι στροφί (περελόμ) στιν καλιτέρεπςι τον ςχέςεον ανάμεςα στιν ΕΣΣΔ κε τιν Πολονία, ανάμεςα στιν ΕΣΣΔ κε Γαλία, πυ έγινε στο στερνό κερό. Πριν, όπος κςέρυμε, ι ςχέςες-μας με τιν Πολονία δεν ίτανε καλές. Στιν Πολονία σκοτόνανε τυς αντιπροςόπυς τυ κράτυς-μας. Ι Πολονία λογάριαζε τον εαφτό-τις ςα μπαριέρα τον διτικόν κρατόν ενάντια στιν ΕΣΣΔ. Τιν Πολονία τι λογάριαζαν όλι κε ι κάθε λογιό ιμπεριαλιστές, ςαν προτοπόρο απόςπαζμα ςε περίπτοςι πολεμικίς επίθεςις ενάντια στιν ΕΣΣΔ. Ι ςχέςες ανάμεςα στιν ΕΣΣΔ κε τι Γαλία δεν ίτανε καλίτερες. Φτάνι μόνο να θιμιθύμε τα φάκτα απτιν ιςτορία τις δίκις τον βρεντίτελον τις γρύπας τυ Ράμζιν στι Μόςχα για να φέρυμε στο νύ-μας τιν χαρτίνα τον αμιβέον ςχέςεον ανάμεςα στιν ΕΣΣΔ κε τι Γαλία. Κε νά, πυ αφτές ι μι επιθιμιτές ςχέςες αγάλια-αγάλια αρχίζυνε να χάνυντε. Ανταλάζυντε με άλες ςχέςες, πυ δε μπορύμε να τις ονομάζυμε αλιότικα, παρά ςχέςες προςένκιςις (ςμπλιζζένιε). Το ζίτιμα δεν ίνε μόνο στο ότι ιπογράπςαμε πακτ μι επίθεςις μ' αφτές τις χόρες, αν κε αφτό τύτο το πακτ έχι πολί ςοβαρί ςιμαςία.

Το ζίτιμα, πρότ' απ' όλα ίνε, ότι ι ατμόςφερα ι φαρμακομένι από αμιβέα διςπιστία (βζαίμνοε νιεντοβέριε) αρχίζι να διαλίστε. Αφτό δε ςιμένι βέβεα, ότι το καθοριζμένα

προτσές τις προσένκισις μπορύμε να το λογαριάσυμε σαν αρκετά στερεό πυ εκσασφαλίζι τιν τελικί επιτιχία τις ιπόθεσις. Τ' ανεπάντεχα κε τα ζιγ-ζαγ τις πολιτικίς π. χ. στιν Πολονία, όπυ ι αντισοβιετικές διάθεσες ακόμα ίνε δινατές, δε μπορύμε καθόλυ να λογαριάσυμε, ότι αποκλίυντε. Μα ι στροφί στιν καλιτέρεψσι τον σχέσεόν-μας, ανεκσάρτιτα απτα αποτελέζματά-τις στο μέλον, ίνε φάκτο, πυ ακσίζι να το σιμιόσυμε κε να το βάλυμε μπροστά, σα φάκτορ τις καλιτέρεψσις τις ιπόθεσις τις ιρίνις.

Πύ ίνε ι ετία αφτίς τις στροφίς, με τί στιμυλάρετε;

Προτ' απ' όλα, με το μεγάλομα τον δινάμεον κε τις ισχίς τις ΕΣΣΔ. Στον κερόμας δε σινιθίζυνε να πέρνυν ιπόψσι τυς αδίνατυς, πέρνυν ιπόψσι μόνο τυς δινατύς. Κ'ίστερα, με μερικές αλαγές στιν πολιτικί τις Γερμανίας, πυ καθρεφτίζυν το ρεβάνςς κε τις ιμπεριαλιστικές τεντέντσιες στι Γερμανία.

Μερικί γερμανί πολιτικάντιδες λένε, ότι ι ΕΣΣΔ προσανατολίζετε (οριεντίρυγετσα) τόρα στι Γαλία κε τιν Πολονία, ότι από αντίπαλος (προτίβνικ)τις σιθίκις τον Βερσαλιόν, έγινε οπαδός-τις (στορόνικ). Ότι αφτί ι αλαγί εκσιγιέτε με τιν ενκαθίδρισι τυ φασιστικύ καθεστότος στι Γερμανία. Αφτό δεν ίνε σοστό. Βέβεα, εμίς δεν ίμαστε καθόλυ ενθυσιαζμένι απτο φασιστικό καθεστός στι Γερμανία. Μα εδό δε γίνετε λόγος για το φασιζμό, ας ίνε κε γιατί, ο φασιζμός, π. χ. τις Ιταλίας δε μπόδισε τιν ΕΣΣΔ να κάνι τις καλίτερες σχέσες μ' αφτί τι χόρα. Λόγος δε γίνετε επίσις για τις τάχατες αλαγές στις σχέσες-μας προς τι σιθίκι τον Βερσαλιόν. Εμίς, πυ δοκιμάσαμε τι ντροπί τις ιρίνις τυ Μπρεστ, δεν ίμαστε κίνι, πυ θα εκσιμνίσυμε τι σιθίκι τον Βερσαλιόν. Δεν ίμαστε σίφονι μόνο με το ότι γι' αφτί τι σιθίκι να ριχτί ο κόζμος στο χάος νέυ πολέμυ. Το ίδιο πρέπι να πύμε κε για τον τάχατες αναπροσανατολιζμό τις ΕΣΣΔ. Εμίς δεν ίχαμε προσανατολιζμό στι Γερμανία, έτσι όπος δεν προσανατολιζόμασταν στιν Πολονία κε Γαλία. Προσανατολιζόμαστ αν πριν κε προσανατολιζόμαστε τόρα στιν ΕΣΣΔ κε μόνο στιν ΕΣΣΔ (Βροντόδικα χεροκροτίματα). Κε αν τα σιφέροντα τις ΕΣΣΔ απετύνε τιν προσένκισι με τύτι ή τιν άλι χόρα, πυ δεν τις σιφέρι να παραβιάσι τιν ιρίνι, πάμε σ' αφτό δίχος ταλάντεψσι.

Όχι, δεν ίνε αφτό το ζίτιμα. Το ζίτιμα ίνε στιν αλαγί τις πολιτικίς τις Γερμανίας. Το ζίτιμα ίνε στο ότι ακόμα πριν νάρτυνε στιν εκσύσία ι τορινί γερμανί πολιτικάντιδες, κε ιδιέτερα ίστερα απτον ερχομό-τυς, στι Γερμανία άρχισε ο αγόνας ανάμεσα στις διο πολιτικές γραμές, ανάμεσα στιν παλιά πολιτικί, πυ καθρεφτίζετε στα γνοστά σίφονα τις ΕΣΣΔ με τι Γερμανία, κε στιν «κενύργια» πολιτικί, πυ μας θιμίζι στι βάσι τιν πολιτική τυ πριν γερμανύ κάιζερ, πυ ένα διάστιμα έκανε οκυπάτσια τιν Υκρανία κε ανάλαβε να κάνι εκστρατία (ποχόντ) ενάντια στο Λενινγράντ, μεταλάζοντας τις βαλτικές χόρες σε πλατσντάρμ γι' αφτί τιν εκστρατία κε σινάμα ι «κενύργια» πολιτικί ολοφάνερα βγένι πιο πάνο απτιν παλιά. Δεν πρέπι να λογαριάζυμε για τιχέο, ότι ι άνθροπι τις «κενύργιας» πολιτικίς, ιπερτερύνε σ'όλα κε ι οπαδί τις παλιάς πέσανε σε διζμένια (οπάλα). Επίσις δεν ίνε τιχέος ο λόγος τυ Γύγενμπεργ στο Λονδίνο έτσι όπος δεν ίνε τιχέα ι γνοστί ντεκλαράτσια τυ Ρόζενμπεργ, τυ καθοδιγιτί τις εκσοτερικίς πολιτικίς τυ κιβερνιτικύ κόματος τις Γερμανίας. Νά πος ίνε τα πράματα σίντροφι.

2) Δέφτερο, έχο ιπόψσι-μυ τιν αποκατάστασι τον κανονικόν σχέσεον ανάμεσα στιν ΕΣΣΔ κε τις ΕΠΒΑ. Δεν μπορί να ιπάρχι αμφιβολία, ότι αφτί ι πράκσι έχι σοβαρότατι σιμασία σ'όλο το σίστιμα τον διεθνόν σχέσεον. Ι ιπόθεσι δεν ίνε μόνο στο ότι αφτί μεγαλόνι τα σανς για τι διαφίλακσι τις ιρίνις, καλιτερέβι τις σχέσες ανάμεσα στις διο χόρες, διναμόνι τιν εμπορικί σίδεσι ανάμεσά-τυς κε διμιυργί βάσι γι' αμιβέα σινεργασία. Ι ιπόθεσι ίνε στο ότι αφτί βάζι τέλος ανάμεσα στο παλιό, οπόταν τις ΕΠΒΑ τις λογάριαζαν στις διάφορες χόρες σαν προπίργιο (οπλότ)

για κάθε αντισοβιετική τεντέντσια, κε το κενούργιο, όταν αφτό το προπίργιο θελιματικά βγίκε απτο δρόμο για αμιβέα οφέλια τον διο χορόν.

Τέτια ίνε τα διο βασικά φάκτα, πυ καθρεφτίζον τις επιτιχίες τις σοβιετικίς πολιτικίς τις ιρίνις.

Μα δε θάτανε σοστό να νομίζομε, ότι στο διάστιμα τις απολογιστικίς περιόδυ όλες ι δυλιές-μας πιγένανε καλά. Όχι, δεν πιγένανε όλες καλά.

Θιμιθιτε, ας ίνε κε τιν πίεσι εκ μέρυς τις Ανκλίας, το εμπάργο, πυ έβαλε πάνο στο εκσπόρτο-μας, τιν απόπιρα (ποπίτκα) ν' ανακατεφτί στις εσοτερικές-μας ιπόθεσες κε να μας βολιδοσκοπίσι (προστζόπατ) για να δοκιμάσι μ' αφτό τι δίναμι τις αντίστασίς-μας. Ίνε αλίθια, ότι απ' αφτί τιν απόπιρα τίποτα δε βγίκε, κε το εμπάργο ίστερα το σικόσανε, μα τα δισάρεστα κατακάθια (νεπριάτνι οσάντοκ) τον επιθέσεον ακόμα ος τόρα τα νιόθι κανίς σε όλα, όσον αφορά τις σχέσες ανάμεσα στιν Ανκλία κε τιν ΕΣΣΔ, σινάμα κε στις διαπραγμάτεψσες (περεγοβόρι) για τιν εμπορικί σιφονία. Μα τις επίθεσες αφτές ενάντια στιν ΕΣΣΔ δεν πρέπι να τις λογαριάσομε τιχέες. Ίνε γνοστό, ότι ένα μέρος απτυς άνκλυς κονσερβάτορυς δε μπορί να ζίσι δίχος τέτιες επίθεσες. Κε ίσια-ίσια, γιατί αφτές δεν ίνε τιχέες, πρέπι νάχυμε ιπόψσιμας, ότι κε στο μέλον θα επιτίθεντε ενάντια στιν ΕΣΣΔ, θα διμιυργύνε κάθε λογιό φοβέρισμα, πυ να τι βλάφτυν κ.τ.λ.

Δεν πρέπι επίσις να μιν έχυμε ιπόψσιμας τις σχέσες ανάμεσα στιν ΕΣΣΔ κε τι Γιαπονία, πυ έχυνε ανάνκι από σοβαρί καλιτέρεψσι. Ι άρνισι τις Γιαπονίας να ιπογράψσι το πακτ τις μι επίθεσις, απτο οπίο ι Γιαπονία δεν έχι λιγότερι ανάνκι, παρά ι ΕΣΣΔ, για περίσια φορά ιπογραμίζι, ότι στο ζίτιμα τον σχέσεόν-μας δεν πιγένυνε όλα εβνοικά. Το ίδιο πρέπι να πύμε κε για τι διακοπί τον διαπραγματέψσεον για τον Κινεζικο-Ανατολικό σιδερόδρομο, πυ έγινε όχι γιατί έφτεε ι ΕΣΣΔ, κ' επίσις για το ότι, ι γιαπονέζι αγέντι κάνυν άπρεπες δυλιές στον Κινεζικο-Ανατολικό σιδερόδρομο, παράνομα αρεστάρυνε τυς σοβιετικύς ιπαλίλυς στον Κινεζικο-Ανατολικό σιδερόδρομο κ. α. Δε μιλό πια για το ότι ένα μέρος απτυς στρατιοτικύς τις Γιαπονίας ανιχτά κιρίτι στον τίπο τιν ανάνκι τυ πολέμυ με τιν ΕΣΣΔ κε το άρπαγμα τις παραθαλάσιας περιοχίς με τι φανερί ένκρισι (οντομπρένιε) τυ άλυ μέρυς τον στρατιοτικόν, μα ι κιβέρνισι τις Γιαπονίας αντίς να βάλι στι θέσι-τυς τυς εμπριστές (ποντζζιγάτελι) τυ πολέμυ, κάνι, πος αφτό δεν τιν αφορά. Δεν ίνε δίσκολο να καταλάβυμε, ότι τα ανάλογα περιστατικά δε μπορύνε να μι διμιυργίσυνε μια ατμόσφερα ανισιχίας κε αβεβεότιτας. Βέβεα, κε παραπέρα θα περνύμε επίμονα τιν πολιτικί τις ιρίνις κε θα προσπαθύμε να καλιτερέψσυμε τις σχέσες-μας με τι Γιαπονία, γιατί εμίς θέλυμε να καλιτερέψσυνε αφτές ι σχέσες. Μα όλα δεν εκσαρτιύντε από μας. Γι' αφτό χριάζετε κοντά σ' αφτό να πάρυμε όλα τα μέτρα για να προφιλάκσυμε τι χόρα-μας απτα ανεπάντεχα κε νάμαστε έτιμι να τιν ιπερασπίσυμε απτιν επίθεσι. (ΒΡΟΝΤΟΔΙΚΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Όπος βλέπετε, δίπλα με τις επιτιχίες τις ιρινικίς-μας πολιτικίς, έχυμε κε μια σιρά αρνιτικά φενόμενα.

Τέτια ίνε ι εκσοτερικί κατάστασι τις ΕΣΣΔ.

Ι εκσοτερικί-μας πολιτικί ίνε ολοφάνερι. Ίνε πολιτικί τις διαφίλακσις τις ιρίνις κε τυ διναμόματος τον εμπορικόν σχέσεον με όλες τις χόρες. Ι ΕΣΣΔ δεν έχι στο νύ-τις να φοβερίσι κανένα, κι' ακόμα πιο πολί, να επιτεθί ενάντια σε κανένα. Ίμαστε οπαδί τις ιρίνις κε ιπερασπίζυμε τιν ιπόθεσι τις ιρίνις. Μα εμίς δε φοβύμαστε τις φοβέρες κε ίμαστε έτιμι ν' απαντίσυμε με χτίπιμα στο χτίπιμα τον εμπριστόν τυ πολέμυ. (ΘΙΕΛΟΔΙΚΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ). Όπιος θέλι τιν ιρίνι κε προσπαθί να πετίχι εμπορικές σιδεσες μαζί-μας, αφτός πάντα θα βρίσκι τιν ιποστίριχσί-μας. Μα κίνι, πυ θα δοκιμάσυνε να επιτεθύνε ενάντια στι χόρα-μας θα δεχτύνε καταστρεφτικό χτίπιμα για να κσεσι-

νιθίζυνε να χόνυνε τι γυρυνίσια μύρι-τυς στο σοβιετικό-μας περιβόλι. (ΒΡΟΝΤΥΝ ΤΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Τέτια ίνε ι εκσοτερικί-μας πολιτικί. (ΒΡΟΝΤΥΝ ΤΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Το πρόβλιμα ίνε να εφαρμόζυμε κε παραπέρα αφτί τιν πολιτικί μ' όλι τιν επιμονί κε τι σινέπια (ποσλέντοβατελνοστ).

II.

Ι ΚΣΑΚΟΛΥΘΙΤΙΚΙ ΑΝΟΔΟ ΤΙΣ ΛΑΙΚΙΣ ΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΚΕ Ι ΕΣΟΤΕΡΙΚΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙ ΤΙΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΙΣ ΕΝΟΣΙΣ

Περνό στο ζίτιμα τις εσοτερικίς κατάστασις τις ΕΣΣΔ.

Στο ζίτιμα τις εσοτερικίς κατάστασις τις ΕΣΣΔ ι απολογιστικί περίοδο μας παραστένι μια καρτίνα ανόδυ, (ποντιόμα), πυ όλο κε κσετιλίζετε πιο πολί τόσο στι λαικί ικονομία, όσο κε στο ζίτιμα τις κυλτύρας.

Ι άνοδο αφτί δεν ίτανε μόνο απλί ποσοτικί σισόρεπσι (νακοπλένιε) τον δινάμεον. Ι άνοδο αφτί ίνε ακσιοσιμίοτι, γιατί έφερε ριζικές αλαγές στι στρυκτύρα τις ΕΣΣΔ κε ριζικά άλακσε το πρόσοπο τις χόρας. Ι ΕΣΣΔ σ' αφτί τιν περίοδο μεταμορφόθικε ριζικά, ρίχνοντας από πάνο-τις τιν καθιστέρισι κε το μεσεονιζμό. Από χόρα αγροτικί, έγινε χόρα βιομιχανικί. Από χόρα τις μικρίς μονονικοκίρικις αγροτικίς ικονομίας έγινε χόρα κολεχτιβιστικύ μεγάλυ μιχανοπιιμένυ αγροτικύ νικοκιριύ. Από χόρα σκοτινί, αγράματι κε αμόρφοτι έγινε—πιο σοστά γίνετε, — χόρα γραματιζμένι κε πολιτιζμένι (κυλτύρνι), πυ σκεπάστικε από τεράστιο δίχτι ανότερον, μεσέον κε κατότερον σκολιόν, πυ δυλέβυνε στις γλόσες τον λαόν τις ΕΣΣΔ.

Διμιυργιθίκανε κενύργι κλάδι τις παραγογίς: τορνοκατασκεβί, βιομιχανία αφτοκινίτον, βιομιχανία τράκτορ, χιμικί βιομιχανία, μοτοροκατασκεβί, κατασκεβί αεροπλάνον, κομπάιν, παραγογίς τυρμπίνον κε γενεράτορ μεγάλις δίναμις, πιοτικό ατσάλι, φεροσπλάβ, σινθετικό καυτζύκ, άζοτο, τεχνιτό νίμα (ισκυστβ. βολοκνό) κ.τ.λ. κ.τ.λ. (ΚΣΑΚΟΛΥΘΙΤΙΚΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Χτιστίκανε κι' αρχίσανε να δυλέβυνε σ' αφτί τιν περίοδο χιλιάδες κενύργιες, πλέρια σινχρονιζμένες βιομιχανικές επιχίρισες. Χτιστίκανε γίγαντες σαν το Ντνιεπροστρόι, Τζελιαμπστρόι, Μπόμπρικι, Υραλμασστρόι, Κραμασστρόι. Έγινε ρεκονστρύκτσια πάνο στι βάσι τις κενύριας τεχνικίς σε χιλιάδες παλιές επιχίρισες. Χτιστίκανε κενύργιες επιχίρισες κε διμιυργιθίκανε εστίες (οτζαγί) βιομιχανίας στις εθνικές διμοκρατίες κε στα απόκεντρα μέρι τις ΕΣΣΔ: στι Μπελορύσια, στιν Υκρανία, στο Βόριο Κάφκασο, στον Αντικάφκασο, στι Μεσέα Ασία, στο Καζακστάν, στιν Μπυριατο-Μονκολία, στιν Τατάρια, Μπασσκίρια, στο Υράλ, στιν Ανατολικί κε Δυτικί Σιβιρία, στι Μακρινί Ανατολί κ.α.

Οργανοθίκανε πάνο από διακόσιες χιλιάδες κολχόζια κε πέντε χιλιάδες σοφχόζια με κενύργια κέντρα ραιόν κε με δικά-τυς βιομιχανικά πύνκτα.

Φιτρόσανε σε σχεδόν έριμα μέρι κενύργιες μεγάλες πόλες με μεγάλο αριθμό πλιθιζμό. Κολοσιέα αναπτιχτίκανε ι παλιές πόλες κε τα βιομιχανικά πύνκτα.

Μπίκαν ι βάσες τυ κομπινάτυ Υραλο-Κυζνέτσκ, τις ένοσις τυ κάρβυνυ τυ Κυζνέτσκ, πυ μεταλάζετε σε κοκς με τα μεταλέβματα σίδερυ τυ Υράλ. Κι' έτσι μπορύμε να λογαριάζυμε, ότι ι κενύργια μεταλυργικί βάσι στιν Ανατολί από όνιρο μετατράπικε σε πραγματικότιτα.

Μπίκαν τα θεμέλια κενύργιας δινατίς βάσις για νέφτι στις περιφέριες τις διτικίς κε νότιας πλαγιάς τις βυνοσιράς τυ Υράλ, στο όμπλαστ τυ Υράλ, στι Μπασσκίρια, στο Καζακστάν.

'Ινε ολοφάνερο, ότι ι τεράστιες κατάθεσες (βλοζζένιε) καπιτάλ απτο κράτος ς'όλυς τυς κλάδυς τις λαικίς ικονομίας, πυ στιν απολογιστικί περίοδο μας χάνυνε πάνο απτα 60 διςεκατομίρια ρύβλια, δεν πίγανε τυ κάκυ κε αρχινάνε πια να δίνυνε τα αποτελέζματά-τυς.

Σαν αποτέλεζμα αφτόν τον επιτιχιόν τα λαικά έςοδα (ντοχόντι) τις ΕΣΣΔ μεγαλόςανε από 29 διςεκατυμίρια ςτο 1929 ος τα 50 διςεκατομίρια ρύβλια ςτο 1933 δίπλα ςτο τεράςτιο πέςιμο τον λαικόν εςόδον ςτιν ίδια περίοδο ς' όλες τις καπιταλιςτικές χόρες δίχος εκςέρεςι. 'Ινε φανερό, ότι όλες αφτές ι επιτιχίες κι' όλι αφτί ι άνοδο έπρεπε να φέρι κε πραγματικά έφερε ςτο πιο πέρα διnάμομα τις εςοτερικίς κατάςταςις τις ΕΣΣΔ.

Πός μπορέςανε να γίνυνε αφτές ι κολοςιέες αλαγές μέςα ςε 3—4 χρόνια πάνο ςτιν τεριτόρια τεράςτιυ κράτυς με τιν καθιςτεριμένι-τυ κυλτύρα; Θάτανε θάβμα, αν ι ανάπτιξι θα γινότανε πάνο ςτι βάςι τυ καπιταλιζμύ κε τον μικρόν μονονικοχιριόν. Μα δε μπορύμε να το λέμε θάβμα, ςα λογαριάςυμε, ότι ι ανάπτιξι ςε μας γινότανε πάνο ςτι βάςι τυ κςετιλίγματος τυ ςοςιαλιςτικύ χτίςιμυ.

'Ινε φανερό, ότι αφτί ι γιγαντένια άνοδο μπορύςε ν' αναπτιχτί μόνο πάνο ςτι βάςι τυ επιτιχιμένυ χτίςιμυ τυ ςοςιαλιζμύ, πάνο ςτι βάςι τις κινονικίς δυλιάς δεκάδον εκατομιρίον ανθρόπον, πάνο ςτι βάςι τον πλεονεχτιμάτον (πρειμύςτζεςτβ) τυ ςοςιαλιςτικύ ςιςτίματος τυ νικοκιριύ μπρος ςτο ςίςτιμα τυ καπιταλιζμύ κε τυ αγροτικύ μονονικοχιριύ.

Γι' αφτό δεν ίνε παράκςενο, ότι ι κολοςιέα άνοδο τις ικονομίας κε τις κυλτύρας τις ΕΣΣΔ ςτιν απολογιςτικί περίοδο ςίμενε μαζί μ' αφτό κε λικβιντάριζμα τον καπιταλιςτικόν ςτιχίον, απόθιςι (οτεςνένιε) τυ αγροτικύ νικοκιριύ ςτιν τελεφτέα θέςι. 'Ινε φάκτο, ότι το ιδικό βάρος τυ ςοςιαλιςτικύ ςιςτίματος τις ικονομίας ςτον κλάδο τις βιομιχανίας ίνε τόρα 99% κε ςτο αγροτικό νικοκιριό, αν λογαριάςυμε τιν έχταςι τον ςπαρτόν με ςιτιρά — 84,5%, ενό ςτο αγροτικό μονονικοχιριό ίνε το όλο 15,5%.

Βγένι, ότι ι καπιταλιςτικί ικονομία ςτιν ΕΣΣΔ ίνε πια λικβινταριζμένι κε το μονονικοχίρικο αγροτικό ςέκτορ ςτο χοριό παραμερίςτικε ςε δεφτερέβυςα ποζίτςια.

'Οταν εφαρμοζότανε ι Νέα ικονομικί πολιτικί ο Λένιν έλεγε, ότι ςτι χόρα-μας έχυμε ςτιχία πέντε κινονικο-ικονομικόν ςινκροτιμάτον (υκλάντοβ).

1) Το πατριαρχικό νικοκιριό (ςε ςιμαντικό βαθμό φιςικό (νατυράλνοε) νικοκιριό),

2) ι μικροεμπορεβματικί παραγογί (ι περιςότερι χοριάτες από κίνυς, πυ πυλάνε ςιτιρά),

3) ο ιδιοτικο-ικονομικός καπιταλιζμός,

4) ο κρατικός καπιταλιζμός,

5) ο ςοςιαλιζμός.

Ο Λένιν λογάριαζε, ότι απ' όλα αφτά τα ςινκροτίματα πρέπι τέλος πάντον να κιριαρχίςι το ςοςιαλιςτικό ςινκρότιμα. Μπορύμε τόρα να λέμε, ότι το πρότο, το τρίτο κε το τέταρτο κινονικο-ικονομικό ςινκρότιμα δεν ιπάρχυν πια, το δέφτερο κινονικο-ικονομικό ςινκρότιμα παραμερίςτικε ςε δεφτερέβυςα ποζίτςια κε το πέμπτο κινονικο-ικονομικό ςινκρότιμα, το ςοςιαλιςτικό ςινκρότιμα ίνε ι αμίραςτα κιρίαρχι κε μοναδικά δικύςα δίναμι ς' όλι τι λαικί ικονομία. (ΒΡΟΝΤΟΔΙΚΑ ΚΣΑΚΟΛΥΘΙΤΙΚΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ.

Τέτιο ίνε το άθριζμα. Σ' αφτό το άθριζμα ίνε ι βάςι τις ςτερεότιτας τις εςοτερικίς κατάςταςις τις ΕΣΣΔ, ι βάςι τις ςταθερότιτάς-τις (ςτόικοςτ) ςτις προτοπόρες κε τις ποζίτςιες τον νότον ςτις ςιθίκες τις καπιταλιςτικίς περικικλοςιάς.

Ας περάςυμε ςτιν εκςέταςι τον ςινκεκριμένον ιλικόν ςτα κςεχοριςτά ζιτίματα τις ικονομικίς κε πολιτικίς κατάςταςις τις Σοβιετικίς 'Ενοςις.

1. Ι. ΑΝΟΔΟ ΤΙΣ ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΑΣ

Απ' όλυς τυς κλάδυς τις λαικίς ικονομίας πιο γλίγορα μεγάλονε ι βιομιχανία-μας. Στιν απολογιστικί περίοδο, διλ., αρχίζοντας αππο 1930, ι βιομιχανία-μας μεγάλοσε παραπάνο από διο φορὲς, διλ., κατά 101,6%, κε ςε σίνκριςι με το προπολεμικό επίπεδο ςχεδόν τετραπλαςιάστικε, διλ., μεγάλοςε κατά 291,9%.

Αφτό ςιμένι, ότι ι ιντυςτριαλιζάτςιάμας προχορύσε μ' όλι τι φόρα (να βςεχ παράχ).

Ι γλίγορι ανάπτιξι τις ιντυςτριαλιζάτςιάς-μας έφερε ςτο ότι ςτιν ολικί παραγογί όλις τις λαικίς ικονομίας, ι παραγογί τις βιομιχανίας πίρε τιν κιριότερι θέςι.

Νά ι ανάλογι ταμπλίτςα:

ΤΟ ΙΔΙΚΟ ΒΑΡΟΣ ΤΙΣ ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΙΝ ΟΛΙΚΙ ΠΑΡΑΓΟΓΙ ΤΙΣ ΛΑΙΚΙΣ ΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΣΕ ΠΡΟΤΣΕΝΤΑ

(ΣΕ ΤΙΜΕΣ ΤΥ 1926-27)

	1913	1929	1930	1931	1932	1933
1. Βιομιχανία	42,1	54,5	61,6	66,7	70,7	70,4
2. Αγροτικό νικοκιριό	57,9	45,5	38,4	33,3	29,3	29,6
Το όλο . .	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Αφτό ςιμένι, ότι ι χόρα-μας έγινε στεριά κε τελιοτικά βιομιχανικί χόρα.

Αποφαςιστικί ςιμαςία ςτο ζίτιμα τις ιντυςτριαλιζάτςιας έχι ι ανάπτιξι τις παραγογίς μέςα ςτο γενικό μέγεθος τις ανάπτιξις τις βιομιχανίας. Στιν απολογιστικί περίοδο τα δομένα-μας δίχνυνε, ότι το ιδικό βάρος αφτύ τυ μέρυς τις παραγογίς μέςα ςτι γενικί άνοδο τις βιομιχανίας πίρε τιν πιο ανότερι θέςι.

Νά ι ανάλογι ταμπλίτςα:

ΤΟ ΙΔΙΚΟ ΒΑΡΟΣ ΤΙΣ ΠΑΡΑΓΟΓΙΣ ΣΤΙΣ ΔΙΟ ΒΑΣΙΚΕΣ ΓΡΥΠΕΣ ΤΟΝ ΚΛΑΔΟΝ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΙΣ ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΑΣ

(ΣΕ ΤΙΜΕΣ ΤΥ 1926-27)

	Ολικί παραγογί (ςε διςεκατομίρια ρύβλια).				
	1929	1930	1931	1932	1933
Όλι ι μεγάλι βιομιχανία	21,0	27,5	33,9	38,5	41,9
Απ' αφτίν:					
Γγρύπα «Α» εργαλία κε μέςα παραγογίς	10,2	14,5	18,8	22,0	24,3
Γγρύπα «Β» Εμπορέβματα κατανάλοςις	10,8	13,0	15.1	16,5	17,6
ΙΔΙΚΟ ΒΑΡΟΣ ΣΕ % %					
Γρὺπα «Α» Εργαλία κε μέςα παραγογίς	48,5	52,6	55,4	57,0	58,0
Γρύπα «Β» Εμπορέβματα κατανάλοςις	51,5	47,4	44,6	43,0	42,0
Το όλο	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Ι ταμπλίτςα, όπος βλέπετε, δε θέλι εξίγιςι.

Στι χόρα-μας, πυ ςτιν τεχνικί ίνε αχόμα νέα, ι βιομιχανία έχι ιδιέτερο καθίκον. Πρέπι ν' αναδιοργανόςι πάνο ςτι βάςι τις κενύργιας τεχνικίς όχι μόνο τον εαφτό-τις, όχι μόνο όλυς τυς κλάδυς τις βιομιχανίας, μαζί κε τι λαφριά, τον τροφίμον, τι βιομιχανία τις ξιλίας. Ι βιομιχανία πρέπι ακόμα να κάνι ρεκονστρύκτςια όλα τα ίδι τυ τράνςπορτ κε όλυς τυς κλάδυς τυ αγροτικύ νικοκιριύ. Μα θα μπορέςι να λίςι αφτό το πρόβλιμα μόνο ςτιν περίπτοςι, αν ι μιχανοκαταςκεβί, πυ ίνε ο μοχλός (ριτζάγ) τις ρεκονςτρύκτςιας τις λαικίς ικονομίας, θα κατέχι μέςα-τις τιν κιριαρχι θέςι. Τα δομένα τις απολογιστικίς περιόδυ δίχνυνε, ότι ι μιχανοκαταςκεβί κατάχτιςε μέςα ςτο γενικό μέγεθος τις βιομιχανίας-μας τον ιγετικό ρόλο.

Νά ι ανάλογι ταμπλίτςα:

ΤΟ ΙΔΙΚΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΝ ΚΣΕΧΟΡΙΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟΝ ΤΙΣ ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΑΣ

(ΣΕ ΠΡΟΤΣΕΝΤΑ ΜΕΣΑ ΣΤΙ ΓΕΝΙΚΙ ΠΑΡΑΓΟΓΙ ΤΙΣ Ε Σ Σ Δ)

	Ε Σ Σ Δ			
	1913	1929	1932	1933
Πετροκὰρβυνο	2,9	2,1	1,7	2,0
Κοκς	0,8	0,4	0,5	0,6
Παραγογὶς νεφτιύ . . .	1,9	1,8	1,5	1,4
Επεκςεργαςὶας νεφτιὺ .	2,3	2,5	2,9	2,6
Μάδρις μεταλυργίας . .	ςτα.λὶπι	4,5	3,7	4,0
Χροματιςτίς μεταλυργίας	»	1,5	1,3	1,2
Μιχανοκαταςκεδὶς . . .	11,0	14 8	25,0	26,1
Βαςικὶς χιμίας	0,8	0,6	0,8	0,9
Μπαμπακυργὶας	18,3	15,2	7,6	7,3
Βιομιχανὶας μαλιύ . . .	3,1	3,1	1,9	1,8

Αφτό ςιμένι, ότι ι διομιχανία-μας αναπτίςετε πάνω ςε δινατί δάςι κε το κλιδὶ τις ρεκονςτρύκτςιας, ι μιχανοκαταςκεδί, ολόκλιρι δρίςκετε στα χέρια-μας. Χριάζετε μόνο να τι μεταχιριςτύμε επιδέκςια κε λογικά (ρατςιονάλνο).

Ενδιαφέρουςα καρτίνα μας ανίγι ι ανάπτικςι τις διομιχανίας στιν απολογιςτικί περίοδο στυς κινονικύς ςέκτορες. Νά ι ανάλογι ταμπλίτςα:

Ι ΟΛΙΚΙ ΠΑΡΑΓΟΓΙ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΙΣ ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΑΣ ΣΤΥΣ ΚΙΝΟΝΙΚΥΣ ΣΕΚΤΟΡΕΣ

(ΣΕ ΤΙΜΕΣ ΤΥ 1926-27)

	Ι γενικί παραγογὶ (ςε εκατομὶρια ρὺδλια)				
	1929	1930	1931	1932	1933
Ι ολικὶ παραγογὶ	21,025	27,477	33,9 03	38,464	41,968
Απ' αφτί:					
1. Κινονικοπιιμένι διομιχανὶα . .	20,891	27,402	ςτα.λὶπι	38,436	41,940
Απ' αφτὶ:					
α) Κρατικί διομιχανία	19,143	24,989	»	35,587	38,932
δ) Κοπερατίδικι διομιχανὶα . . .	1,748	2,413	»	2,849	3,008
γ) Ιδιοτικὶ διομιχανὶα	134	75	»	28	28

Σε προτςέντα

'Ολι ι παραγογί .	100	100	100	100	100
Απ' αφτί:					
1. Κινονικοπιιμὲνι διομιχανία . .	99,4	99,7	ςτα.λιπι	99,93	99,93
Απ' αφτὶ:					
α) Κρατικὶ διομιχανία	91,1	90,9	»	92,52	92,76
δ) Κοπερατὶδικι διομιχανία . .	8,3	8,8	»	7,41	7,17
2) Ιδιοτικὶ διομιχανὶα	0,6	0,3	»	0,07	0,07

Απ' αφτί την ταμπλίτςα φένετε, ότι κςεκάναμε πια τα καπιταλιςτικά ςτιχία μέςα στι διομιχανία κε ότι το ςοςιαλιςτικό ςίςτιμα τις ικονομίας τόρα ίνε το μοναδικό ςίςτιμα τις διομιχανίας-μας. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ)

Μα απ' όλες τις επιτιχίες τις διομιχανίας, πυ κατάχτιςε στιν απολογιςτικί περίοδο, ςαν την πιο ςπυδέα επιτιχία πρέπι να λογαριάζυμε το φάκτο, ότι μπόρεςε μέςα ς' αφτό το διάστιμα να διαπεδαγογίςι κε να ςφιριλατίςι (δίκοδατ) χιλιάδες νέυς ανθρόπυς κε νέυς καθοδιγιτὲς τις διομιχανίας, ολόκλιρα στρόματα ινζζενιέρυς κε τεχνικύς, εκατοντάδες χιλιάδες νὲυς ιδικεμένυς εργάτες, πυ καταχτίςανε τι νέα τεχνικί κε ςκυντίςανε μπρος τι ςοςιαλιςτικί διομιχανία. Δε μπορί να ιπάρχι αμφιδολία, ότι δίχος αφτύς τυς ανθρόπυς ι διομιχανία δε θα μπορύςε να έχι κὶνες τις επιτιχίες, πυ έχι τόρα κε με τις οπίες έχι δίκιο να περιφανέδετε. Τα δομένα λένε, ότι στιν απολογιςτικί περίοδο ι διομιχανία έδγαλε για την παραγογί απτα φαμπρικο-εργοςταςιακά ςκολιά ος τις 800 χιλιάδες λίγο πολί ιδικεμένυς εργάτες κε απτα ανότερα τεχνικὰ ςκολιά κε ανότερα ςκολιά κε τέχνικυμ παραπάνο από 180 χιλιάδες ινζζενιέρυς κε τεχνικύς. Αν ίνε ςοςτό, ότι το πρόδλιμα τον κάδρον ίνε ςοδαρότατο πρόδλιμα τις ανάπτικςίς-μας, πρέπι ν' αναγνορίςυμε, ότι ι διομιχανία-μας αρχίζι ςοδαρά να λίνι αφτό το πρόδλιμα.

Τέτιες ίνε ι δαςικές επιτιχίες τις διομιχανίας-μας.

Δε θάτανε όμος ςοςτὸ να νομίζυμε, ότι ι διομιχανία-μας ίχε μόνο επιτιχίες. 'Οχι,

αφτί έχι κε τις έλιπσές-τις. Ι κιριότερες απ' αφτές ίνε:

α) ι κσακολουθιτική καθιστέρισι τις μάβρις μεταλουργίας,

β) ι έλιπσι οργάνοσις στι χρωματιστί μεταλουργία,

γ) ι ιποτίμισι τις σοβαρότατις σιμασίας, που έχι ι ανάπτικσι του βγάλσιμου ντόπιου κάρβουνου μέσα στο γενικό ισοζίγιο (μπαλάνς) τις κάψιμις ίλις τις χόρας (Ποντμοσκόφσκι ραιόν, Κάφκασος, Υράλ, Καραγαντά, Μεσέα Ασία, Σιβιρία, Μακρινί Ανατολί, Βόριο κράι κ. α.),

δ) ι έλιπσι χριαζόμενις προσοχίς στο ζίτιμα τις οργάνοσις νέας βάσις νεφτιού στα ραιόνια του Υράλ, τις Μπασσκίριας, 'Εμπα,

ε) ι έλιπσι σοβαρίς φροντίδας για το κσετίλιγμα τις παραγογίς εμπορεβμάτον πλατιάς κατανάλοσις τόσο στι λαφριά κε στι βιομιχανία τροφίμον, όσο κε στι βιομιχανία τις κσιλίας,

ζ) ι έλιπσι χριαζόμενις προσοχίς στο ζίτιμα του κσετιλίγματος τις ντόπιας βιομιχανίας,

θ) το ολοσδιόλου άσκιμο φέρσιμο στο ζίτιμα τις καλιτέρεψις τις πιότιτας τις παραγογίς,

ι) ι κσακολουθιτική καθιστέρισι στιν ανάπτικσι τις παραγογικότιτας τις δουλιάς, του κατεβάζματος του κόστους, τις εφαρμογίς του χοζραστζότ,

κ) ι κακί οργάνοσι τις δουλιάς κε του μιστού, ι ομπεζλίτζκα στι δουλιά, ι ουραβνίλοφκα στο σίστιμα του μιστού, που ακόμα δε λικβινταριστίκανε,

λ) ι καντσελιαρο-μπιουροκρατική μέθοδο στιν καθοδίγισι, που ακόμα δεν λικβινταρίστικε στα ικονομικά λαικά κομισαριάτα κε στα όργανά-τους μαζί κε στα λαικά κομισαριάτα τις λαφριάς βιομιχανίας κε τον τροφίμον.

'Ινε ζίτιμα αν χριάζετε ακόμα να κσιγίσουμε τιν απόλιτι ανάνκι του γλίγορου λίκβινταρίζματος αφτόν τον ελίπσεον. Ι μάβρι κε ι χρωματιστί μεταλουργία, όπος ίνε γνοστό, δεν εχτελέσανε το πλάνο-τους στιν πρότι πιατιλέτκα. Δεν το εχτελέσανε επίσις κε στον πρότο χρόνο τις δέφτερις πιατιλέτκας. Αν αφτές κε παραπέρα θα καθιστερούνε, μπορούνε να μετατραπούνε σε φρένο (τόρμοζ) τις βιομιχανίας κε σ' ετία τον προρίβ-τις. 'Οσον αφορά τι διμιουργία νέον βάσεον τις βιομιχανίας κάρβουνου κε νεφτιού, δε θάνε δίσκολο να καταλάβουμε, ότι δίχος τιν εχτέλεσι αφτόν τον ανιπέρθετον (νεοτλόζζνιχ) καθικόντον μπορούμε να κάτσουμε στα ριχά κε τι βιομιχανία κε το τράνσπορτ.

Το ζίτιμα τις πλατιάς κατανάλοσις κε τις ανάπτικσις τις ντόπιας βιομιχανίας, έτσι όπος κε τα ζιτίματα τις καλιτέρεψις τις πιότιτας τις παραγογίς, τις ανάπτικσις τις παραγογικότιτας τις δουλιάς, του κατεβάζματος του κόστους κε τις εφαρμογίς του χοζραστζότ επίσις δε θέλουνε εκσίγισι. 'Οσον αφορά τιν κακί οργάνοσι τις δουλιάς κε του μεροκάματου κε τιν καντσελιαρο-μπιουροκρατική μέθοδο τις καθοδίγισις, όπος μας έδικσε ι ιστορία του Ντονμπάς, καθός κ' ι επιχίρισες τις λαφριάς βιομιχανίας κε τον τροφίμον, αφτί ι επικίντινι αρόστια φολιάζι σ' όλους τους κλάδους τις βιομιχανίας, εμποδίζοντας τιν ανάπτικσί-τους. Αν δε θα τι λικβιντάρουμε, ι βιομιχανία ολότελα θα κουτσένι.

'Αμεσα καθίκοντα ίνε:

1) Να διαφιλάκσουμε για τι μιχανοκατασκεβί τον τορινό-τις ιγετικό ρόλο μέσα στο σίστιμα τις βιομιχανίας.

2) Να λικβιντάρουμε τιν καθιστέρισι τις μάβρις μεταλουργίας.

3) Να ταχτοπιίσουμε το ζίτιμα τις χρωματιστίς μεταλουργίας.

4) Να κσετιλίκσουμε πλέρια το βγάλσιμο ντόπιου κάρβουνου σ' όλα τα γνοστά πια ραιόνια, να οργανόσουμε νέα ραιόν για βγάλσιμο κάρβουνου, π. χ. στο Μπουρέισκι ραιόν τις Μακρινίς Ανατολίς, να μετατρέψουμε το Κουζμπάς σε δέφτερο Ντονμπάς. (ΚΣΑΚΟΛΟΥΘΙΤΙΚΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

5) Να καταπιαστούμε σοβαρά με τιν οργάνοσι τις βάσις του νεφτιού στα ραιόνια τον διτικόν κε νότιον πλαγιόν τις βουνοσιράς του Υράλ

6) Να κσετιλίκσυμε τιν παραγογί εμπορεβμάτον πλατιάς κατανάλοςις ς' όλα τα ικονομικά λαικά κομιςαριάτα.

7) Να λίςυμε τι ντόπια ςοβιετικί βιομιχανία, να τις δόςυμε τι δινατότιτα ν' αναπτίκςι τιν προτοβυλία-τις (ινιτςιατίβα) ςτο ζίτιμα τις παραγογίς εμπορεβμάτον πλατιάς κατανάλοςις κε να τις δόςυμε τι δινατί βοίθια με πρότες ίλες κε μέςα.

8) Να καλιτερέπςυμε τιν πιότιτα τον εμπορεβμάτον πυ βγάζυμε, να ςταματίςυμε το βγάλςιμο μι κομπλεταριζμένις προντύκτςιας κε να τιμορύμε (καράτ) όλυς εκίνυς τυς ςιντρόφυς, δίχος να λογαριάζυμε τα πρόςοπα, πυ παραβένυνε ίτε φέρνυνε βόλτα γίρο (ομπχόντιατ) ςτυς νόμυς τις ςοβιετικίς εκςυςίας για τιν πιότιτα κε τιν παραγογί κομπλεταριζμένις προντύκςιας.

9) Να πετίχυμε ςιςτιματικί ανάπτικςι τις παραγογικότιτας τις δυλιάς, τυ κατεβάζματος τυ κόςτυς κε τυ μπάςιμυ τυ χοζραςτζιότ.

10) Να χτιπίςυμε ολότελα τιν ομπεζλίτζκα ςτι δυλιά κε τιν υραβνίλοφκα ςτο ςίςτιμα τυ μεροκάματυ.

11) Να λικβιντάρυμε τιν καντςελιαρομπιυροκρατικί μέθοδο τις καθοδίγιςις ς' όλυς τυς κρίκυς τον ικονομικόν λαικόν κομιςαριάτον, ςιςτιματικά εκςετάζοντας τιν εχτέλεςι τον αποφάςεον κε τον οδιγιόν τον καθοδιγιτικόν κέντρον απτα κατότερα όργανα.

2. Ι ΑΝΟΔΟ ΤΥ ΑΓΡΟΤΙΚΥ ΝΙΚΟΚΙΡΙΥ

Κάμποςο αλιότικα τράβικςε ι ανάπτικςι ςτο ζίτιμα τυ αγροτικύ νικοκιριύ.

Πολές φορές πιο αργά, παρά ι βιομιχανία, μα πάλι πιο γλίγορα παρά ςτιν περίοδο τις επικράτιςις (πρεομπλαντάνιε) τον μονονικοκιριόν, μεγάλονε ςτιν απολογιςτικί περίοδο ι άνοδο τον βαςικόν κλάδον τυ αγροτικύ νικοκιριύ. Μα ςτον κλάδο τις χτινοτροφίας ίχαμε αντίςτροφο (ομπράτνι) προτςές, λιγοςτέπςανε τα ζόα. Κε μόνο ςτο 1933, κι' αφτό μόνο ςτι χιροτροφία, φανίκανε ςιμία ανόδυ.

'Οπος φένετε, ι τεράςτιες διςκολίες τις ένοςις τον ςκορπιζμένον μικρόν αγροτικόν νικοκιριόν μέςα ςτα κολχόζια, ι διςκολία τις διμιυργίας ςχεδόν πάνο ςε αδιανό τόπο μεγάλυ αριθμύ μεγάλον νικοκιριόν για ςιτιρά κε χτινοτροφία κε, γενικά, ι αναδιοργανοτικί περίοδο τις αναςινκρότιςις κε τις μεταφοράς τυ αγροτικύ μονονικοκιριύ πάνο ςτις κενύργιες κολχόζικες ράγιες, πυ απετύςε πολί κερό κε μεγάλα έκςοδα,—όλα αφτά τα φάκτορ αναπόφεφχτα λίςανε από πριν τόςο τα αργά τέμπα τις ανόδυ τυ αγροτικύ νικοκιριύ, όςο κε τι ςινκριτικά μεγάλι περίοδο τυ πέςιμυ τις ανάπτικςις τις χτινοτροφίας.

Στιν υςία ι απολογιςτικί περίοδο για το αγροτικό νικοκιριό δεν ίτανε τόςο ςαν περίοδο γλίγορις ανόδυ κε δινατίς φόρας, όςο ςαν περίοδο διμιυργίας προιποθέςεον για μια τέτια άνοδο κε φόρα ςτο πιο κοντινό μέλον.

Αν θα πάρυμε τιν ανάπτικςι τον εχτάςεον τις ςποράς όλον τον ιδόν κ' ίςτερα τις ιδικά τεχνικές κυλτύρες, ι ανάπτικςι τυ αγροτικύ νικοκιριύ ςτιν απολογιςτικί περίοδο ζογραφίζετε έτςι:

Ι ΕΧΤΑΣΙ ΤΙΣ ΣΠΟΡΑΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΙΔΟΝ ΣΤΙΝ ΕΣΣΔ
(ΣΕ ΕΚΑΤΟΜΙΡΙΑ ΕΚΤΑΡΙΑ)

	1913	1929	1930	1931	1932	1933
'Ολι ι έχταςι τις ςποράς	105,0	118,0	127,2	136,3	134,4	129,7
Απ' αφτίν:						
α) Σιτιρά	94,4	96,0	101,8	104,4	99.7	101,5
β) Τεχνικές κυλτύρες	4,5	8,8	10,5	14,0	14,9	12,0
γ) Λαχανικά	3,8	7,6	8,0	9,1	9,2	8,6
δ) Τροφί ζόον	2,1	5,0	6,5	8,8	10,6	7,3

Ι ΕΧΤΑΣΙ ΤΙΣ ΣΠΟΡΑΣ ΜΕ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΚΥΛΤΥΡΕΣ ΣΤΙΝ ΕΣΣΔ

	(ΣΕ ΕΚΑΤΟΜΙΡΙΑ ΕΚΤΑΡΙΑ)					
	1913	1929	1930	1931	1932	1933
Μπαμπάκι	0,69	1,06	1,58	2,14	2,17	2,05
Λινάρι	1,02	1,63	1,75	2,39	3,51	2,40
Ζαχαρογύλι	0,65	0,77	1,04	1,39	1,54	1,21
Λαδερές κυλτύρες	2,00	5,20	5,22	7,55	7,98	5, 79

Αφτές ι ταμπλίτσες καθρεφτίζυν τις δio βασικές γραμές στο αγροτικό νικοκιριό.

1) Τι γραμί για το με κάθε μέσο πλάτεμα τον εχτάσεον τις σποράς στιν περίοδο τις ακμίς (ραζγάρ) τις αναδιοργάνοσις τυ αγροτικύ νικοκιριύ, οπόταν τα κολχόζια διμιυργόντανε κατά δεκάδες χιλιάδες, οπόταν διόχνανε τον κυλάκο απτι γι, πέρνανε στα χέρια-τυς τις απελεφτερόμένες έχτασες γις.

2) Τι γραμὶ για τιν άρνισι (οτκάζ) απτο γενικό μεγάλομα τον εχτάσεον τις σποράς, τι γραμί για το πέραζμα απτο γενικό μεγάλομα τον εχτάσεον στιν καλιτέρεψι τις καλιέργιας τις γις, στιν εφαρμογί τις σοστίς αμιψισποράς (σεβοομπορότ) κε τυ παρ, στιν ανίψοσι τις σοδιάς κε,—αν θα το απετίσι ι πραχτικί,—στο προσορινό (βρέμενι) λιγόστεμα τον εχτάσεον τις σποράς, πυ έχυμε.

Όπος ίνε γνοστό, ι δέφτερι γραμί, ι μόνι σοστί γραμί στο αγροτικό νικοκιριό, αναχιρίχτικε στο 1932, οπόταν ι αναδιοργανοτικί περίοδο στο αγροτικό νικοκιριό τέλιονε κε το ζίτιμα τις ανίψοσις τις σοδιάς στάθικε σαν ένα απτα βασικά ζιτίματα τις ανόδυ τυ αγροτικύ νικοκιριύ.

Μα τα δομένα τις ανάπτιξις τον εχτάσεον τις σποράς δεν πρέπι να τα λογαριάσυμε σαν πλέριυς εκθέτες (ποκαζάτελι) τις ανάπτιξις τυ αγροτικύ νικοκιριύ. Τιχένι καμιά φορά ι έχτασες να μεγαλόνυνε, μα δε μεγαλόνι ι παραγογί-τυς ίτε κι' ακόμα πέφτι, επιδίς ι καλιέργια τις γις χιροτέρεψε κε ι σοδιά σε μονάδα έχτασις έπεσε. Γι' αφτό, τα δομένα για τις έχτασες χριάζετε να τα σιμπλιρόσυμε με τα δομένα τις γενικίς παραγογίς.

Νά ι ανάλογι ταμπλίτσα:

Ι ΓΕΝΙΚΙ ΠΑΡΑΓΟΓΙ ΣΙΤΙΡΟΝ ΚΕ ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΙΤΟΝ ΣΤΙΝ ΕΣΣΔ

	ΣΕ ΕΚΑΤΟΜΙΡΙΑ ΤΣΕΝΤΝΕΡΑ					
	1913	1929	1930	1931	1932	1933
Σιτιρά	801,0	717,4	835,4	694,8	698,7	898,0
Μπαμπάκι . . .	7,4	8,6	11,1	12,9	12,7	13,2
Λινάρι . . .	3,3	3,6	4,4	5,5	5,0	5,6
Ζαχαρογύλι . .	109,0	62,5	140,2	120,5	65,6	90,0
Λαδερές κυλτύρες	21,5	35,8	36,2	51,0	45,5	46,0

Απ' αφτί τιν ταμπλίτσα φένετε, ότι τα χρόνια τις πιο μεγάλις ακμίς τις αναδιοργάνοσις τυ αγροτικύ νικοκιριύ—1931 κε 1932—ίτανε χρόνια τυ πιο μεγάλυ λιγοστέματος τις προντύκτσιας τον σιτιρόν. Απ' αφτί τιν ταμπλίτσα βγένι πιο πέρα, ότι το λινάρι κε το μπαμπάκι στα ραιόνια όπυ ι αναδιοργάνοσι τυ αγροτικύ νικοκιριύ πίγενε με λιγότερο γλίγορα τέμπα, σχεδόν δεν πάθανε τίποτα κε πιγένανε με άνοδο λίγο πολί ίσια κε ακλόνιτα, κρατόντας το αψιλό επίπεδο τις ανάπτιξίς-τυς.

Απ' αφτὶ τιν ταμπλίτσα, τρίτο, βγένι ότι, τον κερό, οπόταν ι λαδερές κυλτύρες λιγάκι ταλαντεβόντανε, κρατόντας το αψιλό επίπεδο τις ανάπτιξίς-τυς σε σίνκρισι με το προπολεμικό επίπεδο, τα ζαχαρογύλια, στα ραιόνια όπυ ίχαμε τα πιο ψιλά τέμπα τις αναδιοργάνοσις τυ αγροτικύ νικοκιριύ κε πυ τελεφτέα μπίκανε στιν αναδιοργανοτικί περίοδο—πέσανε στο πιο χαμιλό σιμίο στον τελεφτὲο χρόνο τις αναδιοργάνοσις στο 1932, χαμιλόνοντας τιν προντύκσιά-τυς κάτο απτο προπολεμικό επίπεδο.

Τέλος απ' αφτί τιν ταμπλίτσα βγένι, ότι το 1933— ο πρότος χρόνος ίστερα αφύ τέλιοσε ι αναδιοργανοτικί περίοδο—ίνε ο χρόνος τις στροφίς (περελόμ) στιν ανάπτιξι τον σιτιρόν κε τον τεχνικόν κυλτύρον.

Αφτό σιμένι, ότι τα σιτιρά προτ' απ' όλα κε ίστερα απ' αφτά ι τεχνικές κυλτύρες θα πιγένυνε παραπέρα προς τι δινατί άνοδο σταθερά κε βέβεα.

Πιο βαριά πέρασε τιν αναδιοργανοτικί περίοδο ο κλάδος τις χτινοτροφίας στο αγροτικό νικοκιριό.

Νά ι ανάλογι ταμπλίτσα:

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΟΝ ΖΟΟΝ ΣΤΙΝ ΕΣΣΔ

	Σε εκατομίρια κεφάλια					
	1916	1929	1930	1931	1932	1933
α) Άλογα . . .	35,1	34,0	30,2	26,2	19,8	16,6
β) Αγελάδες, βόδια κε άλα . . .	58,9	68,1	52,5	47,9	40,7	38,6
γ) Πρόβατα κε γίδες	115,2	147,2	108,8	77,7	52,1	50,6
δ) Γυρόνια . . .	20,3	20,9	13,6	14,4	11,6	12,2

Απ' αφτί τιν ταμπλίτσα φένετε, ότι στιν απολογιστικί περίοδο τα ζὸα αντίς άνοδο, ακόμα κσακολυθύνε να λιγοστέβυνε, σε σίνκρισι με το προπολεμικό επίπεδο. Ίνε φανερό ότι το πολί μεγάλο παραγιόμιζμα τον χτινοτροφικόν κλάδον τυ αγροτικὺ νικοκιριύ με μεγαλο-κυλάκικα στιχία απτι μια μεριά κι' απτιν άλι μεριά, ι δινατί κυλάκικι αγιτὰτσια για το σφάκσιμο τον ζόον, πυ βρίκε εβνοικό έδαφος (μπλαγοπριιάτναγια πότζβα) στα χρόνια τις αναδιοργάνοσις—βρίκαν το καθρέφτιζμά-τυς ς' αφτί τιν ταμπλίτσα.

Απ' αφτί τιν ταμπλίτσα πιο πέρα βγένι, ότι το λιγόστεμα τον ζόον άρχισε απτον πρότο χρόνο τις αναδιοργάνοσις (1930) κε κσακολυθάι πέρα-πὲρα ος το 1933 κε σινάμα, το λιγόστεμα αφτό ίχε τις μεγαλίτερες διάστασες (ραζμέρι) στα πρότα 3 χρόνια, κε στα 1933 στον πρότο χρόνο ίστερα αφύ τέλιοσε ι αναδιοργανοτικί περίοδο, οπόταν τα σιτιρά τραβίκσανε στιν άνοδο, το μέγεθος τυ λιγοστὲματος τον ζόον έφτασε στο μίνιμυμ.

Τέλος απ' αφτί τιν ταμπλίτσα βγὲνι, ότι στι χιροτροφία άρχισε πια το αντίστροφο προτσές κε στο 1933 φανίκανε πια σιμία άμεσις ανόδυ.

Αφτό σιμένι, ότι το 1934 πρέπι κε μπορί να ίνε ο χρὸνος τις στροφίς προς τιν άνοδο ς' όλι τι ο χτινοτροφικί ικονομία.

Πός αναπτισότανε ι κολεχτιβοπίιισι τον αγροτικόν νικοκιριόν στιν απολογιστικί περίοδο;

Νά ι ανάλογι ταμπλίτσα:

I ΚΟΛΕΧΤΙΒΟΠΙΙΣΙ

	1929	1930	1931	1932	1933
Ο αριθμός τον κολχοζιὸν (σε χιλιάδες)	57,0	85,9	211,1	211,05	224,5
Ο αριθμός τον νικοκιριόν μέσα στα κολχόζια (σε εκατομίρια)	1,0	6,0	13,0	14,9	15,2
Ι κολεχτιβοπὶισι τον αγροτικόν νικοκιριόν σε προτσὲντα .	3,9	23,6	52,7	61,5	65,0

Μα πιά κίνισι ίχαμε στις έχτασες τις σποράς τον σιτιρόν στυς σέκτορες;

Νά ι ανάλογι ταμπλίτσα:

ΕΧΤΑΣΕΣ ΣΠΟΡΑΣ ΣΙΤΙΡΟΝ ΣΤΥΣ ΣΕΚΤΟΡΕΣ

Σέκτορες:	Σπορά σιτιρόν σε εκατομ. εκτάρια					% στιν έχτασι 1933
	1929	1930	1931	1932	1933	
1. Σοφχόζια . .	1,5	2,9	8,1	9,3	10,8	10,6
2. Κολχὸζια . .	3,4	29,7	61,0	69,1	75,0	73,9
3. Μονονικοκιριά	91,1	69,2	35,3	21,3	15,7	15,5
Όλι ι σπορά τον σιτιρόν στιν ΕΣΣΔ	96,0	101,8	104,4	99,7	101,5	100,0

Τὶ λένε αφτές ι ταμπλίτσες;

Λένε, ότι ι αναδιὸργανοτικί περίοδο τυ αγροτικύ νικοκιριύ, οπόταν ο αριθμός τον κολχοζιόν κε ο αριθμός τον μελόν-τυς μεγάλονε με αλματόδικα τέμπα, τέλιοσε πια, τέλιοσε στο 1932.

Σινεπύμενα, το πιο πέρα προτσές τις κολεχτιβοπίισις παρυσιὰζι προτσές βαθμιέας απορόφισις κε αναδιαπεδαγόγισις τον απομινάριον τον αγροτικόν μονονικοκιριόν απτα κολχόζια.

Αφτό σιμένι, ότι τα κολχόζια νικίσανε τελιοτικά κε για πάντα. (ΒΡΟΝΤΟΔΙΚΑ ΚΣΑΚΟΛΥΘΙΤΙΚΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Μας λένε, πιο πέρα, ότι τα σοφχόζια κε τα κολχόζια μαζί ανκαλιάζυνε τα 84.5% απ' όλες τις έχτασες τον σιτιρόν τις ΕΣΣΔ.

Αφτό σιμένι, ότι τα κολχόζια κε τα σοφχόζια μαζί γενίκανε μια τέτια δίναμι, πυ αποφασίζι τιν τίχι όλυ τυ αγροτικύ νικοκιριύ κε όλον τον κλάδον-τυ.

Μας λένε, πιο πέρα, ότι τα 65% τον αγροτικόν νικοκιριόν, πυ ίνε ενομένα μέσα στα κολχόζια έχυνε τα 73,9% όλον τον εχτάσεον τις σποράς σιτιρόν, ενό όλι ι μάζα τον αγροτικόν μονονικοκιριόν, πυ αποτελύνε τα 35% όλυ τυ πλιθιζμύ τυ χοριύ, έχυνε μόνο τα 15,5% όλον τον εχτάσεον τις σποράς σιτιρόν.

Αν θα προστέσυμε πάνο ς' αφτό το φάκτο, ότι στο 1933 τα κολχόζια δόσανε

ςτο κράτος ς' όλα τα ίδι παραπάνο από ένα διςεκατομίριο πύτια ςιτιρά, κε τα αγροτικά μονονικοκιριά, πυ εχτελέςανε 100% το πλάνο-τυς, δόςανε το όλο ος τα 130 εκατομίρια πύτια, ενό ςτο 1929-1930 ι μονονικοκίριδες χοριάτες δόςανε ςτο κράτος ος 780 εκατ. πύτια κε τα κολχόζια όχι πιο πολί απο 120 εκατομ. πύτια,—τότε θα γίνι πέρα-πέρα ολοφάνερο, ότι τα κολχόζια κε ι μονονικοκίριδες χοριάτες ςτιν απολογιςτικί περίοδο ολότερα αλάκςανε τυς ρόλυς-τυς, τα κολχόζια ς' αφτό το διάςτιμα γενίκανε κιρίαρχι δίναμι τυ αγροτικύ νικοκιριύ, κ' ι μονονικοκίριδες χοριάτες γενίκανε δεφτεροβάθμια δίναμι, πυ ίνε ανανκαζμένι να ιπακύι κε να προςαρμόζετε (πριςποςάμπλιβατςα) ςτο κολχόζικο ςίςτιμα.

Πρέπι να παραδεχτύμε, ότι ι εργαζόμενι χοριάτες, ι δικί-μας ςοβιετικί χοριάτες τελιοτικά κε για πάντα μπίκανε κάτο απτιν κόκινι ςιμέα τυ ςοςιαλιζμύ. (ΚΣΑΚΟΛΥΘΙΤΙΚΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ)

Ας φλιαρύνε τα λαδικά (κύμυςςκι) τον εςερο-μενςςεβίκον κε τον μπυρζυάδον τροτςκιςτόν, ότι ι χοριάτες ςτι φίςι-τυς ίνε αντεπαναςτάτες, ότι ι αποςτολί-τυς ίνε να κςαναφέρυνε ςτιν ΕΣΣΔ τον καπιταλιζμό, ότι αφτί δε μπορύνε νάνε ςίμαχι τις εργατικίς τάκςις ςτιν ιπόθεςι τυ χτίςιμυ τυ ςοςιαλιζμύ, ότι το χτίςιμο τυ ςοςιαλιζμύ ςτιν ΕΣΣΔ ίνε αδίνατο.

Τα φάκτα λένε, ότι αφτί ι κίριι ςικοφαντύνε (κλεβέςτζυτ) τιν ΕΣΣΔ κε τυς ςοβιετικύς χοριάτες.

Τα φάκτα λένε, ότι ι ςοβιετικί-μας χοριάτες τελιοτικά κςεκινίςανε απτις ακρογιαλιές τυ καπιταλιζμύ κε τράβικςαν μπροςτά ςε ςιμαχία με τιν εργατικί τάκςι για το ςοςιαλιζμό.

Τα φάκτα λένε, ότι χτίςαμε το θεμέλιο τις ςοςιαλιςτικίς κινονίας ςτιν ΕΣΣΔ κε μας μένι μόνο να το ςτεφανόςυμε με επικοδομίματα (ναντςτρόικι), πυ αναμφίβολα ίνε πιο έφκολι δυλιά, παρά το χτίςιμο τυ θεμέλιυ τις ςοςιαλιςτικίς κινονίας.

Ι δίναμι τον κολχοζιόν κε ςοφχοζιόν δεν τελιόνι, όμος, με τιν ανάπτικςι τον εχτάςεον τις ςποράς-τυς κε τις παραγογίς. Αφτί ι δίναμι επίςις καθρεφτίζετε κε ςτιν ανάπτικςι τον τρακτορικόν-τυς πάρκον, ςτιν ανάπτικςι τις μιχανοπιιςίς-τυς. 'Ινε αναμφίβολο (νεςομνένο), ότι απ' αφτί τιν άποψι τα κολχόζια κε τα ςοφχόζια-μας αλματόδικα τραβίκςανε μπροςτά.

Νά ι ανάλογι ταμπλίτςα:

ΤΟ ΤΡΑΚΤΟΡΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΣΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΝΙΚΟΚΙΡΙΟ ΤΙΣ ΕΣΣΔ

(ΜΕ ΙΠΟΛΟΓΙΖΜΟ ΤΙΣ ΑΜΟΡΤΙΖΑΤΣΙΑΣ)

	Σε χιλ. κομάτια					Σε χιλ. αλογο-δίναμες				
	1929	1930	1931	1932	1933	1929	1930	1931	1932	1933
Το όλο τράκτορ	34,9	72,1	125,3	148,5	204,1	391,4	1.003,5	1.850,0	2.225,0	3.100,0
Απ' αφτά:										
α) Τράκτορ ςτυς ΜΤΣ	2,4	31,1	63,3	74,8	122,3	23,9	372,5	848,0	1.077,0	1.782,0
β) Τράκτορ ςτα ςοφχόζια όλον τον ςιςτιμάτον	9,7	27,7	51,5	64,0	81,8	123,4	483,1	892,0	1.043,0	1.318,0

Πάι να πι, 204,000 τράκτορ κε 3,100 χιλ. αλογοδίναμες για τα κολχόζια κε ςοφχόζια. 'Οπος βλέπετε, ι δίναμι δεν ίνε μικρί κε μπορί όλες κε τις κάθε λογιό ρίζες τυ καπιταλιζμύ ςτο χοριό να τις κςεριζόςι, ίνε μια δίναμι, πυ κςεπερνάι διο φορές εκίνο τον αριθμό τον τράκτορ, για τον οπίο έλεγε ο Λένιν ςτον κερό-τυ, ςαν μακρινί περςπεκτίβα.

'Οςον αφορά το πάρκο τον αγροτικόν μιχανόν ςτυς μιχανοτρακτορικύς ςταθμύς κε ςτα ςοφχόζια τυ Ναρκομςοφχόζ, γι'αφτό έχυμε δομένα ςτις ακόλυθες ταμπλίτςες:

ΣΤΥΣ ΜΙΧΑΝΟΤΡΑΚΤΟΡΙΚΥΣ ΣΤΑΘΜΥΣ:

	1930	1931	1932	1933
Κομπάιν (ςε χιλ. κομάτια)	7 κομ.	0,1	2,2	11,5
Κινιτίριες μιχανές, λοκομομπίλ (ςε χιλ. κομάτια)	0,1	4,9	6,2	17,6
Πολίπλοκες κε μιςοπολίπλοκες αλονιςτικές μιχανές (ςε χιλ. κομάτια) . . .	2,9	27,8	37,0	50,0
Ηλεχτροενκατάςτασες για τις αλονιςτικές μιχανές . . .	168	268	551	1283
Εργαςτίρια για ρεμόντο ςτυς ΜΤΣ	104	770	1220	1933
Φορτιγά αφτοκίνιτα (ςε χιλ. κομάτια)	0,2	1,0	6,0	13,5
Λαφριά αφτοκίνιτα (ςε κομάτια)	17	191	245	2800

ΣΤΑ ΣΟΦΧΟΖΙΑ ΤΥ ΝΑΡΚΟΜΣΟΦΧΟΖ

	1930	1931	1932	1933
Κομπάιν (ςε χιλ. κομάτια)	1,7	6,3	11,9	13,5
Κινιτίριες μιχανές, λοκομομπίλ (ςε χιλ. κομάτια)	0,3	0,7	1,2	2,5
Πολίπλοκες κε μιςοπολίπλοκες αλονιςτικές μιχανές (ςε χιλ. κομάτια)	1,4	4,2	7,1	8,0
Ηλεχτροενκατάςτασες . . .	42	112	164	222
Εργαςτίρια για ρεμόντο:				
α) Θεμελιόδικο ρεμόντο .	72	133	208	302
β) Μεςέο ρεμόντο . . .	75	160	215	476
γ) Σινιθιζμένο ρεμόντο .	205	310	578	1166
Φορτιγά αφτοκίνιτα (ςε χιλ. κομάτια)	2,1	3,7	6,2	10,9
Λαφριά αφτοκίνιτα (ςε κομάτια)	118	385	625	1890

Νομίζο, ότι αφτά τα δομένα δε θέλυνε επεκςίγιςι.

Κ' ι οργάνοςι τον πολιτοντέλ ςτυς ΜΤΣ κε ςτα ςοφχόζια κι' ο εφοδιαζμός τυ αγροτικύ νικοκιριύ με ιδικεβμένυς εργάτες, δεν ίχε επίςις μικρί ςιμαςία για την άνοδο τυ αγροτικύ νικοκιριύ. Τόρα όλι παραδέχοντε, ότι ι εργάτες τον πολιτοντέλ πέκςανε τεράςτιο ρόλο ςτο ζίτιμα τις καλιτέρεψις τις δυλιάς τον κολχοζιόν κε ςοφχοζιόν. Ίνε γνοςτό, ότι ςτιν απολογιςτικί περίοδο ι Κεντρικί Επιτροπί τυ Κόματος έςτιλε ςτο χοριό για να δυναμόςι τα κάδρα τυ αγροτικύ νικοκιριύ παραπάνο από 23 χιλιάδες κομυνιςτές, απ' αφτύς εργάτες τις αγροτικίς ικονομίας παραπάνο από 3 χιλιάδες, εργάτες ςοφχοζιόν παραπάνο από 2 χιλιάδες, εργάτες πολιτοντέλ ςτυς ΜΤΣ παραπάνο από 13 χιλιάδες κε εργάτες πολιτοντέλ ςτα ςοφχόζια παραπάνο από 5 χιλιάδες.

Το ίδιο πρέπι να πύμε κε για τον εφοδιαζμό τον κολχοζιόν κε ςοφχοζιόν με ινζζενιερο-τεχνικές κε αγρονομικές δίναμες. Ίνε γνοςτό, ότι ςτιν απολογιςτικί περίοδο ςτίλαμε ςτο αγροτικό νικοκιριό εργάτες αφτίς τις γρύπας παραπάνο από 111 χιλιάδες ανθρόπυς.

Στιν απολογιςτικί περίοδο ετιμάςαμε τρακτορίςτες, κομπαινιέρυς, ςςτύρβαλ, ςςοφέρ κε ςτίλαμε μόνο ςτο ςίςτιμα τυ Ναρκομζέμ παραπάνο από 1,900 χιλιάδες ανθρόπυς.

Ετιμάςαμε κε μετεκπεδέψαμε ςτιν ίδια περίοδο πρόεδρυς κε μέλι τον διικίςεον τον κολχοζιόν, μπριγαδίρυς πολεβόντυς, μπριγαδίρυς χτινοτρόφυς, λογιςτές,—παραπάνο από 1,600 χιλ. ανθρόπυς.

Αφτό, βέβεα, ίνε λίγο για το αγροτικό μας νικοκιριό. Μ' αφτό πάλι ίνε κάμποςο.

Όπος βλέπετε, το κράτος έκανε όλα τα δινατά για να λαφρίνι τι δυλιά τον οργάνον τυ Ναρκομζέμ κε τυ Ναρκομςοφχόζ ςτιν καθοδίγιςι τυ κολχόζικυ κε ςοφχόζικυ χτίςιμυ.

Μπορύμε να πύμε, ότι όπος πρέπι μεταχιριςτίκανε αφτές τις δινατότιτες;

Διςτιχός, δε μπορύμε να το πύμε.

Ας αρχίςυμε από το ότι αφτά τα λαικά κομιςαριάτα ίνε φαρμακομένα ςε μεγαλίτερο βαθμό, παρά τ' άλα λαικά κομιςαριάτα, απτιν αρόςτια τυ μπιυροχρατικο-καντςελιάρικυ φέρςιμυ ςτι δυλιά, λίνυνε τα ζιτίματα, μα

δε ςκέφτυντε να κοντρολάρυν τιν εχτέλεςίτυς, να βάλυνε ςτι θέςι-τυς τυς παραβάτες (ναρυςςίτελι) τον οδιγιόν κε τον διατάκςεον τον καθοδιγιτικόν οργάνον, να προάγυνε (βιτβιγάτ) τυς τίμιυς ςε ςινιδιτύς εχτελεςτές.

Το τεράςτιο πάρκο τον τράκτορ κε μιχανόν, πυ έχυμε, ςα να ιποχρεόνι τα όργανα τις γευργίας να φιλάγυνε αφτές τις πολίτιμες μιχανές ςε τάκςι, να τις ρεμοντάρυν ένκερα, να τις μεταχιρίζυντε ςτι δυλιά λίγο πολί όπος πρέπι.

Τὶ κάνυνε ς' αφτό το ζίτιμα; Διςτιχός, πολί λίγι δυλιά. Ανικανοπιιτικά φιλάγυνε τα τράκτορ κε τις μιχανές. Το ρεμόντο ίνε επίςις ανικανοπιιτικό, γιατί ος τα τόρα δε θέλυνε ακόμα να καταλάβυνε ότι ι βάςι τυ ρεμόντυ ίνε το ςινιθιζμένο κε το μεςέο ρεμόντο κι' όχι το θεμελιόδικο. 'Οςον αφορά το πος μεταχιρίζυντε τα τράκτορ κε τις μιχανές, δε χριάζυντε απόδικςες για τιν ανικανοπιιτικί κατάςταςι αφτίς τις ιπόθεςις, πυ ίνε ολοφάνερι κε παςίγνοςτι (ομπςτζειςβέςτνα).

'Ενα απτα άμεςα προβλίματα τυ αγροτικύ νικοκιριύ ίνε ι εφαρμογί τις ςοςτίς αμιπςιςποράς, το πλάτεμα καθαρόν παρ, ι καλιτέρεπςι τυ ςπόρυ ς' όλυς τυς κλάδυς τις γεοργίας. Τί γίνετε ς' αφτό το ζίτιμα; Διςτιχός για τιν όρα πολί λίγα πράματα. Το ζίτιμα τυ ςπόρυ τον ςιτιρόν κε τυ μπαμπακιύ ίνε τόςο μπερδεμένο, πυ θα χριαςτί ακόμα πολίς κερὸς για να το κςεμπερδέπςυμε.

"Ενα απτα πραγματικά μέςα τις ανίπςοςις τις ςοδιάς ςτις τεχνικὲς κυλτύρες ίνε ο εφοδιαζμός-τυς με λιπάζματα (υντομπρένιε). Τί γίνετε ς' αφτό το ζίτιμα; Για τιν όρα πολί λίγα πράματα. Λιπάζματα έχυμε, μα τα όργανα τυ Ναρκομζέμ δε μπορύνε να τα περιλάβυνε, δε φροντίζυνε ένκερα να τα πάνε ςτον τόπο-τυς κε να τα μεταχιριςτύνε κανονικά.

Για τα ςοφχόζια πρέπι να πύμε, ότι αφτά ακόμα δε ςτέκυντε ςτο ίπςος τον προβλιμάτον-τυς.

Δεν ίμε εγό εκίνος, πυ θα ιποτιμίςο τι μεγάλι ςιμαςία τον ςοφχοζιόν-μας, πυ επαναςτατοπιί. Μα ςαν θα παραβάλυμε τις τεράςτιες κατάθεςες τυ κράτυς ςτα ςοφχόζια με τα τορινά πραγματικά αποτελέζματα τον ςοφχοζιόν, θα έχυμε τεράςτια διςαναλογία, πυ δεν τιμάι τα ςοφχόζια. Ι κιριότερι ετία αφτίς τις διςαναλογίας ίνε το ζίτιμα, πυ τα ςοφχόζια τον ςιτιρόν ίνε πάρα πολί μεγάλα, ι ντιρέκτορες δεν τα βγάζυνε πέρα με τα τεράςτια ςοφχόζια, τα ίδια ςοφχόζια ίνε πάρα πολί ιδικεβμένα, δεν έχυνε αμιπςιςπορά κε έκταςες για παρ, το νικοκιριό-τυς δεν έχι χτινοτροφικά ςτιχία.

'Οπος φένετε, χριάζετε να μικρίνυμε τα ςοφχόζια κε να λικβιντάρυμε τιν ιπέρμετρι ιδίκεπςί-τυς.

Μπορί να ςκεφτύμε, ότι το Ναρκομςοφχόζ έβαλε ένκερα αφτό το ζίτιμα κε πέτιχε τι λίςι-τυ. Μα αφτό δεν ίνε ςοςτό. Αφτό το ζίτιμα το βάλανε κε λίθικε με τιν προτοβυλία ανθρόπον, πυ δεν έχυνε καμιά ςχέςι με το λαικό κομιςαριάτο τον ςοφχοζιόν.

Τέλος, το ζίτιμα τις χτινοτροφίας.

Μίλιςα πια για τι δίςκολι κατάςταςι τις χτινοτροφίας. Μπορί να νομίςετε, ότι τα όργανα τις γεοργίας δίχνυνε πιρετόδικι δράςι ςτο λικβιντάριζμα τις κρίςις τις χτινοτροφίας, ότι ανιςιχύνε, κινιτοπιύνε τυς εργάτες κε καταπιάνυντε γερά με το πρόβλιμα τις χτινοτροφίας.

Διςτιχός τίποτε τέτιο δεν έγινε κι' ύτε γίνετε. Αφτί όχι μόνο δεν ανιςιχύνε για τι δίςκολι κατάςταςι τις χτινοτροφίας, μ' αντίθετα, προςπαθύνε να ςκεπάςυνε τιν ιπόθεςι, κε μερικές φορές ςτυς λόγυς-τυς δοκιμάζυνε ακόμα να κρίπςυνε απτιν κινονικί γνόμι τις χόρας τιν πραγματικί κατάςταςι τις χτινοτροφίας πυ δεν τεριάζι καθόλυ ςτυς μπολςεβίκυς. Το να ελπίζυμε, ίςτερα απ' αφτό, ότι τα όργανα τις γεοργίας θα μπορέςυνε να βάλυνε πάνο ςτο δρόμο κε να ςικόςυνε ςτο ίπςος πυ πρέπι τι χτινοτροφία, αφτό ςιμένι να χτίζυμε ςπίτια πάνο ςτον άμο.

Τιν ιπόθεςι τις χτινοτροφίας πρέπι να τιν πάρυνε μεςα ςτα χέρια-τυς όλο το χόμα, όλι ι εργάτες-μας, κοματικί κ' εκςοκοματικί, λογαριάζοντας, ότι το πρόβλιμα τις χτινοτρο-

φίας ίνε τόρα το ίδιο πρότις σιράς πρόβλιμα, όπος ίτανε χτες το πρόβλιμα τον σιτιρόν, πυ λίθικε επιτιχιμένα. Δε χριάζυντε απόδικςες, ότι ι σοβιετικί άνθροπι, πυ ιπερνικίσανε όχι μόνο ένα εμπόδιο στο δρόμο προς το σκοπό-τυς, θα μπορέσυνε να ιπερνικίσυνε κι' αφτό το εμπόδιο. (ΒΡΟΝΤΟΔΙΚΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Τέτια ίνε ι σίντομι κε κατά πολί όχι πλέρια περιγραφί τον ελίπσεον, πυ πρέπι να τις λικβιντάρυμε, κε ι περιγραφί τον προβλιμάτον, πυ πρέπι να λίσυμε στα σιμά.

Μα ι ιπόθεσι δεν τελιόνι μ' αφτά τα προβλίματα. Έχυμε ακόμα προβλίματα στο ζίτιμα τυ αγροτικύ νικοκιριύ, για τα οπία θάπρεπε να πύμε κάμποσα λόγια.

Πρότα απ' όλα, πρέπι να έχυμε στο νύ-μας, ότι ι παλιά διέρεσι τον όμπλαστ-μας σε βιομιχανικά κε αγροτικά πέρασε πια τον κερό-τις. Δεν έχυμε πια όμπλαστ εκσερετικά αγροτικά, πυ εφοδιάζυνε με πσομί, κρέας, λαχανικά τα βιομιχανικά όμπλαστ, όπος πάλι δεν έχυμε πια εκσερετικά βιομιχανικά όμπλαστ, πυ μπορύνε να λογαριάσυνε, ότι θα πάρυνε όλα τα προιόντα, πυ χριάζυντε απ' όκσο, απτα άλα όμπλαστ. Ι ανάπτικσί-μας πιγένι στο ότι όλα τα όμπλαστ-μας γίνυντε λίγο πολί βιομιχανικά κε όσο πάμε πιο πέρα, τόσο περισότερο θα γίνυντε βιομιχανικά. Αφτό σιμένι, ότι ι Υκρανία, ο Βόριος Κάφκασος, ι Τσε-Τζε-Ο κε τα άλα πριν αγροτικά ραιόνια δεν μπορύνε πια να βγάλυν όκσο, στα βιομιχανικά κέντρα τόσα προιόντα, όσα βγάζανε πριν, επιδίς ίνε ανανκαζμένα να θρέφυν τις δικές-τυς πόλες κε τυς δικύς-τυς εργάτες, πυ ο αριθμός-τυς θα περισέβι. Μ' απ' αφτό φένετε, ότι κάθε όμπλαστ πρέπι να οργανόσι δικί-τυ αγροτικί βάσι για να έχι δικά-τυ λαχανικά, δικές-τυ πατάτες, δικό-τυ λάδι, δικό-τυ γάλα κε ος ένα βαθμό δικό-τυ πσομί, δικό-τυ κρέας, σα δε θέλι να πέσι σε δίσκολι κατάστασι.

Κσέρετε, ότι αφτί ι δυλιά πλέρια μπορί να πραγματοπιηθί κε τόρα πραγματοπιίτε πια.

Το πρόβλιμα ίνε στο να φέρυμε ος το τέλος αφτί τιν ιπόθεσι με κάθε τρόπο.

Πρέπι πιο πέρα να δόσυμε τιν προσοχί-μας στι γνοστί διέρεσι τον όμπλαστ-μας σε όμπλαστ, πυ καταναλόνυνε κε πυ παράγυνε, πυ αρχίζι να χάνι τον εκσερετικό-τις χαραχτίρα. Τέτια «καταναλοτικά όμπλαστ», όπος το Μοσκοβίτικο κε το Γόρκοβσκι δόσανε φέτος στο κράτος ος 80 εκατομ. πύτια σιτιρά. Αφτό, βέβεα δεν ίνε μικρό πράμα. Στι ζόνι, πυ λέγετε καταναλοτικί έχυμε ος 5 εκατομ. εκτάρια ακαλιέργιτι γι, πυ ίνε σκεπαζμένι από αγριόχορτα. Ίνε γνοστό, ότι σ' αφτί τι ζόνι το κλίμα δεν ίνε άσκιμο, έχι πολύς ατμοσφερικύς ιδρατμύς (οσάντκι), δεν κάνι κσερασία. Αν καθαρίσυμε αφτί τι γι απτα αγριόχορτα κε θα εφαρμόσυμε μια σιρά μέτρα οργανοτικύ χαραχτίρα, τότε θα μπορέσυμε νάχυμε ένα τεράστιο ραιόνι καλιέργιας σιτιρόν, πυ μπορί να δόσι εμπορεβματικά σιτιρά σε κερό σινιθιζμένις μεγάλις σοδιάς σ'αφτόν τον τόπο όχι λιγότερο απ' αφτό, πυ δίνι τόρα ο Κάτο κε Μέσος Βόλγας. Αφτό θάτανε μεγάλο βοίθιμα για τα βορινά βιομιχανικά κέντρα. Όπος φένετε, το πρόβλιμα ίνε να σκιματίσυμε στα ραιόνια τις καταναλοτικίς ζόνις μεγάλες έχτασες σιτιρόν.

Τέλος, το ζίτιμα τυ αγόνα ενάντια στιν κσερασία στον Ιπερβόλγα. Το φίτεμα δασόν κε δασοαμιντικόν ζονόν στα ανατολικά ραιόνια τυ Ιπερβόλγα έχι τεράστια σιμασία. Όπος ίνε γνοστό αφτί τι δυλιά τιν κάνυνε πια, αν κε δε μπορύμε να πύμε, ότι τιν κάνυνε με αρκετί εντατικότιτα. Όσον αφορά τιν άρδεψι (οροσσένιε) τυ Ιπερβόλγα, πυ ίνε το κιριότερο στον αγόνα ενάντια στιν κσερασία, δε μπορύμε ν' αφίσυμε να αναβλιθί αφτί ι δυλιά για πολί κερό. Ίνε αλίθια, ότι αφτί τι δυλιά τιν εμποδίσανε μερικά εκσοτερικά περιστατικά, πυ αποτραβίκσανε πολές δίναμες κε μέσα. Μα τόρα δεν έχυμε πια δικεολογίες για ν' αναβάλυμε αφτί τι δυλιά πιο πέρα. Δε μπορύμε πια να κάνυμε δίχος σοβαρί κε ολότελα σταθερί βάσι, λέφτερι απτα καπρίτσια τυ κερύ, βάσι τις παραγογίς σιτιρόν στο Βόλγα, πυ δίνι ος τα 200 εκατομίρια πύτια εμπο-

ρεβματικά σιτιρά. Αφτό ίνε ολοςδιόλυ χριαζόμενο, αν θα ιπολογίςουμε τιν ανάπτικςι τον πόλεον ςτο Βόλγα, απτι μια μεριά, κε τις κάθε λογιό πιθανές (βοζμόζζνιχ) περιπλοκές ςτις διεθνίς ςχέςες, απτιν 'άλι μεριά.

Το πρόβλιμα ίνε να καταπιαςτύμε ςοβαρά με τιν οργάνοςι τις άρδεπςις τυ Ιπερβόλγα. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

3. Ι ΑΝΟΔΟ ΤΙΣ ΙΚΟΝΟΜΙΚΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΚΕ ΤΙΣ ΚΥΛΤΥΡΑΣ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΝ

Ζογραφίςαμε, έτςι τιν κατάςταςι τις βιομιχανίας κε τυ αγροτικύ-μας νικοκιριύ, τιν ανάπτικςί-τυς ςτιν απολογιςτικί περίοδο, τιν κατάςταςί-τυς ςτι δομένι ςτιγμί.

Στο άθριςμα έχυμε:

α) Δινατί άνοδο τις παραγογίς τόςο ςτον κλάδο τις βιομιχανίας, όςο κε ςτυς βαςικύς κλάδυς τυ αγροτικύ νικοκιριύ.

α) Τελιοτικί νίκι πάνο ςτι βάςι αφτίς τις ανόδυ τυ ςοςιαλιςτικύ ςιςτίματος πάνο ςτο καπιταλιςτικό ςίςτιμα τόςο ςτι βιομιχανία, όςο κε ςτο αγροτικό νικοκιριό, μετατροπί τυ ςοςιαλιςτικύ ςιςτίματος ςε μοναδικό ςίςτιμα όλις τις λαικίς ικονομίας, εκτόπιςι (βιτεςνένιε) τον καπιταλιςτικόν ςτιχίον απ'όλες τις ςφέρες τις λαικίς ικονομίας.

γ) Τελιοτικό κςεκίνιμα τις τεράςτιας πλιοψιφίας τον χορικόν μονονικοκίριδον απ' το μικροεμπορεβματικό μονονικοκιριό, ένοςίτυς μέςα ςε κολεχτιβικά νικοκιριά πάνο ςτι βάςι τις κολεχτιβικίς δυλιάς κε τις κολεχτιβικίς ιδιοχτιςίας ςτα μέςα τις παραγογίς, πλέρια νίκι τυ κολεχτιβικύ νικοκιριύ πάνο ςτο μικροεμπορεβματικό ατομικό νικοκιριό.

δ) Το προτςές, πυ μεγαλόνι τις πιο πέρα ανάπτικςις, τον κολχοζιόν για λογαριαςμό τον αγροτικόν μονονικοκιριόν, πυ ο αριθμόςτυς πέφτι, μ' αφτό τον τρόπο, από μίνα ςε μίνα κε πυ μετατρέπυντε υςιαςτικά ςε βοιθιτικί δίναμι για τα κολχόζια κε ςοφχόζια.

'Ινε φανερό, ότι αφτί ι ιςτορικί νίκι πάνο ςτυς εκμεταλεφτές δε μπορύςε να μι φέρι ςε ριζικί καλιτέρεψι τις ικονομικίς κατάςταςις κε όλις τις ζοίς τον εργαζομένον.

Το λικβιντάριςμα τον παραςιτικόν τάκςεον έφερε ςτο χάςιμο τις εκμετάλεψις τυ ανθρόπυ από άνθροπο. Ι δυλιά τυ εργάτι κε τυ χοριάτι λεφτερόθικε απ' τιν εκμετάλεψι. Τα έςοδα (ντοχόντι) πυ τα κςεζυμίζανε ι εκμεταλεφτές απ' τι δυλιά τυ λαύ, τόρα μένυνε ςτα χέρια τον εργαζομένον κε χριςιμοπιύντε μερικά για τιν ανάπτικςι τις παραγογίς κε ςτο τράβιγμα μέςα ςτιν παραγογί κενύργιον ταγμάτον εργαζομένον, μερικά για τιν άμεςι ανίψοςι τον εςόδον τυ εργάτι κε τυ χοριάτι.

Χάθικε ι ανεργία—ι μάςτιγα (μπιτζ) τις εργατικίς τάκςις. Αν ςτις μπυρζυαζικές χόρες εκατομίρια άνεργι ιποφέρυνε από ςτέριςες κε βάςανα, γιατί δεν έχυνε δυλιά, ςε μας δεν έχι εργάτες, πυ να μιν έχυνε δυλιά κε μεροκάματο.

Με το χάςιμο τις κυλάκικις ςκλαβιάς χάθικε κ'ι μιζέρια ςτο χοριό. Κάθε χοριάτις, κολχόζνικος ί μονονικοκίρις έχι τόρα τι δινατότιτα να ζι ανθροπινά, αν μόνο θέλι να δυλέβι τίμια κε όχι να τεμπελιάζι, ν' αλιτέβι (μπροντιάζζνιτζατ) κε να κλέβι τιν κολχόζικι περιυςία.

Το χάςιμο τις εκμετάλεψις, ι εκςαφάνιςι τις ανεργίας ςτιν πόλι, ι εκςαφάνιςι τις μιζέριας ςτο χοριό ίνε τέτιες ιςτορικές επιτιχίες ςτιν ικονομικί κατάςταςι τον εργαζομένον, για τις οπίες ύτε μπορί να ςκέφτετε ο εργάτις κι' ο χοριάτις ακόμα κε τον πιο «διμοκρατικόν» μπυρζυαζικόν χορόν.

'Αλακςε το πρόςοπο ςτις μεγάλες πόλες κε ςτα βιομιχανικά-μας κέντρα. Αναπόφεφχτο (νειζμπέζζνι), γνόριςμα ςτις μεγάλες πόλες τον μπυρζυαζικόν χορόν ίνε ι χαμοκέλες, (τρυςτζόμπι), πυ τις λένε εργατικές ςινικίες ςτα απόκεντρα μέρι τις πόλις, πυ ίνε μια ςτίβα ςκοτινά, ιγρά, τα περιςότερα ιπόγια χαλαςμένα ςπίτια, όπυ μέςα φολιάζι ο φτοχόκοςμος, βυτιγμένος μέςα ςτι βρόμα κε καταριέτε τιν τίχι-τυ. Ι επανάςταςι ςτιν ΕΣΣΔ

έφερε στο αποτέλεζμα να εκςαςφανιστύνε αφτές ι χαμοκέλες. Μεταλαχτίκανε με κενύργιο-χτιζμένες καλές κε φοτινές εργατικές ςινικίες, πυ ςε πολές περίπτοσες ι εργατικές ςινικίες φένυντε πιο όμορφες απ' το κένυρο τις πόλις.

Ακόμα περιςότερο άλακςε το πρόςοπο στο χοριό. Το παλιό χοριό με τιν εκλιςιά-τυ στο πιο φανερό μέρος, με τα καλίτερά-τυ σπίτια τυ υριάντνικυ, τυ παπά, τυ κυλάκυ στιν πρότι γραμί, με τις μιςονκρεμιζμένες ιζμπές τον χορικόν στιν τελεφτèα γραμί, αρχίζι να χάνετε. Στον τόπο-τυ μπένι το κενύργιο χοριό με τα κινονικά-τυ νικοκιριακά χτίρια, με τα κλύπ, το ράδιο, κινιματογράφο, ςκολιà, διδλιοθίκες κε γιάςλες-τυ, με τα τράκτορ, κομπάιν, τις αλονιστικές μιχανές, τ' αφτοκίνιτά-τυ. Χαθίκανε ι παλιές κςακυστές φιγύρες τυ κυλάκυ-εκμεταλεφτί, τυ τοκογλίφυ (ροςτοδςτζίκ), πυ δίζενε το έμα, τυ έμπορυ-σπεκυλιάντι, τυ παπά-υριάντνικυ. Τόρα κςακυστί άνθροπι ίνε ι δυλεφτàδες τον κολχοζιόν κε ςοφχοζιόν, τον ςκολιόν κε κλυπ, ι αρχιτρακτορίστες κ'ι κομπαινέρι, ι μπριγαδίρι πολεδόντι κε χτινοτρόφι ι καλίτερι υντάρνικι κε υντάρνιτςες τυ κολχόζικυ κάμπυ.

Χάνετε ι αντίθεςι ανάμεςα στιν πόλι κε το χοριό. Ι πόλι πάδι να φένετε στα μάτια τυ χοριάτι ςαν κέντρο τις εκμετάλεψςίς-τυ. 'Ολο κε πιότερο στερεόνυντε ι δρόμι τις ικονομικίς κε μορφοτικίς ςινάφιας (ςμίτζκα) ανάμεςα στιν πόλι κε το χοριò. Απτιν πόλι κε τι διομιχανία-τις το χοριό τόρα πέρνι δοίθια με τράκτορ, μιχανές, αφτοκίνιτα, ανθρόπυς, μέςα. Μα κε το ίδιο το χοριό èχι τόρα δικί-τυ διομιχανία ςαν τυς μιχανοτρακτορικύς σταθμύς κ. ά. Το χàζμα (πρόπαστ) τις κυλτύρας ανάμεςα στιν πόλι κε το χοριό χάνετε.

Τèτιες ίνε ι δαςικèς επιτιχίες τον εργαζομένον στιν καλιτέρεψςι τις ικονομικίς κατάςτασις, τις ζοίς κε τις κυλτύρας-τυς.

Πάνο στι δάςι αφτόν τον επιτιχιόν στιν απολογιστικί περίοδο έχυμε:

α) Περίςεμα τον λαικόν εςόδον από 35 διςεκατομίρια στο 1930 ος τα 50 διςεκατομίρια στο 1933, κε, επιδίς ι μερίδα τυ καπιταλιστικόν στιχίον, μαζί κε τον κοντςεςιονιèρον, μέςα στα λαικά έςοδα τόρα μας κάνι λιγότερο από μιςό προτςέντο, σχεδόν όλα τα λαικά έςοδα μιράζυντε ανάμεςα στυς εργάτες κε ιπάλιλυς, τυς εργαζομένυς χοριάτες, τιν κοοπεράτςια κε το κράτος.

δ) Περίςεμα τυ πλιθιζμύ τις Σοδιετικίς Ένοςις απτα 160.5 εκατομίρια, πυ ίτανε στο τέλος τυ 1930, ος τα 168 εκατομίρια στο τέλος τυ 1933.

γ) Περίςεμα τυ αριθμύ τον εργατόν κε ιπαλίλον από 14.530 χιλ. στο 1930 ος 21.883 χιλ. στο 1933, κε μαζί μ' αφτό, ο αριθμός τον εργατόν τις ςοματικίς δυλιάς ς' αφτίν τιν περίοδο μεγάλοςε από 9.489 χιλ. ος 13.797 χιλ. ανθρόπυς, ο αριθμός τον εργατόν τις μεγάλις διομιχανίας, μαζί κε τον εργατόν τυ τράνςπορτ, μεγάλοςε από 5.079 χιλ. ος 6.882 χιλ. ο αριθμός τον εργατόν τυ κάμπυ — από 1.426 χιλ. ος 2,519 χιλ., κε ο αριθμός τον εργατόν κε ιπαλίλον τυ εμπορίυ απτις 814 χιλ. ος 1.497 χιλ. ανθρόπυς.

δ) Περίςεμα τυ φόντυ τυ μεροκάματυ τον εργατόν κε ιπαλίλον από 13.597 εκατομίρια ρύδλια στο 1930 ος τα 24.280 εκατομ. στο 1933.

ε) Περίςεμα τυ μέςυ χρονιάτικυ μεροκάματυ τον εργατόν διομιχανίας τις από 991 ρύδλια στο 1930 ος τα 1519 ρύδλια στο 1933.

ζ) Περίςεμα τυ φόντυ κινονικόν αςφαλίςεον (ςοτςτράχ) τον εργατόν κε ιπαλίλον από 1.810 εκατομίρια ρύδλια στο 1930 ος τα 4.610 εκατομ. ρύδλια στο 1933.

θ) Πέραζμα στο 7-ορο όλις τις δυλιάς τις διομιχανίας πυ γίνετε πάνο στι γι.

ι) Βοίθια τυ κράτυς στυς χοριάτες με το οργάνομα 2.860 μιχανοτρακτορικόν σταθμόν, με κατάθεςες ς' αφτί τι δυλιά 2 διςεκατομ. ρύδλια.

κ) Βοίθια τυ κράτυς στυς χοριάτες με κρέντιτο στα κολχόζια κατά 1.500 εκατομ. ρύδλια.

λ) Βοίθια τυ κράτυς στυς χοριάτες με δάνιο σπόρον κε τροφίμον στο διάστιμα τις

απολογιστικίς περιόδυ κατά 262 εκατομ. πύτια σιτιρά.

μ) Βοίθια τυ κράτυς στυς αδίνατυς χοριάτες με εφκολίες στυς φόρυς κε τις ασφάλισες κατά 370 εκατομ. ρύβλια.

'Οσον αφορά τι μορφοτικί ανάπτικσι τις χόρας, στιν απολογιστικί περίοδο έχυμε:

α) Σ' όλι τιν ΕΣΣΔ εφαρμογί τις γενικίς ιποχρεοτικίς αρχικίς μάθισις κε περίσεμα τυ προτσέντυ τον γραματιζμένον απτα 67% στο 1930 ος τα 90% στο τέλος τυ 1933.

β) Περίσεμα τυ αριθμύ τον μαθιτόν στα σκολιά όλον τον βαθμίδον από 14.358 χιλ. στο 1929 ος τις 26.419 χιλ. στο 1933, μέσα σ' αφτές περιλαβένετε κι' ο αριθμός τις ΑΡΧΙΚΙΣ μάθισις από 11,697 χιλ. ος τις 19.163 χιλ., τις ΜΕΣΕΑΣ μάθισις από 3.453 χιλ. ος τις 6.674 χιλ., τις ανότατις μάθισις από 207 χιλ. ος τις 491 χιλ. ανθρόπυς.

γ) Περίσεμα τυ αριθμύ τον πεδιόν τις προσκολικίς μάθισις από 838 χιλ. στο 1926 ος τις 5.917 χιλ. στο 1933.

δ) Περίσεμα τυ αριθμύ τον ανότερον σκολιόν γενικόν κε ιδικόν (σπετσιάλνι) από 91 σκολιά στο 1919 ος τα 600 σκολιά στο 1933.

ε) Περίσεμα τυ αριθμύ τον επιστιμονικο-εκσερεβνιτικόν (ναυτζνο-ισλέτοβατελσκι) ινστιτύτον από 400 ινστιτύτα στο 1929 ος τα 840 στο 1933.

ζ) Περίσεμα τυ αριθμύ τον καθιδριμάτον τίπυ κλυπ από 32 χιλ. στο 1929 ος τις 54 χιλ. στο 1933.

θ) Περίσεμα τυ αριθμύ τον κινιματογράφον, κινιματογραφικόν ενκαταστάσεον στα κλυπ κε κινιτόν κινιματογράφον από 9.800 στο 1929 ος τις 29.200 στο 1933.

ι) Περίσεμα τυ ενιέυ τιράζζ τον εφιμερίδον από 12.500 χιλ. στο 1929 ος τις 36.500 χιλ. στο 1933.

Μπορί να μιν μποδίζι, να σιμιόσυμε, ότι το ιδικό βάρος τον εργατόν ανάμεσα στυς φιτιτές τον ανότερον σκολιόν-μας ίνε 51,4% κε το ιδικό βαρος τον εργαζομένον χορικόν —16,5%, ενό στι Γερμανία, π. χ. το ιδικό βάρος τον εργατόν ανάμεσα στυς φιτιτές τον ανότερον σκολιόν φτάνι μόνο στα 3,2% κε το ιδικό βάρος τον μικροχορικόν—το όλο στα 2,4%.

Πρέπι να σιμιόσυμε σαν εφχάριστο φάκτο κε σα σιμίο τις ανάπτικσις τις κυλτύρας στο χοριό τιν ενεργιτικότιτα τις γινέκας-κολχόζνιτσας στο ζίτιμα τις κινονικο-οργανοτικίς δυλιάς.

Για παράδιγμα ίνε γνοστό, ότι τόρα έχυμε γινέκες-κολχόζνιτσες προέδρυς κολχοζιόν ος 6 χιλιάδες, μέλι διικιτικόν σιβυλίον τον κολχοζιόν παραπάνο από 60 χιλ., μπριγαδίρυς—28 χιλ., οργανοτές κρίκον — 100 χιλ., τρακτορίστες—7 χιλ.

'Υτε χριάζετε να πύμε, ότι αφτά τα δομένα δεν ίνε πλέρια. Μα κι' αφτό το λίγο, πυ μας δίνυνε αφτά τα δομένα, αρκετά χτιπιτά μιλάι για τι μεγάλι ανάπτικσι τις κυλτύρας στο χοριό.

Αφτό το περιστατικό, σίντροφι, έχι τεράστια σιμασία. 'Εχι τεράστια σιμασία, γιατί ι γινέκες αποτελύνε το μισό τυ πλιθιζμύ τις χόρας-μας, αποτελύνε μια τεράστια στρατιά δυλιάς κε έχυνε αποστολί να διαπεδαγογίσυνε τα πεδιά-μας, τι μέλυσα γενιά-μας, διλ. τι μελοντικότιτά-μας. Νά γιατί δε μπορύμε ν' αφίσυμε αφτί τιν τεράστια στρατιά τον εργαζομένον να βασανίζετε μέσα στο σκοτάδι κε τιν αμορφοσιά. Νά γιατί πρέπι να χερετίσυμε τιν κινονικί ενεργιτικότιτα τον εργαζομένον γινεκόν, πυ μεγαλόνι κε τον προαγμό-τυς (βιντβιζζένιε) σε καθοδιγιτικά πόστα, σαν αναμφίβολο σιμίο τις ανάπτικσις τις κυλτύρας-μας. (ΚΣΑΚΟΛΥΘΙΤΙΚΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Τέλος πρέπι να σιμιόσυμε ακόμα ένα φάκτο, μα αρνιτικύ πια χαραχτίρα. 'Εχο ιπόψι το κακό φενόμενο, ότι τα πεδαγογικά κε τα φακυλτέτα τις ιατρικίς ακόμα δεν έχυνε ιπόλιπσι. 'Ινε μεγάλι έλιπσι, πυ σινορέβι με τιν παράβασι τον σιμφερόντον τυ κράτυς. Χριάζετε το δίχος άλο να κσεκάνυμε αφτί τιν έλιπσι, κι' όσο πιο γλίγορα θα το κάνυμε, τόσο το καλίτερο.

'Ετςι, εμίς έχυμε:

α) Μεγάλομα τις παραγογίς τις διομιχανίας, μαζί κε τις παραγογίς πλατιάς κατανάλοςις,

β) μεγάλομα τις παραγογίς τυ αγροτικό νικοκιριύ,

γ) μεγάλομα τον απετίςεον κε τις ζίτιςις προιόντον κε χεροτεχνιμάτον (ιζντέλια) απ' τις εργαζόμενες μάζες τις πόλις κε τυ χοριύ.

Τί ακόμα χριάζετε για να ζμίκςυμε αφτές τις ςιθίκες κε να εκςαςφαλίςυμε όλι τι μάζα τον καταναλοτόν για να πέρνι τα εμπορέβματα κε τα προιόντα, πυ τις χριάζοντε;

Μερικί ςίντροφι νομίζυνε, ότι ίνε αρκετές αφτές ι ςιθίκες για να ζοντανέπςι ι ικονομικί ζοί. Αφτό ίνε πολί μεγάλο λάθος. Μπορύμε να φανταςτύμε, ότι έχυμε όλες αφτές τις ςιθίκες, μα αν το εμπόρεβμα δε φτάνι ος τον καταναλοτί, ι ικονομικί ζοί όχι μόνο δε θα μπορέςι να ζοντανέπςι, μα, αντίθετα, θα χαλάςι κε θα διαλιθί ος τα θεμέλια. Χριάζετε, επιτέλυς, να καταλάβυμε, ότι τα εμπορέβματα τα παράγυνε το κάτοκάτο τις γραφίς όχι για την παραγογί, μα για την κατανάλοςι.

Τιχέναμε τέτια ςιμπτόματα, οπόταν τα εμπορέβματα κε τα προιόντα δεν ίτανε λίγα, μα αφτά όχι μόνο δε φτάνανε στον καταναλοτί, μα κε κςακολυθύςανε να πιγενοέρχυντε μέςα στα μπιυροκρατικά παραςόκακα (ζακαύλκι) τυ έτςι λεγόμενυ διχτιύ τις μεταφοράς εμπορεβμάτον, παράμερα απ' τον καταναλοτί. 'Ινε φανερό, ότι μ'αφτές τις ςιθίκες ι διομιχανία κε το αγροτικό νικοκιριό χάνανε κάθε ςτίμυλ στιν ανάπτικςι τις παραγογίς. Το δίχτι τις μεταφοράς εμπορεβμάτον γιόμιζε με εμπορέβματα κε ι εργάτες κ' ι χοριάτες απομένανε δίχος εμπορέβματα κε προιόντα. Σαν αποτέλεζμα—χάλαζμα τις ικονομικίς ζοίς τις χόρας, παρ' όλο πυ ίχαμε εμπορέβματα κε προιόντα. Για να ζοντανέπςι ι ικονομικί ζοί τις χόρας, κε ι διομιχανία κε το αγροτικό νικοκιριό να έχυνε ςτίμυλ για το πιο πέρα μεγάλομα τις παραγογίς-τυς, πρέπι νάχυμε μια ακόμα ςιθίκι, την κςετιλιγμένι ΚΙΝΙΣΙ ΤΟΝ ΕΜΠΟΡΕΒΜΑΤΟΝ ανάμεςα στο χοριό κε την πόλι, ανάμεςα στα ραιόνια κε τα όμπλαςτ τις χόρας, ανάμεςα στυς λογιολογιό κλάδυς τυ λαικό νικοκιριύ. Πρέπι να ςκεπαςτί ι χόρα με πλύςιο δίχτι εμπορικόν βάςεον, μαγαζιόν, μικρομάγαζον κ. ά. Απ' τα κανάλια αφτόν τον βάςεον, μαγαζιόν κ. τ. λ. χριάζετε να κικλοφορύνε δίχος να ςταματάνε τα εμπορέβματα απ' την παραγογί στον καταναλοτί. Μέςα ς' αφτί τι δυλιά χριάζετε να τραβίκςυμε κε το κρατικό εμπορικό δίχτι, κε το κοοπερατίβικο εμπορικό δίχτι, κε τι ντόπια διομιχανία, κε τα κολχόζια κε τυς μονονικοκίριδες χοριάτες.

Κι' αφτό εμίς το λέμε κςετιλιγμένο ΣΟΒΙΕΤΙΚΟ εμπόριο, εμπόριο ΔΙΧΟΣ καπιταλιςτές, εμπόριο ΔΙΧΟΣ ςπεκυλιάντες.

'Οπος βλέπετε, το κςετίλιγμα τυ ςοβιετικύ εμπόριυ ίνε κίνο το πιο επίκερο (ακτυάλνι) πρόβλιμα, πυ δίχος τι λίςι-τυ δε μπορύμε να πιγένυμε πιο πέρα μπροςτά. Κε παρ' όλο πυ βλέπυμε πλέρια αφτί την αλίθια, στιν απολογιςτικί περίοδο το κόμα ιπερνίκιςε μια ςιρά από εμπόδια πάνο στο δρόμο τις ανάπτικςις τυ ςοβιετικύ εμπόριυ, πυ θα μπορύςαμε να τα φορμυλάρυμε για ςιντομότιτα, ςαν αποτέλεζμα τις εκςάρθροςις (βίβιχ) τυ μιαλύ ενός μέρυς τον κομυνιςτόν στα ζιτίματα για την ανάνκι κε τι ςιμαςία τυ ςοβιετικύ εμπόριυ. Αρχίζυμε απ' το ότι μέςα στις γραμές ενός μέρυς τον κομυνιςτόν βαςιλέβι ακόμα το περίφανο, περιφρονιτικό φέρςιμο στο εμπόριο γενικά, στο ςοβιετικό εμπόριο ιδιέτερα. Αφτί ι με το ςιμπάθιο να πύμε (ς ποζβολένια ςκαζάτ) κομυνιςτές κιτάζυνε το ςοβιετικό εμπόριο ςα δεφτεροβάθμιο ζίτιμα, ςα δυλιά πυ δεν ακςίζι κε τυς εργάτες τυ εμπόριυ, ςα χαμένυς άνθροπυς.

'Οπος φένετε, αφτί ι άνθροπι δεν καταλαβένυνε, ότι με το περίφανο φέρςιμότυς δε δίχνυνε μπολςεβίκικες αντίλιπςες

(βζγλιαντ), μα αντίλιπσες κσεπεζμένον ντβοριάνον, πυ έχυνε μεγάλο φιλότιμο, μα δεν έχυνε καθόλυ αμυνίτσια. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ). Αφτί ι άνθροπι δεν καταλαβένυνε, ότι το ςοβιετικό εμπόριο ίνε δικί-μας, χαρδιακί, μπολςεβίκικι δυλιά κε ι άνθροπι τυ εμπόριυ, μαζί κε ι εργάτες τυ τεζιακιύ, αν μόνο δυλέβυνε τίμια, ίνε ι εχτελεςτές τις δικίς-μας, επαναςτατικίς, μπολςεβίκικις δυλιάς. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ). Ίνε φανερό, ότι το κόμα ανανκάςτικε να τσακίςι λιγάκι αφτύς, τυς, με ςιμπάθιο να πύμε, κομυνιςτές κε τις ντβοριάνικες πρόλιπςές-τυς τις πέτακςε στο ςκυπιδαριό. (ΚΣΑΚΟΛΥΘΙΤΙΚΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Ιπερνικίςαμε, πιο πέρα, πρόλιπςες άλο λογιύ. Μιλάμε για τιν «αροςτιάρικι» φλιαρία, πυ πιγενοέρχετε ανάμεςα ς' ένα μέρος τον εργατόν-μας, ότι το ςοβιετικό εμπόριο ίνε ςτάδιο περαζμένο, ότι μας χριάζετε να κανονίςυμε τιν άμεςι ανταλαγί τον προιόντον, ότι ςτα ςιμά θα καταργιθύνε τα χρίματα, γιατί αφτά έγιναν τάχατες ςαν απλά εκςοφλιτικά χαρτιά, ότι δε μας χριάζετε να αναπτίκςυμε το εμπόριο, αφύ ςτα ςιμά θα έχυμε άμεςι ανταλαγί τον προιόντον.

Πρέπι να ςιμιόςυμε, ότι αφτές ι αριςτερικο-μπυρζυαζικές φλιαρίες, πυ βοιθύνε τα καπιταλιςτικά ςτιχία, πυ έχυνε ςκοπό να χαλάςυνε το κςετίλιγμα τυ ςοβιετικύ εμπόριυ, πιγενοέρχυντε όχι μόνο ανάμεςα ς' ένα μέρος τον προφέςορον, μα ανάμεςα κε ςε μερικύς εργάτες τυ εμπόριυ. Βέβεα, ίνε γελίο κε διαςκεδαςτικό, ότι αφτί ι άνθροπι, πυ δε μπορύνε να ςιάκυνε κε τιν πιο απλί δυλιά τυ εμπόριυ, φλιαρύνε, ότι ίνε έτιμι να ςιάκςυνε τιν πιο πολίπλοκι κε δίςκολι δυλιά τις άμεςις ανταλαγίς τον προιόντον. Μα ι Ντον-Κιχότιδες γι'αφτό κε λέγυντε Ντον-Κιχότιδες, γιατί δεν έχυνε ςτιχιόδικο έςτιμα τις ζοίς. Αφτί ι άνθροπι, πυ έτςι μακριά απέχυνε απ' το μαρκςιζμό, ςαν τον υρανό απ' τι γι, όπος φένετε, δεν καταλαβένυνε, ότι τα χρίματα ςε μας θα απομίνυνε ακόμα για πολί κερό, όςπυ να τελιόςι πια το πρότο ςτάδιο τυ κομυνιζμύ, το ςοςιαλιςτικό ςτάδιο τις ανάπτικςις. Δεν καταλαβένυνε, ότι τα χρίματα ίνε το όργανο τις μπυρζυαζικίς ικονομίας, πυ το πίρε ςτα χέρια-τις ι Σοβιετικί εκςυςία κε το προςάρμοςε ςτα ςιφέροντα τυ ςοςιαλιζμύ για να κςετιλίκςι πλέρια το ςοβιετικό εμπόριο κε να ετιμάςι μ' αφτό ςιθίκες για τιν άμεςι ανταλαγί τον προιόντον. Αφτί δεν καταλαβένυνε, ότι ι ανταλαγί προιόντον μπορί νάρτι μόνο ςαν αντικατάςταςι κε ςαν αποτέλεζμα τυ ιδανικά καλά οργανομένυ ςοβιετικύ εμπόριυ, για το οπίο δε μπορί καθόλυ να γίνι λόγος τόρα κε ύτε ςτα ςιμά. Ίνε φανερό, ότι το κόμα, προςπαθόντας να οργανόςι το κςετιλιγμένο ςοβιετικό εμπόριο, λογάριαςε για χριαζύμενο να τςακίςι κι' αφτά τα «αριςτερά» ςκιάχτρα (ύροντι) κε τις μικρομπυρζυαζικές φλιαρίες-τυς να τις ςκορπίςι ςτον αγέρα.

Ανανκαςτίκαμε, πιο πέρα, να λικβιντάρυμε τι μονοπολιακί θέςι τις κοοπεράτςιας ςτο παζάρι, κε μαζί μ' αφτό ιποχρεόςαμε όλα τα λαικά κομιςαριάτα ν' αρχίςυνε εμπόριο με τα δικά-τυς εμπορέβματα κε το Ναρκομςνάμπ να κςετιλίκςι πλατί κομέρτζεςκι εμπόριο με αγροτικά προιόντα πυ έφερε από μια μεριά, πάνο ςτι βάςι τις ςορεβνοβάνιας, ςτιν καλιτέρεψι τυ εμπόριυ τις κοοπεράτςιας, κι' απ' τιν άλι, ςτο χαμίλομα τον τιμόν ςτο παζάρι, ςτιν εκςιγίανςι (οζντοροβλένιε) τυ παζαριύ.

Κςετιλίκςαμε πλατί δίχτι απο ςτολόβαγιες με χαμιλομένες τιμές ςτα φαγιά («κινονικί τροφί»), οργανόςαμε τμίματα εργατικύ εφοδιαζμύ («ΟΡΣ») ςτα εργοςτάςια κε τις φάμπρικες κε βγάλαμε απ' τον εφοδιαζμό τυ εργοςτάςιυ τα ςτιχία, πυ δεν έχυνε ςχέςι με το εργοςτάςιο, κε ςινάμα μόνο ςτο ςίςτιμα τυ Ναρκομτιαζζπρόμ ανανκαςτίκαμε να βγάλυμε απ' τον εφοδιαζμό όχι πιο λίγο απ' τις 500 χιλ. ςτιχία, πυ δεν έχυνε ςχέςι μ' αφτές τις επιχίριςες.

Οργανόςαμε ενιέα ςινκεντρομένι μπάνκα κρέντιτυ μικρίς προθεςμίας—Κρατικί μπάνκα με 2,200 ραιόνικα τμίματα ςτυς τόπυς, πυ μπορύνε να δίνυνε χρίματα για τις εμπορικές δυλιές.

Σαν αποτέλεζμα αφτόν τον μέτρον, πυ πίραμε στιν απολογιστικί περίοδο έχυμε:

α) μεγάλομα τυ διχτιύ τον μαγαζιόν κε τον εμπορικόν μικρομάγαζον από 184,662 μονάδες στο 1930 ος τις 277,974 στο 1933,

β) νεοοργανομένο δίχτι εμπορικόν βάσεον τον όμπλαστ από 1.011 μονάδες, κε μεσοραιόνικον εμπορικόν βάσεον από 864 μονάδες,

γ) νεοοργανομένο δίχτι τμιμάτον εργατικύ εφοδιαζμύ (ΟΡΣ) από 1,600 μονάδες,

δ) μεγάλομα τυ διχτιύ τον εμπορικόν μαγαζιόν, πυ πυλάνε πσομί, κε πυ ανκαλιάζι τόρα 330 πόλες,

ε) μεγάλομα τυ διχτιύ από στολόβαγιες κινονικίς τροφίς, πυ ανκαλιάζι τόρα 19,800 χιλ. καταναλοτές,

ζ) μεγάλομα τις κίνισις εμπορευμάτον στο κρατικό κε κοοπερατίβικο εμπόριο μαζί μ' αφτά κε στις στολόβαγιες κινονικίς τροφίς από 18,900 εκατ. ρύβλια στο 1930 ος τα 49 διςεκατομίρια ρύβλια στο 1933.

Θάτανε λάθος να σκεφτύμε, ότι ίνε αρκετό όλο αφτό το κςετίλιγμα τυ σοβιετικύ εμπόριυ για να ικανοπιίςι τις απέτισες τις ικονομίας-μας. Αντίθετα, τόρα περισότερο από κάθε άλι φορά γίνετε φανερό, ότι ι τορινί κατάςτασι τις κίνισις τον εμπορευμάτον δε μπορί να ικανοπιίςι τις ανάνκες-μας. Γι' αφτό καθίκον-μας ίνε να κςετιλίκςυμε πιο πέρα το σοβιετικό εμπόριο, να τραβίκςυμε μέςα ς' αφτί τι δυλιά τι ντόπια βιομιχανία, να διναμόςυμε το κολχοζικο-χοριάτικο εμπόριο κε να πετίχυμε κενύργιες αποφασιςτικές πρόοδες στο ζίτιμα τις ανόδυ τυ σοβιετικύ εμπόριυ.

Μα χριάζετε να σιμιόςυμε, ότι ι δυλιά αφτί δε μπορί να περιοριςτί μόνο μ' ένα κςετίλιγμα τυ σοβιετικύ εμπόριυ. Αν ι ανάπτικςι τις ικονομίας-μας στιρίζετε πάνο στιν ανάπτικςι τις κίνισις τον εμπορευμάτον, ι ανάπτικςι τυ σοβιετικύ εμπόριυ με τι σιρά-τις στιρίζετε πάνο στιν ανάπτικςι τυ τράνπορτ-μας, τόσο τυ σιδεροδρομικύ κε τυ νερύ, όσο κε τυ τράνςπορτ με τ' αφτοκίνιτα.

Τιχένι νάχυμε εμπορέβματα, έχυμε όλι τι δινατότιτα να κςετιλίκςυμε τιν κίνισι εμπορεβμάτον, μα το τράνςπορτ δεν προφτένι τιν ανάπτικςι τις κίνισις τον εμπορεβμάτον κε δεν μπορί να κυβαλάι τα φορτία. Όπος ίνε γνοστό, έτςι κε γίνετε ςιχνά. Γι' αφτό το τράνςπορτ ίνε κίνο το στενό μέρος, όπυ μπορί να σκοντάπςι, κε μάλιστα άρχισε πια να σκοντάφτι όλι ι ικονομία-μας, κε προτ' απ' όλα ι κίνιςι τον εμπορεβμάτον-μας.

Ίνε αλίθια, ότι το σιδεροδρομικό τράνςπορτ περίσεπσε τιν κίνιςι τον φορτίον από 133,9 διςεκατομίρια τονο-χιλιόμετρα στο 1930 ος τα 172 διςεκατομίρια τονοχιλιόμετρα στο 1933, μα αφτό ίνε λίγο, πάρα πολί λίγο για μας, για τιν ικονομίαμας.

Το τράνςπορτ τυ νερύ περίσεπσε τιν κίνιςι τον φορτίον από 45,6 διςεκατομίρια τονο-χιλιόμετρα στο 1930 ος τα 59,9 διςεκατομίρια τονο-χιλιόμετρα στο 1933. Μα αφτό ίνε λίγο, πάρα πολί λίγο για τιν ικονομία-μας.

Δε λέγο πια για το τράνςπορτ με τ' αφτοκίνιτα, πυ το πάρκο-τυ μεγάλοσε από 8,800 αφτοκίνιτα (φορτιγά κε επιβατικά) στο 1913 ος τα 117.800 αφτοκίνιτα στο τέλος τυ 1933. Αφτό ίνε τόσο λίγο για το λαικό νικοκιριό-μας, πυ ίνε μάλιστα ντροπί να μιλάμε γι' αφτό.

Δε μπορί να ιπάρκςι αμφιβολία, ότι όλα αφτά τα ίδι τυ τράνςπορτ θα μπορύσανε να δυλέβυνε πολί καλίτερα, αν τα όργανα τυ τράνςπορτ δε θα ίχανε τιν αρόςτια, πυ λέγετε καντςελιαρο-μπιυροκρατικί μέθοδο καθοδίγισις. Γι' αφτό, εχτός πυ χριάζετε να βοιθίσυμε το τράνςπορτ με ανθρόπυς κε μέςα, καθίκον-μας ίνε να κςεριζόσυμε απ' τα όργανα τυ τράνςπορτ το καντςελιαρο-μπιυροκρατικό φέρσιμο στι δυλιά κε να τα κάνυμε πιο οπερατίβικα.

Σίντροφι! Πετίχαμε να λίςυμε σοστά τα βασικά ζιτίματα τις βιομιχανίας κ' ι βιομιχανία στέκετε τόρα σταθερά πάνο στα πόδια-τις. Πετίχαμε επίσις να λίσυμε σοστά τα βασικά ζιτίματα τυ αγροτικύ νικοκιριύ κε το

αγροτικό νικοχιριό, μπορύμε να το πύμε ανιχτά, στέκετε επίσις τόρα σταθερὰ πάνο στα πόδια-τυ.

Μα εμίς μπορύμε να χάσυμε αφτές τις επιτιχίες, αν ι κίνισι τον εμπορεβμάτον-μας αρχίσι να κυτσένι κε το τράνσπορτ θα μας γίνι βάρος δεμένο στα πόδια. Γι' αφτό, το πρόβλιμα τυ κσετιλίγματος τις κίνισις τον εμπορεβμάτον κε ι αποφασιστική καλιτέρεψι τις μεταφοράς ίνε το ακόλυθο κε πιο επίκερο πρόβλιμα, πυ δίχος τι λίσι-τυ δε μπορύμε να τραβίκσυμε μπροστά.

II.
ΤΟ ΚΟΜΑ

Περνό στο ζίτιμα για το κόμα.

Το τορινό σινέδριο περνάι κάτο απτι σιμέα τις πλέριας νίκις τυ λενινιζμύ, κάτο απτι σιμέα τυ λικβινταρίζματος τον απομινάριον τον αντιλενινικόν γρυπιρόφκον. Τσακίστικε κε σκορπίστικε ι αντιλενινική γρυπιρόφκα τον τροτσκιστόν. Ι οργανοτές-τις κοπροσκιλιάζυνε τόρα στο εκσοτερικό στις πισινόπορτες τον μπυρζυαζικόν κομάτον.

Τσακίστικε κε σκορπίστικε ι αντιλενινική γρύπα τις δεκσιάς παρέκλισις. Ι οργανοτές-τις προπολύ αρνιθίκανε τις άποψές-τυς κε τόρα με κάθε τρόπο προσπαθύνε να διορθόσυνε τις αμαρτίες-τυς μπροστά στο κόμα.

Τσακιστίκανε κε σκορπιστίκανε ι γρυπιρόφκες τον εθνικόν παρεκλίσεον. Ι οργανοτέςτυς ίτε ολότελα ζμιχτίκανε με τυς ιντερβετσιονιστές εμιγρέδες, ίτε ομολογίσανε το λάθος-τυς (πρινεσλὶ ποβίνυγιυ). Ι περισότερι απτυς οπαδύς αφτόν τον αντεπαναστατικόν γρύπον ανανκαστίκανε να παραδεχτύνε το σοστό τις γραμίς τυ κόματος κε καπιτυλιάρανε μπροστά στο κόμα.

Αν στο 150 σινέδριο ἐπρεπε ακόμα ν' αποδίκσυμε το σοστό τις γραμίς τυ κόματος κε να κάνυμε αγόνα ενάντια στις γνοστές αντιλενινικές γρύπες κε στο 16-ο σινέδριο να τσακίσυμε ολότελα τυς τελεφτέυς οπαδύς αφτόν τον γρυπιρόφκον, στο τορινό το σινέδριο δεν έχυμε τί ν' αποδίκσυμε κε μάλιστα δεν έχυμε πιόνα να χτιπίσυμε. 'Ολι βλέπυνε, ότι ι γραμὶ τυ κόματος νίκισε. (ΒΡΟΝΤΙ ΑΠΟ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Νίκισε ι πολιτική τις ιντυστριαλιζάτσιας τις χόρας. Τ' αποτελέζματά-τις για όλυς ίνε ολοφάνερα. Τί μπορύνε να πύνε ενάντια σ' αφτό το φάκτο;

Νίκισε ι πολιτική τυ λικβινταρίζματος τις κυλακιάς κε τις σιμπαγίς κολεχτιβοπίισις. Τ' αποτελέζματά-τις επίσις ίνε ολοφάνερα για όλυς. Τί μπορύνε να πύνε ενάντια σ' αφτό το φάκτο;

Αποδίχτικε πάνο στιν πίρα τις χόραςμας, ότι ι νίκι τυ σοσιαλιζμύ σε μια χοριστά παρμένι χόρα ίνε πλέρια δινατί. Τί μπορύνε να πύνε ενάντια σ' αφτό το φάκτο;

'Οπος φένετε, όλες αφτές ι επιτιχίες κε, πρότ' απ' όλα, ι νίκι τις πιατιλέτκας τελιοτικά έχαναν να χάσυνε το ιθικό-τυς (ντεμοραλιζοβάλι), τσακίσανε ολότελα όλες κε τις κάθε λογιό αντιλενινικές γρυπιρόφκες. Πρέπι να παραδεχτύμε, ότι το κόμα τόρα ίνε σιμπικνομένο μονόλιθο, όσο δεν ίταν καμιά φορά. (ΒΡΟΝΤΟΔΙΚΑ ΚΣΑΚΟΛΥΘΙΤΙΚΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ)

1. ΤΑ ΖΙΤΙΜΑΤΑ ΤΙΣ ΙΔΕΟ-ΠΟΛΙΤΙΚΙΣ ΚΑΘΟΔΙΓΙΣΙΣ

Σιμένι, όμος, αφτό, ότι ο αγόνας τέλιοσε κε ι πιο πέρα επίθεσι τυ σοσιαλιζμύ κσεπέφτι, σαν περιτό πράμα; 'Οχι, δε σιμένι. Σιμένι αφτό, ότι μέσα στο κόμα-μας όλα πάνε καλά, δε θάχυμε πια μέσα-τυ καμιά άλι παρέκλισι κε πάι να πι, ότι μπορύμε τόρα ν' αναπαφτύμε πάνο στις δάφνες; (ποτζιτ να λάβραχ).

'Οχι δε σιμένι. Τσακίσαμε τυς εχτρύς τυ κόματος, τυς οπορτυνιστές όλον τον απο-

χρόςεον (μαςτέι), τιν κάθε νατςιοναλιςτικί παρέκλιςι. Μα τα απομινάρια τις ιδεολογίας-τυς ζύνε ακόμα μέςα ςτα κεφάλια χοριςτόν μελόν τυ κόματος κε ςιχνά ςυ κάνυνε να τα νιόθις. Το κόμα δεν πρέπι να το εκςετάζυμε ςαν κάτι πυ ίνε αποςπαζμένο απτυς ανθρόπυς, πυ το τριγιρίζυν, αφτό ζι κε δυλέβι μέςα ςτο περιβάλον, πυ το τριγιρίζι. Δεν ίνε παράκςενο ότι μέςα ςτο κόμα μπένυν όχι ςπάνια απ'όκςο άροςτες διάθεςες.

Κε έδαφος (πότζβα) για τέτιες διάθεςες, αναμφίβολα, έχυμε ςτι χόρα-μας, ας ίνε κε μόνο, γιατί έχυμε ακόμα κάμποςα διάμεςα ςτρόματα πλιθιζμύ τόςο ςτιν πόλι, όςο κε ςτο χοριό, πυ ίνε θρεφτικό περιβάλο γι' αφτές τις διάθεςες.

Ι 17-ι κονφερέντςια τυ κόματός-μας ίπε, ότι ένα απτα θεμελιόδικα πολιτικά προβλίματα ςτον κερό τις πραγματοπίιςις τις δέφτερις πιατιλέτκας ίνε «ι ιπερνίκιςι τον απομινάριον τυ καπιταλιζμύ ςτιν ικονομία κε ςτι ςινίδιςι τον ανθρόπον».

Αφτό ίνε ολοςδιόλυ ςοςτί ςκέψι. Μα μπορύμε να πύμε, ότι ιπερνικίςαμε όλα τ' απομινάρια τυ καπιταλιζμύ ςτιν ικονομία; Όχι, δε μπορύμε να το πύμε, κι' ακόμα πιο πολί δε μπορύμε να πύμε ότι ιπερνικίςαμε τ' απομινάρια τυ καπιταλιζμύ μέςα ςτι ςινίδιςι τον ανθρόπον. Δεν μπορύμε να το πύμε όχι μόνο γιατί ι ςινίδιςι τον ανθρόπον ςτιν ανάπτικςί τις απομένι πίςο απτιν ικονομικί κατάςταςι, μα κε γιατί ακόμα έχυμε καπιταλιςτικί περικικλοςιά, πυ προςπαθί να ζοντανέψι κε να ιποςτιρίκςι τ' απομινάρια τυ καπιταλιζμύ ςτιν ικονομία κε ςτι ςινίδιςι τον ανθρόπον ςτιν ΕΣΣΔ κ' ενάντια ς' αφτό, εμίς, ι μπολςεβίκι χροςτύμε όλο τον κερό να φιλάγυμε το μπαρύτι κςερό.

'Ίνε φανερό, ότι αφτά τ' απομινάρια δε μπορύνε να μιν ίνε εβνοικό έδαφος για το ζοντάνεμα τις ιδεολογίας τον τςακιζμένον αντιλενινικόν γρύπον μέςα ςτα κεφάλια χοριςτόν μελόν τυ κόματός-μας. Προςτέςτε πάνο ς' αφτό το όχι πολί αψιλό θεοριτικό επίπεδο τον περιςότερον μελόν τυ κόματός-μας, τιν αδίνατι ιδεολογικί δυλιά τον κοματικόν οργάνον, το ότι ι κοματικί εργάτες-μας ίνε φορτομένι με καθαρά πρακτικί δυλιά, πυ τυς αφερί τι δινατότιτα να ςιμπλιρόςυνε τις θεοριτικές γνόςες-τυς, κε θα καταλάβετε από πυ προέρχετε αφτό το μπέρδεμα ςε κάμποςα ζιτίματα τυ λενινιζμύ, ςτα κεφάλια κςεχοριςτόν μελόν τυ κόματος, πυ όχι ςπάνια χόνετε ςτον τίπο-μας κε πυ εφκολίνι το ζοντάνεμα τον απομινάριον τις ιδεολογίας τον τςακιζμένον αντιλενινικόν γρύπον.

Νά γιατί δε μπορύμε να λέμε, ότι ο αγόνας τέλιοςε πια κε ότι δε μας χριάζετε πια ι πολιτικί τις επίθεςις τυ ςοςιαλιζμύ.

Μπορύμε να πάρυμε μια ςιρά ζιτίματα τυ λενινιζμύ κε να δίκςυμε μ' αφτά κατά πόςο ακόμα ζύνε ανάμεςα ςε κάμποςα μέλι τυ κόματος τ'απομινάρια τις ιδεολογίας τον τςακιζμένον αντιλενινικόν γρύπον. Ας πάρυμε για παράδιγμα το ζίτιμα τυ χτίςιμυ ςοςιαλιςτικίς κινονίας δίχος τάκςες. Ι 17-ι κονφερέντςια τυ κόματος ίπε, ότι τραβάμε για τι διμιυργία ςοςιαλιςτικίς κινονίας δίχος τάκςες. 'Ίνε φανερό, ότι ι κινονία δίχος τάκςες δε μπορί να έρθι έτςι, ςα να λέμε αφθόρμιτα (ςαμοτιόκομ). Πρέπι να τιν καταχτίςυμε κε να τι χτίςυμε με τις προςπάθιες τον εργαζομένον, μέςον τυ διναμόματος τον οργάνον τις δικτατορίας τυ προλεταριάτυ, μέςον τυ κςετιλίγματος τυ τακςικύ αγόνα, μέςυν τυ λικβινταρίζματος τον απομινάριον τον καπιταλιςτικόν τάκςεον μέςα ςτις μάχες με τυς εχτρύς τόςο με τυς εςοτερικύς, όςο κε με τυς εκςοτερικύς.

Ι ιπόθεςι φένετε ολοφάνερα.

Μα κοντά ς' αφτό, πιος δεν το κςέρι, ότι ι ανακίρικςι (προβοζγλαςςένιε) αφτίς τις ολοφάνερις κε ςτιχιόδικις θέςις τυ λενινιζμύ γένιςε όχι λίγα μπερδέματα μέςα ςτα κεφάλια κε άροςτες διάθεςες ανάμεςα ς' ένα μέρος τον μελόν τυ κόματος; Τι θέςι για το τράβιγμα-μας ςτιν κινονία δίχος τάκςες, πυ δόθικε ςα ςίθιμα, αφτί τιν καταλαβένυνε ςαν αφθόρμιτο προτςές. Κε προςθέτανε: αφύ έχυμε κινονία δίχος τάκςες, ςιμένι, ότι μπορύμε ν' αδινατίςυμε τον τακςικό αγόνα, μπορύμε

ν' αδινατίςυμε τι διχτατορία τυ προλεταριάτυ κε γενικά να κςεκάνυμε το κράτος πυ το ίδιο θα πεθάνι στα σιμά. Κι' αφτί ενθυσιαζόντανε ςα μορά περιμένοντας, ότι στα σιμά δε θάχυμε καθόλυ τάκςες,—διλαδί δε θάχυμε πια τακςικό αγόνα,—δε θάχυμε πια φροντίδες κε φασαρίες,—διλ. μπορύμε να βάλυμε κάτο τα όπλα να πλαγιάσυμε να κιμιθύμε, περιμένοντας τον ερχομό τις κινονίας δίχος τάκςες. (Γενικό γέλιο ς' όλι τι σάλα).

Δεν μπορί να ιπάρχι αμφιβολία, ότι αφτό το μπέρδεμα μέσα στα μιαλά κι' αφτές ι διάθεσες, ςα διο σταλαματιές νερό μιάζυνε με τις γνοστές αντίλιπσες τις δεκςιάς παρέκλισις, σίφονα με τις οπίες το παλιό πρέπι να εμφιτροθί αφθόρμιτα μέσα στο νέο, κε μια ορέα μέρα δίχος να το νιόσυμε θα βρεθύμε στι σοσιαλιστικί κινονία.

'Οπος βλέπετε, τα απομινάρια τις ιδεολογίας τον τσακιζμένον αντιλενινικόν γρύπον ίνε πλέρια ικανά να ζοντανέπσυνε κε καθόλυ ακόμα δε χάσανε τι ζοτικότιτά-τυς.

'Ινε φανερό, ότι αν αφτό το μπέρδεμα στις αντίλιπσες κι' αφτές ι μι μπολσεβίκικες διάθεσες ανκαλιάζανε τιν πλιοπσιφία τυ κόματός-μας, το κόμα θάμενε ντεμομπιλιζαριζμένο αφοπλιζμένο.

Ας πάρυμε πιο πέρα το ζίτιμα τυ αγροτικύ ΑΡΤΕΛΙΥ κε τις αγροτικίς ΚΟΜΥΝΑΣ. Τόρα όλι παραδέχυντε, ότι το αρτέλι στις τορινές σιθίκες ίνε ι μόνι σοστί φόρμα τυ κολχόζικυ κινίματος. Κι' αφτό ίνε πλέρια νοιτό: α) το αρτέλι σοστά σιδιάζι τα προσοπικά, βιοτικά (μπιτοβίε) σιφέροντα τον κολχόζνικον με τα κινοτικά-τυς σιφέροντα, β) το αρτέλι επιτιχιμένα προσαρμόζι τα προσοπικά βιοτικά σιφέροντα στα κινοτικά σιφέροντα, εφκολίνοντας μ' αφτό τι διαπεδαγόγισι τον χτεσινόν μονονικοκίριδον στο πνέβμα τυ κολεχτιβιζμύ.

Σ' αντίθεσι απτο αρτέλι, όπυ ίνε κινονικοπιμένα μόνο τα μέσα τις παραγογίς, στις κομύνες ος το στερνό κερό ίτανε κινονικοπιμένα όχι μόνο τα μέσα τις παραγογίς, μα κε ι ζοί τυ κάθε μέλυς τις κομύνας. Τα μέλι τις κομύνας ς' αντίθεσι απτα μέλι τυ αρτελιύ, δεν ίχανε δικά-τυς σπιτίσια πυλερικά, μικρά ζόα, αγελάδα, σιτιρά, περιβόλι. Αφτό σιμένι, ότι στις κομύνες τα προσοπικά βιοτικά σιφέροντα τον μελόν δεν τα λογαριάζανε κε τα σιδιάζανε (σοτζετάλι) τόσο με τα κινονικά σιφέροντα, όστε πνιγότανε απτα στερνά για το σιφέρον τις μικρομπυρζυαζικίς υραβνίλοφκας.

'Ινε φανερό, ότι αφτό το περιστατικό ίνε το πιο αδίνατο μέρος τις κομύνας. Μ' αφτό κιρίος εκςιγιέτε, ότι ι κομύνες δεν έχυνε μεγάλι διάδοσι κε τις τιχένυμε μόνο με μονάδες ί δεκάδες. Γι' αφτί τιν ετία ι κομύνες για να φιλάκςυνε τιν ίπαρκςί-τυς κε να μι διαλιθύνε, ανανκαστίκανε ν' αρνιθύνε τιν κινονικοπίισι τις ζοίς, αρχινάνε να δυλέβυνε με εργατομέρες, αρχινάνε να δίνυνε σιτιρά στα σπίτια, άφίνυνε τα μέλι-τυς νάχυνε δικά-τυς σπιτίσια πυλερικά, μικρά ζόα, αγελάδες κ. α. Μα απ' αφτό φένετε, ότι ι κομύνες στιν πραγματικότιτα περάσανε στιν κατάστασι τυ αρτελιύ. Κε ς' αφτό δεν έχι τίποτα το άσκιμο, γιατί αφτό το απετύνε τα σιφέροντα τις γερίς ανάπτικςις τυ μαζικύ κολχόζικυ κινίματος.

Αφτό βέβεα δε σιμένι, ότι ι κομύνα γενικά δε μας χριάζετε, ότι ι κομύνα δεν ίνε πια ι ανότερι φόρμα τυ κολχόζικυ κινίματος. 'Οχι, ι κομύνα χριάζετε κε ίνε βέβεα ι ανότερι φόρμα τυ κολχόζικυ κινίματος, μα όχι ι τορινί κομύνα, πυ οργανόθικε πάνο στι βάσι τις μι αναπτιγμένις τεχνικίς κε τις έλιπσις προιόντον κε πυ ι ίδια περνάι σε κατάστασι αρτελιύ, μα ι μελοντικί κομύνα, πυ θα οργανοθί πάνο στι βάσι τις αναπτιγμένις τεχνικίς κε τον μπόλικον προιόντον. Ι τορινί αγροτικί κομύνα οργανόθικε πάνο στι βάσι τις λίγο αναπτιγμένις τεχνικίς κε τις έλιπσις προιόντον. Μ' αφτό κιρίος κ' εκςιγιέτε, ότι ι κομύνα πραχτίκαρε τιν υραβνίλοφκα κ' έδινε λίγι προσοχί στα προσοπικά βιοτικά σιφέροντα τον μελόν-τις κε γι' αφτό ανανκάστικε τόρα να περάσι στιν κατάστασι τυ αρτελιύ, όπυ φρόνιμα σιδιάζυντε τα προσοπικά κε τα κινονικά σιφέροντα τον κολ-

χόζνικον. Ι μελοντική κομύνα θα μεγαλόσι απτο αναπτιγμένο κε έφπορο αρτέλι.

Ι μελοντική αγροτική κομύνα θα γενιθί τότες, όταν στυς κάμπυς κε στις φέρμες τυ αρτελιύ θα έχυνε πάρα πολά σιτιρά, ζόα, πυλιά, λαχανικά κε πολά άλα προιόντα, όταν στο αρτέλι θα έχυνε μιχανοπιιμένα πλισταριά, σιχρονιζμένες κυζίνες στολόβαγιες, εργοστάσια πσομιύ κ. α., όταν ο κολχόζνικος θα δι, ότι τυ ίνε πιο σιφέρο να πέρνι κρέας κε γάλα απτι φέρμα, παρά να τρέφι δικί-τυ αγελάδα κε μικρά ζόα, όταν ι κολχόζνιτσα θα δι, ότι τις ίνε πιο σιφέρο να τρόγι στι στολόβαγια κε να πέρνι πσομί απτο εργοστάσιο πσομιύ, κε να πέρνι πλιμένα ρύχα απτο κινονικό πλισταριό, παρά ι ίδια να καταγίνετε μ' αφτί τι δυλιά. Ι μελοντική κομύνα θα γενιθί πάνο στι βάσι τις πιο αναπτιγμένις τεχνικίς κε τυ πιο αναπτιγμένυ αρτελιύ, πάνο στι βάσι τον μπόλικον προιόντον.

Πότε θα γίνι αφτό το πράμα;

Βέβεα, όχι γλίγορα. Μα θα γίνι. Θάτανε ένκλιμα (πρεστυπλένιε) να γλιγορέπσυμε τεχνιτά το προτσές τις ανάπτικσις τυ αρτελιύ στι μελοντική κομύνα. Αφτό θ' ανακάτονε όλα τα χαρτιά κε θα λάφρινε τι δυλιά τον εχτρόν-μας. Το προτσές τις ανάπτικσις τυ αρτελιύ στιν μελοντική κομύνα πρέπι να περνάι αγάλια-αγάλια, ανάλογα με το πος όλι ι κολχόζνικι θα καταλαβένυνε, ότι χριάζετε μια τέτια ανάπτικσι.

Έτσι μπένι το ζίτιμα για τ' αρτέλι κε τιν κομύνα.

Ζίτιμα πυ φένετε ολοκάθαρο κε ίνε σχεδόν στιχιόδικο.

Μα δίπλα μ' αφτά, ανάμεσα ς' ένα μέρος τον μελόν τυ κόματος ίνε ένα μεγάλο μπέρδεμα ς' αφτό το ζιτιμα. Λογαριάζυνε, ότι διλόνοντας το αρτέλι σα βασική φόρμα τυ κολχόζικυ κινίματος, το κόμα απομακρίνθικε απτο σοσιαλιζμό, ιποχόρισε (οτστυπιλα) απτιν κομύνα, απτιν ανότερι φόρμα τυ κολχόζικυ κινίματος, για τιν κατότερι. Γιατί, μπένι το ρότιμα; Γιατί, φένετε, ότι στο αρτέλι δεν ιπάρχι ισότιτα, γιατί εκί μέσα διατιρίτε ι διαφορά στις ανάνκες κε στιν προσοπική ζοί τον μελόν τυ αρτελιύ, ενό στιν κομύνα έχυνε ισότιτα, γιατί εκί μέσα ίνε ίσες κε ι ανάνκες κε ι προσοπική βιοτική κατάστασι τον μελόν-τις. Μα, πρότο, δεν έχυμε πια τέτιες κομύνες, όπυ ιπάρχι ισότιτα, υραβνίλοφκα στιν κατανάλοσι κε στιν ατομική ζοί. Ι πραχτική μας έδικσε, ότι ι κομύνες στα σίγυρα θα χανόντανε αν δεν αρνιόντανε τιν υραβνίλοφκα κε δεν περνύσανε πραγματικά σε κατάστασι αρτελιύ. Πάι να πί, δεν πρέπι να βασίζοντε ς' ότι δεν ιπάρχι πια στι φίσι.

Δέφτερο, σε κάθε λενινιστί ίνε γνοστό, αν μόνο αφτός ίνε σοστός λενινιστίς, ότι ι υραβνίλοφκα στο ζίτιμα τις ανάνκις κε τις ατομικίς ζοίς ίνε αντιδραστική μικρομπυρζυαζική ανοισία, πυ ίνε αντάκσια σε κάπια προτόγονι σέχτα ασκιτόν κε όχι σε σοσιαλιστική κινονία οργανομένι μαρκσιστικά, γιατί δε μπορύμε ν' απετίσυμε όλι ι άνθροπι νάχυνε τις ίδιες ανάνκες κε τα γύστα, όλι ι άνθροπι να ζύνε στιν ατομική-τυς ζοί με τον ίδιο τρόπο. Κε, τέλος, μίπος ανάμεσα στυς εργάτες δε διατιρίτε ι διαφορά τόσο στις απέτισες, όσο κε στιν ατομική ζοί; Μίπος αφτό σιμένι, ότι ι εργάτες στέκυντε πιο μακριά απτο σοσιαλιζμό, παρά τα μέλι τις αγροτικίς κομύνας;

Αφτί ι άνθροπι, όπος φένετε, σκέφτυντε, ότι ο σοσιαλιζμός απετί υραβνίλοφκα, εκσίσοσι, ισοπέδοσι (νιβελιρόφκα) τον απετίσεον κε τις ατομικίς ζοίς τον μελόν τις κινονίας. Δε χριάζετε να πύμε, ότι μια τέτια προϋπόθεσι δεν έχι τίποτα το κινό με το μαρκσιζμό, το λενινιζμό.

Λέγοντας για ισότιτα ο μαρκσιζμός καταλαβένι όχι υραβνίλοφκα στο ζίτιμα τον απετισεον κε τις ζοίς, μα χάσιμο τον τάκσεον, διλαδί: α) ίσι απελεφτέροσι όλον τον εργαζομένον απτιν εκμετάλεπσι, ίστερα απτο νικρέμιζμα κε διόκσιμο τον καπιταλιστόν, β) ίσι κατάργισι για όλυς τις ατομικίς ιδιοχτισίας στα μέσα τις παραγογίς, ίστερα αφύ παραδοθίκανε στιν ιδιοχτισία όλις τις κινονίας, γ) ίσι ιποχρέοσι για όλυς να δυλέβυνε σίφονα με τις δινατότιτες-τυς κε ίσο δικέομα όλον τον

εργαζομένον να πέρνυνε σίφονα με τι δυλιά-τυς (ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΙ ΚΙΝΟΝΙΑ), δ) ίσι ιποχρὲοσι όλον να δυλέβυνε σίφονα με τις δι-νατὸτιτές-τυς κε ίσο δικέομα όλον τον εργαζο-μένον να πέρνυνε σίφονα με τις ανάνκες-τυς (ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΙ ΚΙΝΟΝΙΑ). Μαζί μ' αφτό, ο μαρκσιζμός κσεκινάι απτο ότι τα γύ-στα κ' ι απὲτισες τον ανθρόπον δεν ίνε κε δεν μπορύνε νἄνε ίδια κε ίσα στιν πιότιτα ύτε στιν ποσότιτα ύτε στιν περίοδο τυ σοσια-λιζμύ, ύτε στιν περίοδο τυ κομυνιζμύ.

Νά ι μαρκσιστικί αντίλιπσι τις ισότιτας.

Καμιά άλι ισότιτα ο μαρκσιζμός δεν αναγνόριζε κε δεν αναγνορίζι. Να κάνυμε απ' αφτό σιμπὲραζμα, ότι ο σοσιαλιζμός απε-τί υραβνίλοφκα, εκσίσοσι, ισοπὲδοσι τον αναν-κόν τον μελόν τις κινονίας, ισοπέδοσι στα γύ-στα κε στιν ατομικί ζοί, ότι σίφονα με το μαρκσιζμό όλι πρέπι να φοράνε ίδια κοστύ-μια, να τρόνε το ίδιο φαγί, στιν ίδια ποσό-τιτα, αφτό σιμένι να λέμε σαχλαμάρες, να σικοφαντύμε (κλεβετὰτ) το μαρκσιζμό.

'Ινε πια κερὸς να καταλὰβυμε, ὸτι ο μαρκσιζμός ίνε εχτρός τις υραβνίλοφκας. Ακόμα στο «Μανιφέστο τυ Κομυνιστικύ Κό-ματος» ο Μαρκς κε ο 'Ενκελς μαστιγόνανε τον προτόγονο υτοπιστικό σοσιαλιζμό, τον λέγανε αντιδραστικό, για το κίριγμα «τυ γε-νικύ ασκιτιζμύ κε τις χοντρίς εκσίσοσις». Ο 'Ενκελς στο «Αντιντιύρινκ» αφιέροσε ολάκε-ρο κεφάλεο κριτικίς, πυ μαστίγονε το «ριζι-κό εκσισοτικό σοσιαλιζμό», πυ λάνσαρε ο Ντιύρινκ, σαν αντιστὰθιζμα (προτιβοβές) ενάν-τια στο μαρκσιστικό σοσιαλιζμό.

> «Το πραγματικὸ περιεχόμενο τις προλεταριακίς απέτισις τις ισότιτας τις έλεγε ο 'Ενκελς—ίνε ι απέτισι — εκσαφάνισις τον τάκσεον. Κάθε απέτισι ισότιτας, πυ πιγὲνι πιο πὲρα απ' αφτό, αναπόφεφχτα μας φέρι σε ανοισία».

Το ίδιο έλεγε κι' ο Λένιν:

> «Ο 'Ενκελς χίλιες φορές ίχε δίκιο, όταν έγραφε: ι αντίλιπσι τις ισότιτας όκσο απτιν εκσαφάνισι τον τάκσεον, ίνε ι πιο ανόιτι κε τρελί πρόλιπσι. Ι μπυρζυάδες προφέσορες για την αντίλι-πσι τις ισότιτας δοκιμάζανε να μας κα-τιγορίσυνε, ότι εμίς θέλυμε να κάνυμε τον ένα άνθροπο ίσο με τον άλο. Γι' αφτί τιν ανοισία, πυ τι σκεφτίκανε ι ίδιι, προσπαθύνε να κατιγορίσυνε τυς σοσιαλιστὲς. Μα δεν κσέρανε αττιν αμά-θιά-τυς, ότι ι σοσιαλιστές, ι θεμελιοτές τυ επιστιμονικύ σοσιαλιζμύ, ο Μαρκς κ' ο 'Ενκελς λέγανε: ι ισότιτα ίνε κύφια φράσι, αν με τι λέκσι ισότιτα δεν κα-ταλαβένυμε τιν εκσαφάνισι τον τάκσεον. Τις τάκσες θέλυμε να τις εκσαφανίσυ-με, απ' αφτίν τιν άποπσι ίμαστε για τιν ισότιτα. Μα νἄχι κανίς τιν ακσίοσι (πρετένζια), ότι θα κάνυμε όλυς τυς ανθρόπυς ίσυς τον ὲνα με τον άλο, αφτό ίνε κύφια φράσι κε ανόιτι φαντα-σία ιντελιγέντι». (Λόγος τυ Λένιν: «Για τιν εκσαπάτισι τυ λαύ με τα σι-θίματα τις λεφτεριάς κε τις ισότιτας»).

Φένετε, ολοκάθαρα.

Ι μπυρζυάδες σιγραφιάδες φαντάζυντε πρόθιμα το μαρκσιστικό σοσιαλιζμό, σαν παλιά τσαρικὶ καζάρμα, όπυ όλα ίνε ιποταγμένα στις «αρχές» τις υραβνίλοφκας, μα ι μαρκσι-στές δε μπορύνε νἄνε ιπέφτινι για τιν αμά-θια κε τιν κυταμάρα (τύποστ) τον μπυρζυά-δον σιγραφιάδον. Δεν μπορί να ιπάρχι αμφι-βολία, ότι αφτό το μπέρδεμα στις αντίλιπσες χοριστόν μελόν τυ κόματος στο ζίτιμα τυ μαρκσιστικύ σοσιαλιζμύ κε το τράβιγμά-τυς απτις τεντέντσιες τις υραβνίλοφκας στις αγρο-τικές κομύνες μιάζυνε σα διο σταλαματιές νερό, με τις μικρο-μπυρζυαζικές αντίλιπσες τον δικόν-μας «αριστερόν» χοντροκὲφαλον, στυς οπίυς ι ιδανικοπίισι τις αγροτικίς κομύ-νας έναν κερό έφτανε ος το σιμίο, πυ δοκι-μάζανε να φιτέπσυνε τις κομύνες ακόμα κε στα εργοστάσια κε τις φάμπρικες, όπυ ι ιδι-κεβμένι εργάτες δυλὲβοντας ο καθένας στο επάνκελμά-τυ, έπρεπε να δίνυνε το μεροκά-ματὸ-τυς στο κινό ταμίο κε ίστερα να τα μιράζυνε ανάμεσά-τυς εκσίσυ. Κσέρυμε τί βλάβι (βρεντ) φέρανε στι βιομιχανία-μας αφτές ι υραβνιλοφκο-πεδιακίστικες εκσάσκισες τον «αριστερόν» χοντροκέφαλον.

'Οπος βλέπετε, τ' απομινάρια τις ιδεολογίας τον τσακιζμένον αντικοματικόν γρύπον έχυνε μεγάλι ζοτικότιτα. 'Ινε φανερό, ότι αν αφτές ι «αριστερές» αντίλιπσες θα νικύσανε μέσα στο κόμα, το κόμα θάπαβε πια νάνε μαρκσιστικό, κε το κολχόζικο κίνιμα τέλος θα χαλνύσε.

'Ιτε ας πάρυμε για παράδιγμα το ζίτιμα για το σίθιμα: να κάνυμε όλυς τυς κολχόζνικυς έφπορυς. Αφτό το σίθιμα αφορά όχι μόνο τυς κολχόζνικυς. Αφορά ακόμα περισότερο τυς εργάτες, γιατί θέλυμε να κάνυμε όλυς τυς εργάτες έφπορυς άνθροπυς, πυ θα ζύνε μια ζοί έφπορι κε πλέρια κυλτύρνικι. Ι ιπόθεσι σα νάνε ολοφάνερι. Δεν ίτανε καθόλυ ανάνκι να νκρεμίσυμε τον καπιταλιζμό το Νοέβρι τυ 1917 κε να χτίζυμε το σοσιαλιζμό κάμποσα χρόνια με τι σιρά, σαν δε θα πετίχυμε ι άνθροπι σ' εμάς να ζύνε κε νάχυνε ότι τυς χριάζετε. Σοσιαλιζμός δε σιμένι φτόχια κε στέρισι, μα σιμένι χάσιμο τις φτόχιας κε τις στέρισις, σιμένι οργάνοσι τις έφπορις κε κυλτύρνικις ζοίς για όλα τα μέλι τις κινονίας.

Μα μαζί μ' αφτά αφτό το ολοφάνερο κε υσιαστικά στιχιόδικο σίθιμα προκάλεσε ολάκερι σιρά απορίες, μπερδέματα, ανακατοσιά ανάμεσα σ' ένα μέρος τον μελόν τυ κόματος. —Μίπος δεν ίνε—λένε—αφτό το σίθιμα γίριζμα πίσο στο παλιό, στο σίθιμα: «πλυτίστε», πυ απόριπσε το κόμα;—Αν θα γίνυνε όλι έφπορι—κσακολυθύνε — κε ι φτοχολογιά δε θα ιπάρχι πια, πάνο σε πιύς θα στιριζύμαστε, εμίς ι μπολσεβίκι στι δυλιά-μας, μα πός θα δυλέβυμε δίχος τι φτοχολογιά;

Μπορί νάνε κε γελίο, μα ι ίπαρκσι τέτιον αθόον (ναίβνιχ) κε αντιλενινικόν αντιλίπσεον ανάμεσα σ' ένα μέρος τον μελόν τυ κόματος ίνε αναμφίβολο φάκτο, με το οπίο δεν κάνι να μι λογαριαζύμαστε. Αφτί ι άνθροπι, όπος φένετε, δεν καταλαβένυνε, ότι ανάμεσα στο σίθιμα «πλυτίστε» κε το σίθιμα «να κάνυμε όλυς τυς κολχόζνικυς έφπορυς» ιπάρχι ολάκερο χάζμα.

Πρότο, να πλυτίσυνε μπορύνε ΜΟΝΟ χοριστά πρόσοπα ίτε γρύπες, τον κερό, πυ το σίθιμα για τιν έφπορι ζοί αφορά όχι χοριστά πρόσοπα ίτε γρύπες, μα αφορά ΟΛΥΣ τυς κολχόζνικυς.

Δέφτερο, πλυτένυνε ΧΟΡΙΣΤΑ πρόσοπα ίτε γρύπες για να ιποτάκσυνε στον εαφτό-τυς τυς άλυς ανθρόπυς κε να τυς ΕΚΜΕΤΑΛΕΒΥΝΤΕ, τον κερό πυ το σίθιμα για τιν έφπορι ζοί ΟΛΟΝ τον κολχόζνικον με τιν ίπαρκσι τις κινονικοπίισις τον μέσον τις παραγογίς στα κολχόζια ΧΑΝΙ κάθε δινατότιτα τις εκμετάλεπσις τυ ενός απτον άλονα.

Τρίτο, το σίθιμα «πλυτίστε» δόθικε στιν περίοδο, όταν άρχισε ι νέα ικονομικί πολιτικί, όταν ο καπιταλιζμός μερικά επανορθονότανε, όταν ι κυλάκι ίχανε δίναμι, στι χόρα ιπερτερύσε (πρεομπλαντάλ) το αγροτικό μονονικοκιριό κε το κολχόζικο νικοκιριό βρισκότανε στιν αρχικί-τυ κατάστασι, τον κερό πυ τυ σίθιμα «να κάνυμε όλυς τυς κολχόζνικυς έφπορυς» δόθικε στο στερνό στάδιο τις νεπ, όταν τα καπιταλιστικά στιχία χαθίκανε απτι βιομιχανία, ι κυλάκι στα χοριά ριμαχτίκανε, το ατομικό αγροτικό νικοκιριό αποτραβίχτικε στιν πισινί γραμί κε τα κολχόζια μεταλαχτίκανε σε κιρίαρχι φόρμα τυ αγροτικύ νικοκιριύ.

Δε μιλάο πια για το ότι, το σίθιμα «να κάνυμε όλυς τυς κολχόζνικυς έφπορυς» δόθικε όχι απομονομένα, μα σε αδιάσπαστι σίδεσι με το σίθιμα «να κάνυμε τα κολχόζια μπολσεβίκικα».

Μίπος δεν ίνε ολοφάνερο, ότι το σίθιμα «πλυτίστε» στιν υσία-τυ σιμένι πρόσκλισι ΓΙΑ ΤΙΝ ΕΠΑΝΟΡΘΟΣΙ τυ καπιταλιζμύ, τον κερό πυ το σίθιμα «να κάνυμε όλυς τυς κολχόζνικυς έφπορυς» σιμένι πρόσκλισι ΝΑ ΚΣΕΚΑΝΥΜΕ τα στερνά απομινάρια τυ καπιταλιζμύ μέσον τυ μεγαλόματος τις ικονομικίς δίναμις τον κολχοζιόν κε τις μετατροπίς όλον τον κολχόζνικον σ' έφπορυς δυλεφτάδες. (ΦΟΝΕΣ: σοστά!).

Μίπος δεν ίνε ολοφάνερο, ότι ανάμεσα σ' αφτά τα σιθίματα δεν ιπάρχι κε ότε μπορί να ιπάρκσι τίποτα το κινό; ΦΟΝΕΣ: σοστά!). 'Οσον αφορά το ότι, δίχος τιν ίπαρκσι

φτοχολογιάς δεν μπορύμε τάχατες νάχυμε ύτε μπολςεβίκικι δυλιά, ύτε ςοςιαλιζμό, αφτό ίνε τέτια ανοιςία, πυ κε να μιλάι κανίς δεν ίνε βολετό (νελόβκο).

Ι λενινιςτές ςτιρίζυντε πάνο ςτι φτοχολογιά, όταν ιπάρχυν καπιταλιςτικά ςτιχία κε ιπάρχι φτοχολογιά τυ χοριύ, πυ τιν εκμεταλέβυντε ι καπιταλιςτές. Μα όταν ριμαχτίκανε τα καπιταλιςτικά ςτιχία κε απελεφτερόθικε ι φτοχολογιά απτιν εκμετάλεψι, το καθίκον τον λενινιςτόν δεν ίνε να εκςαςφαλίςυνε κε να διαφιλάκςυνε τι φτόχια κε τι φτοχολογιά, πυ ι προιπόθεςες τις ίπαρκςίς-τυς χαθίκανε πια, μα να χάςυνε τι φτόχια κε να φέρυνε τι φτοχολογιά ςτιν έφπορι ζοί.

Θάτανε ανόιτο να ςκεφτόμαςταν, ότι ο ςοςιαλιζμός μπορί να χτιςτί πάνο ςτι βάςι τις φτόχιας κε τον ςτερίςεον, πάνο ςτι βάςι τυ λιγοςτέματος τον ατομικόν ανανκόν κε τυ χαμιλόματος τυ επίπεδυ τις ζοίς τις φτοχολογιάς, πυ κ' ι ίδια δε θέλι ν' απομένι πια ςα φτοχολογιά κε τραβάι απάνο ςτιν έφπορι ζοί. Πιος έχι ανάνκι, με το ςιμπάθιο να πύμε, απ' ένα τέτιο ςοςιαλιζμό; Αφτό δε θάτανε ςοςιαλιζμός, μα θάτανε καρικατύρα τυ ςοςιαλιζμύ.

Ο ςοςιαλιςμός μπορί να χτιςτί μόνο πάνο ςτι βάςι τυ θιελόδικυ (μπύρνι) μεγαλόματος τον παραγογικόν δινάμεον, πάνο ςτι βάςι τον μπόλικον προιόντον κ' εμπορεβμάτον, πάνο ςτι βάςι τις έφπορις ζοίς τον εργαζομένον, πάνο ςτι βάςι τυ θιελόδικυ μεγαλόματος τις κυλτύρας, γιατί ςοςιαλιζμός, μαρκςιςτικός ςοςιαλιζμός ςιμένι όχι λιγόςτεμα τον ατομικόν ανανκόν, μα ολόπλεβρι ανάπτιξι κε άνθιςι (προτςβετάνιε), όχι περιοριζμό ίτε άρνιςι απτιν ικανοπίιςι τον ανανκόν, μα ολόπλεβρι κε πλέρια ικανοπίιςι όλον τον ανανκόν τον κυλτυρνο-αναπτιγμένον εργαζομένον.

Δε μπορί να ιπάρχι αμφιβολία, ότι αφτό το μπέρδεμα ςτις αντίλιπςες τον χοριςτόν μελόν τυ κόματος ςτο ζίτιμα τις φτόχιας κε τις έφπορις ζοίς, ίνε καθρέφτιζμα τον αντιλίπςεον τον δικόν-μας «αριςτερόν» χοντροκέφαλον, πυ ιδανικοπιύνε τι φτόχια ςαν εώνιο ςτίριγμα τυ μπολςεβιζμύ ς' όλες κε ςτις κάθε λογιό ςιθίκες, πυ λογαριάζυνε τα κολχόζια ςαν κονίςτρα (αρένα) τυ ςκλιρύ ταξικύ αγόνα.

'Οπος βλέπετε, κ' εδό ς' αφτό το ζίτιμα τα απομινάρια τον τςακιζμένον αντικοματικόν γρύπον ακόμα δε χάνυνε τι ζοτικότιτά-τυς. 'Ινε φανερό, ότι αν ι τέτιες χοντροκέφαλες αντίλιπςες θα νικύςανε μέςα ςτο κόμα, τα κολχόζια δε θα ίχανε τις επιτιχίες, πυ έχυνε ςτα ςτερνά διο χρόνια κε μέςα ςε λίγο κερό θα χαλνύςανε.

'Ιτε ας πάρυμε για παράδιγμα, ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΖΙΤΙΜΑ. Κ' εδό, ςτο εθνικό ζίτιμα, όπος κε ςτ' άλα ζιτίματα, ς' ένα μέρος τυ κόματος ιπάρχι μπέρδεμα ςτις αντίλιπςες, πυ διμιυργί ένα οριζμένο κίντινο. Μίλιςα για τι ζοτικότιτα τον απομινάριον τυ καπιταλιζμύ. Πρέπι να ςιμιόςυμε, ότι τ' απομινάρια τυ καπιταλιζμύ ςτι ςινίδιςι τον ανθρόπον έχυνε πολί πιο μεγάλι ζοτικότιτα ςτο εθνικό ζίτιμα, παρά ςε κάθε άλο ζίτιμα. 'Εχυνε πιο μεγάλι ζοτικότιτα γιατί μπορύνε καλά να καμυφλάρυντε (μαςκίροβατςα) ςτο εθνικό κοςτύμι.

Πολί νομίζυνε, ότι το αμάρτιμα (γρεχοπαντένιε) τυ Σκρίπνικ ίνε μοναδικί περίπτοςι, εκςέρεςι απτον κανόνα. Αφτό δεν ίνε ςοςτό. Το αμάρτιμα τυ Σκρίπνικ κε τις γρύπας-τυ ςτιν Υκρανία δεν ίνε εκςέρεςι. Τέτιες εκςάρθροςες παρατιριύντε κε ςε κςεχοριςτύς ςιντρόφυς κε ςτις άλες εθνικές ρεςπύμπλικες.

Τί ςιμένι παρέκλιςι προς το νατςιοναλιζμό, το ίδιο κάνι, αν πρόκιτε για παρέκλιςι προς το μεγαλο-ροςικό νατςιοναλιζμό ίτε για παρέκλιςι προς το ντόπιο νατςιοναλιζμό. Ι παρέκλιςι προς το νατςιοναλιζμό ίνε προςαρμογί τις ιντερνατςιοναλιςτικίς πολιτικίς τις εργατικίς τάκςις ςτι νατςιοναλιςτικί πολιτικί τις μπυρζυαζίας. Ι παρέκλιςι προς το νατςιοναλιζμό καθρεφτίζι τις απόπιρες (ποπίτκι) τις «δικίς-τις» «εθνικίς» μπυρζυαζίας να χαλάςι το ςοβιετικό καθεςτός, ν' ανορθόςι τον καπιταλιζμό.

Ι πιγί κε ςτις διο παρέκλιςες, όπος βλέπετε, ίνε κινί. Αφτί ίνε ι ΑΠΟΧΟΡΙΣΙ απτο λενινικό ιντερνατςιοναλιζμό. Αν θέλετε να κρατάτε κάτο απτι φοτιά κε τις διο

παρέκλισες, χριάζετε πρότα απ'όλα να χτιπάτε αφτί τιν πιγί, εκίνυς, πυ φέβγυν απτον ιντερνατσιοναλιζμό, το ίδιο κάνι, αν πρόκιτε για το ζίτιμα τις παρέκλισις προς το ντόπιο νατσιοναλιζμό ίτε το ζίτιμα τις παρέκλισις προς το μεγαλο-ροσικό νατσιοναλιζμό. (ΒΡΟΝΤΟΔΙΚΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Σιζιτύνε (σπόριατ), πιά παρέκλισι ίνε ο κιριότερος κίντινος, ι παρέκλισι προς το μεγαλο-ροσικό νατσιοναλιζμό ίτε ι παρέκλισι προς το ντόπιο νατσιοναλιζμό; Στις τορινές σιθίκες αφτό ίνε τιπικί κε γι' αφτό ίνε κύφια σιζίτισι. Θάτανε ανοισία, να δίνυμε τι χριαζύμενι για όλυς τυς κερύς κε τις σιθίκες έτιμι ρετσέτα για τον κιριότερο κε μι κιριότερο κίντινο. Τέτιες ρετσέτες γενικά δεν ιπάρχυνε στι φίσι. Ο κιριότερος κίντινος ίνε κίνι ι παρέκλισι, πυ ενάντιά-τις δεν πολεμύνε πια κε τις δόσανε έτσι τι δινατότιτα να μεγαλόσι κε να γίνι κρατικός κίντινος. (ΚΣΑΚΟΛΥΘΙΤΙΚΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Στιν Υκρανία ακόμα στα σιμά ι παρέκλισι προς τον υκρανικό νατσιοναλιζμό δεν ίτανε ο κιριότερος κίντινος, μα όταν σταματίσανε να πολεμάνε · ενάντιά-τις κε τις δόσανε τι δινατότιτα να μεγαλόσι ος το σιμίο, πυ να ενοθί με τυς ιντερβεντσιονιστές, αφτός ο κίντινος έγινε ο κιριότερος κίντινος.

Το ζίτιμα για τον κιριότερο κίντινο στο εθνικό ζίτιμα αποφασίζετε όχι με κύφιες τιπικές σιζίτισες, μα με μαρξιστικί ανάλισι τις κατάστασις στι δεδομένι στιγμί κε μελέτι εκίνον τον λαθόν, πυ κάνανε σ' αφτό το ζίτιμα.

Το ίδιο πρέπι να πύμε κε ΓΙΑ ΤΙ ΔΕΚΣΙΑ ΚΕ «ΑΡΙΣΤΕΡΙ» ΠΑΡΕΚΛΙΣΙ στο ζίτιμα τις γενικίς πολιτικίς. Κε σ' αφτό, όπος κε στ'άλα ζιτίματα, έχυμε όχι μικρά μπερδέματα στις αντίλιπσες χοριστόν μελόν τυ κόματός-μας. Καμιά φορά, κάνοντας αγόνα ενάντια στι δεκσιά παρέκλισι, παρατάνε τιν «αριστερί» παρέκλισι κι' αδινατίζυνε τον αγόνα ενάντιά-τις, λογαριάζοντας, ότι αφτί ι παρέκλισι δεν ίνε επικίντινι ίτε ίνε λίγο επικίντινι. Αφτό ίνε ιποχόρισι στιν «αριστερί» παρέκλισι, πυ δεν ταιριάζι σε μέλος τυ κόματος. Αφτό δεν ταιριάζι ακόμα πιο πολί, γιατί στο στερνό κερό ι «αριστερί» τελιοτικά κατρακιλίσανε στις γραμές τον δεκσιόν κε απτυς οπίυς υσιαστικά δε διαφέρυνε πια καθόλυ.

Εμίς πάντα διλόναμε ότι ι «αριστερί» ίνε ι ίδιι δεκσιί, πυ καμυφλάρυνε τις δεκσιές-τυς αντίλιπσες με αριστερές φράσες. Κε τόρα ι «αριστερί» ι ίδιι επικιρόνυνε (ποντβερζντάιυτ) αφτί τι δίλοσί-μας.

Πάρτε τα περσινά νύμερα τυ τροτσκιστικύ «Δελτίυ». Τί θέλυνε κε για τί γράφυνε εκί μέσα ι κίριι τροτσκιστές, τί μας δίχνι το «αριστερό»-τυς πρόγραμα; Αφτί απετύνε: ΔΙΑΛΙΣΙ (ρόσπυσκ) ΤΟΝ ΣΟΦΧΟΖΙΟΝ, επιδί δε δίνυνε κέρδος, ΔΙΑΛΙΣΙ ΤΥ ΠΕΡΙΣΟΤΕΡΥ ΜΕΡΥΣ ΤΟΝ ΚΟΛΧΟΖΙΟΝ, επιδί ίνε φυσκομένα, ΑΡΝΙΣΙ ΑΠΤΙΝ ΠΟΛΙΤΙΚΙ ΤΥ ΛΙΚΒΙΤΑΡΙΖΜΑΤΟΣ ΤΥ ΚΥΛΑΚΥ, ΓΙΡΙΖΜΑ ΣΤΙΝ ΠΟΛΙΤΙΚΙ ΤΙΣ ΚΟΝΤΣΕΣΙΑΣ ΚΕ ΔΟΣΙΜΟ ΣΕ ΚΟΝΤΣΕΣΙΕΣ ΟΛΑΚΕΡΙ ΣΙΡΑ ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΧΙΡΙΣΕΟΝ, επιδί δε μας δίνυνε κέρδος.

Νά το πρόγραμα τον τιποτένιον φοβιτσιάριδον κε καπιτυλιάντον, το αντεπαναστατικό πρόγραμα τις επανόρθοσις τυ καπιταλιζμύ στιν ΕΣΣΔ.

Σε τί διαφέρι αφτό απτο πρόγραμα τον πιο δεκσιόν; Ίνε ολοφάνερο, ότι δε διαφέρι σε τίποτα. Βγένι, ότι ι «αριστερί» ανιχτά ζμίκσανε με το αντεπαναστατικό πρόγραμα τον δεκσιόν για να σκιματίσυνε μαζί-τυς μπλοκ κε ν' αγονιστύνε ενομένι ενάντια στο κόμα. Πός μπορύμε ίστερ' απ' αφτό να λέμε, ότι ι «αριστερί» δεν ίνε επικίντινι ίτε ίνε λίγο επικίντινι; Μίπος δεν ίνε ολοφάνερο, ότι ι άνθροπι, πυ λένε μια τέτια αρλύμπα (νιεσυράζιτσα), χίνυνε νερό στο μίλο τον ασπόντον (ζαχλιάτιχ) εχτρόν τυ λενινιζμύ;

Όπος βλέπετε, κε σ' αφτό, στο ζίτιμα τον παρεκλίσεον απτι γραμί τυ κόματος, το ίδιο κάνι αν πρόκιτε για το ζίτιμα τον παρεκλίσεον απτι γενικί πολιτικί, ίτε για τα

ζίτιμα τον παρεκλίσεον στο εθνικό ζίτιμα, τ' απομινάρια τυ καπιταλιζμύ στι σινίδισι τον ανθρόπον, κε μαζί μ' αφτό κε στι σινίδισι χοριστόν μελόν τυ κόματός-μας, έχυνε αρκετί ζοτικότιτα.

Νά κάμποσα σοβαρά κ' επίκερα ζιτίματα τις ιδεο-πολιτικίς-μας δυλιάς, στα οπία έχυνε όχι κσεκάθαρες αντίλιπσες, μπερδέματα κε καμιά φορά κε άμεσι παρέκλισι απτο λενινιζμό χοριστά στρόματα τυ κόματος. Μα αφτά δεν ίνε τα μοναδικά ζιτίματα, όπυ μπορύσαμε να δίκσυμε τα μπερδέματα στις αντίλιπσες ανάμεσα σε χοριστά μέλι τυ κόματος.

'Ιστερα απ' αφτά, μπορύμε να λέμε, ότι στο κόμα όλα πάνε καλά;

Βέβεα, όχι.

Τα καθίκοντά-μας στιν ιδεο-πολιτικί δυλιά ίνε: 1) να σικόσυμε το θεοριτικό επίπεδο τυ κόματος στο χριαζύμενο ίπσος, 2) να διναμόσυμε τιν ιδεολογικί δυλιά σ'όλυς τυς κρίκυς τυ κόματος, 3) να κάνυμε ακύραστι προπαγάντα τυ λενινιζμύ μέσα στις γραμές τυ κόματος, 4) να διαπεδαγογύμε τιν κοματικί οργάνοσι κε το εκσοκοματικό ακτίβ, πυ τιν τριγιρίζι στο πνέβμα τυ λενινικύ ιντερνατσιοναλιζμύ, 5) να μι σκεπάζυμε, μα να κριτικάρυμε άφοβα τις παρέκλισες μερικόν σιντρόφον απτο μαρκσιζμο-λενινιζμό, 6) σιστιματικά να κσεσκεπάζυμε τιν ιδεολογία κε τα απομινάρια τις ιδεολογίας τον εχτρικόν για το λενινιζμό ρεβμάτον.

2. ΤΑ ΖΙΤΙΜΑΤΑ ΤΙΣ ΟΡΓΑΝΟΤΙΚΙΣ ΚΑΘΟΔΙΓΙΣΙΣ

Μίλισα για τις επιτιχίες-μας. Μίλισα για τι νίκι τις γραμίς τυ κόματός-μας, τόσο στο λαικό νικοκιριό κε στιν κυλτύρα, όσο κε στιν ιπερνίκισι τον αντιλενινικόν γρυπιρόφκον μέσα στο κόμα. Μίλισα για τιν πανκοζμιο-ιστορικί σιμασία τις νίκις-μας. Μα αφτό δε σιμένι, ότι νικίσαμε παντύ κε σε όλα κε λιθίκανε πια όλα τα ζιτίματα. Τέτιες επιτιχίες κε νίκες γενικά δεν ιπάρχυνε στι φίσι. 'Αλιτα ζιτίματα κε λογιο-λογιό χάζματα μας μένυν ακόμα όχι λίγα. Μπροστά-μας έχυμε μια στίβα προβλίματα, πυ θέλυνε λίσι. Μα αφτό, αναμφίβολα, σιμένι, ότι τα πιότερα απ' τα ανιπέρθετα άμεσα προβλίματα λιθίκανε πια επιτιχιμένα κι' απ' αφτί τιν άποπσι δεν ιπάρχι αμφιβολία για τιν τεράστια νίκι τυ κόματός-μας.

Μα νά, μπένι το ρότιμα: πός διμιυργίσαμε αφτί τι νίκι, πός τιν κερδίζαμε στιν πράκσι, με τί προσπάθιες;

Κάμποσι νομίζυνε, ότι ίνε αρκετό να επεκσεργαστύμε σοστί γραμί τυ κόματος, να τιν ανακιρίκσυμε για να τιν ακύσυν όλι, να τιν εκθέσυμε σα γενικές θέσες κε ρεζολιύτσιες κε να τιν πσιφίσυμε ομόφονα (γεντινογλάσνο) για νάρτι ι νίκι μόνι-τις, σα να λέμε αφθόρμιτα. Αφτό, βέβεα, δεν ίνε σοστό. Αφτό ίνε μεγάλι πλάνι. 'Ετσι μπορύνε να σκεφτύνε μόνο ι αδιόρθοτι μπιυροκράτες κε ι καντσελιαρίστες.

Στιν πραγματικότιτα αφτές τις νίκες κε τις επιτιχίες τις κερδίσαμε όχι αφθόρμιτα, μα τις κερδίσαμε με σκλιρό αγόνα για το πέραζμα τις γραμίς τυ κόματος. Ι νίκι καμιά φορά δεν έρχετε μόνι-τις,—σινίθος τιν τραβύνε. Ι καλές ρεζολιύτσιες κε ντεκλαράτσιες για τι γενικί γραμί τυ κόματος ίνε μόνο ι αρχί τις δυλιάς, γιατί αφτές σιμένυνε μόνο τι θέλισι για νίκι, μα όχι τιν ίδια τι νίκι. 'Ιστερα αφύ δόθικε ι σοστί γραμί, αφύ δόθικε ι σοστί λίσι τυ ζιτίματος, ι επιτιχία τις ιπόθεσις εκσαρτιέτε απ' τιν οργανοτικί δυλιά, απ' τιν οργάνοσι τυ αγόνα για τιν πραγματοπίισι τις γραμίς τυ κόματος, απ' το σοστό διάλεγμα τον ανθρόπον, απ' τιν εκσέτασι τις εχτέλεσις τον αποφάσεον τον καθοδιγιτικόν οργάνον. Δίχος αφτά, ι σοστί γραμί τυ κόματος κε ι σοστές απόφασες ρισκάρυνε νάχυνε σοβαρί ζιμιά (υστζέρμπ).

Κι' ακόμα, αφύ δόθικε σοστί πολιτικί γραμί, ι οργανοτικί δυλιά τ' αποφασίζι όλα, μαζί μ' αφτά κε τιν τίχι τις ίδιας πολιτικίς γραμίς, τιν εχτέλεσι ί το χάλαζμά-τις.

Στιν πραγματικότιτα ι νίκι κατορθόθικε

κε καταχτίθικε με σιστιματικό κε σκλιρό αγόνα με κάθε λογιό δισκολίες στο δρόμο τις εφαρμογίς τις γραμίς τυ κόματος, με τιν ιπερνίκισι αφτόν τον δισκολιόν, με τιν κινιτοπίισι τυ κόματος κε τις εργατικίς τάκσις για τιν ιπερνίκισι αφτόν τον δισκολιόν, με το άλαγμα τον εργατόν, πυ δεν ακσίζυνε, κε με το διάλεγμα τον πιο καλόν, πυ μπορύνε να διεκσάγυνε τον αγόνα ενάντια στις δισκολίες.

Τί δισκολίες ίνε αφτές κε πύ φολιάζυνε; Αφτές ι δισκολίες ίνε δισκολίες τις οργανοτικίς-μας δυλιάς, δισκολίες τις οργανοτικίς-μας καθοδίγισις. Αφτές φολιάζυνε μέσα στον εαφτό-μας, στυς εργάτες-μας, πυ καθοδιγύνε, στις οργάνοσές-μας, στο απαράτ τον κοματικόν, σοβιετικόν, ικονομικόν, επανκελματικόν, κομσομόλικον κε άλον οργανόσεόν-μας. Πρέπι να καταλάβυμε, ότι ι δίναμι κε το αφτοριτέ τον δικόν-μας κοματικόν, σοβιετικόν ικονομικόν κε όλον τον άλον οργανόσεον κε τον καθοδιγιτόν-τυς μεγάλοσε ς' ανίδοτο βαθμό. Κε ίσια-ίσια γι' αφτό, πυ ι δίναμι κε το αφτοριτέ-τυς μεγάλοσε ς' ανίδυτο βαθμό, απ' τι δυλιά-τυς εκσαρτιύντε τόρα όλα ίτε σχεδόν όλα.

Δεν ιπάρχι κάμια δικεολογία (οπραβντάνιε) να βρίσκυμε πρόφασες στις, έτσι λεγόμενες, αντικιμενικές(ομπιεκτίβνιε)σιθίκες. 'Ιστερα αφύ αποδίχτικε ι ορθότιτα (πράβιλνοστ) τις πολιτικίς γραμίς τυ κόματος με τιν πίρα κάμποσον χρόνον κε ι προθιμία τον εργατόν κε τον χορικόν να ιποστιρίκσυνε αφτί τι γραμί δεν προκαλί πια καμιά αμφιβολια, ο ρόλος τον έτσι λεγόμενον αντικιμενικόν σιθικόν έφτασε στο μίνιμυμ, ενό ο ρόλος τον οργανόσεόν-μας κε τον καθοδιγιτόν-τυς έγινε αποφασιστικός, εκσερετικός. Αφτό τί σιμένι; Αφτό σιμένι, ότι ι εφθίνι για τα προρίβ κε τις έλιπσές-μας στι δυλιά από τόρα κ' ίστερα κατά ενιά δέκατα δεν ίνε στις «αντικιμενικές» σιθίκες μα ίνε πάνο-μας κε μόνο πάνο-μας.

Στο κόμα έχυμε 2 εκατομίρια μελι κε χαντιτάτυς, στο κομσομόλ έχυμε παραπάνο από 4 εκατομίρια μέλι κε χαντιτάτυς, έχυμε πιότερο από 3 εκατομίρια εργάτες κε χοριάτες κορεσποντέντυς. Στο ΟΣΟαβιαχίμ έχυμε παραπάνο από 12 εκατομίρια μέλι, στα επανκελματικά σοματία πιότερο από 17 εκατομίρια μέλι. Σ' αφτές τις οργάνοσες χροστάμε τις επιτιχίες-μας. Κε αν, παρ' όλο πυ έχυμε τέτιες οργάνοσες κε τέτιες δινατότιτες, πυ διεφκολίνυνε το κατόρθομα τον επιτιχιόν, έχυμε όχι λίγες έλιπσες στι δυλιά κε όχι λίγα προρίβ, ς' αφτό φτέχτες ίμαστε μόνο εμίς, ι οργανοτική-μας δυλιά, ι άσκιμι οργανοτική-μας καθοδίγισι.

Ο μπιυροκρατιζμός κι' ο καντσελιαριζμός τυ απαράτ τις διίκισις, ι φλιαρία (μπολτοβνιά) για τιν «καθοδίγισι γενικά», αντίς σιγκεκριμένι κε ζοντανί καθοδίγισι, το φυνκσιονάλικο χτίσιμο τον οργανόσεον κε ι έλιπσι προσοπικίς εφθίνις, ι ομπεζλίτζκα στι δυλιά κε ι υραβνίλοφκα στο σίστιμα τυ μεροκάματυ, ι έλιπσι σιστιματικίς εκσέτασις τις εχτέλεσις, ο φόβος τις αφτοκριτικίς,—νά πυ ίνε ι πιγές τον δισκολιόν-μας, νά πυ φολιάζυνε τόρα δισκολίες-μας.

Θάτανε αφέλια (ναίβνοστ) να νομίσυμε, ότι μπορύμε να νικίσυμε αφτές τις δισκολίες με τι βοίθια τον ρεζολιύτσιον κε τον αποφάσεον. Ι μπιυροκράτες κε ι καντσελιαρίστες προπολύ μάθανε να δίχνυνε στα λόγια τιν ορθότιτα τον αποφάσεον τυ κόματος κε τις κιβέρνισις, μα στιν πράκσι να τις κρίβυνε στα σιρτάρια-τυς.

Για να νικίσυμε αφτές τις δισκολίες, χριαζότανε να λικβιντάρυμε τιν καθιστέρισι τις οργανοτικίς-μας δυλιάς απ' τις απέτισες τις πολιτικις γραμίς τυ κόματος. Χριαζότανε να σικόσυμε το επίπεδο τις οργανοτικίς καθοδίγισις ς' όλες τις σφέρες τις λαικίς ικονομίας ος το επίπεδο τις πολιτικίς καθοδίγισις. Χριαζότανε να πετίχυμε, όστε ι οργανοτική-μας δυλιά να εκσασφαλίσι τιν πραχτική εφαρμογί τον πολιτικόν σιθιμάτον κε τον αποφάσεον τυ κόματος.

Για να νικίσυμε αφτές τις δισκολίες κε νάχυμε επιτιχίες, χριαζότανε ΝΑ ΟΡΓΑΝΟΣΥΜΕ τον αγόνα για τιν ιπερνίκισι αφτόν τον δισκολιόν, χριαζότανε να τραβίκσυμε τις μάζες τον εργατόν κε χορικόν ς' αφτό τον αγόνα, χριαζότανε να μομπιλιζάρυμε το ίδιο το κόμα, χριαζότανε να καθαρίσυμε το κόμα

κε τις ικονομικές οργάνοσες απ' τα όχι σίγουρα, εκφιλιζμένα (περεροντίβςςιγεσια) στιχία.

Γι' 'αφτό τί χριαζότανε;

Χριαζότανε να οργανόσουμε:

1) το κςετίλιγμα τις αφτοκριτικίς κε το κςεςκέπαζμα τον ελίπςεον στι δυλιά-μας,

2) τι μομπιλιζάτσια τον κοματικόν, ςοβιετικόν, ικονομικόν, επανκελματικόν κε κομςομόλικον οργανόςεον στον αγόνα με τις δισκολίες,

3) τι μομπιλιζάτσια τον εργατο-χορικόν μαζόν στον αγόνα για τιν εφαρμογί τον ςιθιμάτον κε αποφάςεον τυ κόματος κε τις κιβέρνισις,

4) το κςετίλιγμα τις ςορεβνοβάνιας κε τις υντάρνικις δυλιάς ανάμεςα στυς εργαζομένυς,

5) το πλατί δίχτι τον πολιτοντέλ τον ΜΤΣ κε ςοφχοζιόν κε το ςίμομα τις κοματικο-ςοβιετικίς καθοδίγισις στο χοριό,

6) το μίκρεμα τον λαικόν κομιςαριάτον, τον κιριότερον διικίςεον κε τραστ κε το ςίμομα τις ικονομικίς καθοδίγισις στις επιχίριςες,

7) το χάσιμο τις ομπεζλίτζκας στι δυλιά κε το λικβιντάριζμα τις υραβνίλοφκας στο ςίστιμα τυ μεροκάματυ,

8) το χάσιμο τις «φυνκσιονάλκας», το δινάμομα τις προςοπικίς εφθίνις κε τιν κατέφθινςι στο λικβιντάριζμα τον κολέγιαν,

9) το δινάμομα τυ κοντρόλ τις εχτέλεςις κε τιν κατέφθινςι στιν αναδιοργάνοςι τις ΤςΚΚ κε τις ΡΚΙ στο πνέβμα τυ παραπέρα διναμόματος τυ κοντρόλ τις εχτέλεςις,

10) τι μετάθεςι τον ιδικεβμένον εργατόν απ' τιν καντςελιάρια πιο ςιμά στιν παραγογί,

11) το κςεςκέπαζμα κε διόκςιμο απ' το απαράτ τις διίκιςις τον αδιόρθοτον μπιυροκράτον, κε καντςελιαρίστον,

12) το βγάλςιμο απ' τα πόστα εκίνον, που παραβένυν τις απόφαςες τυ κόματος κε τις κιβέρνισις, εκίνον που ρίχνυνε στάχτι στα μάτια, τον φλίαρον κε τιν ανάδικςι (βιντβιζζένιε) στον τόπο-τυς κενύργιον ανθρόπον, ανθρόπον τις δυλιάς, πυ μπορύνε να εκςαςφαλίςυνε τι ςινκεκριμένι καθοδίγιςι στι δυλιά, πυ τυς δόςανε κε το δινάμομα τις κοματικο-ςοβιετικίς πιθαρχίας,

13) το καθάριζμα τον ςοβιετικο-ικονομικόν οργανόςεον κε το λιγόστεμα τυ προςοπικύ-τυς,

14) τέλος, το καθάριζμα τυ κόματος απ' τυς όχι ςίγουρυς κε εκφιλιζμένυς ανθρόπυς.

Νά στι βάςι εκίνα τα μέςα, πυ έπρεπε να προβάλι το κόμα για να νικίςι τις δισκολίες, για να ςικόςι το επίπεδο τις οργανοτικίς-μας δυλιάς ος το επίπεδο τις πολιτικίς καθοδίγισις κε να εκςαςφαλίςι έτςι τιν εφαρμογί τις γραμίς τυ κόματος. Εςίς κςέρετε, ότι ι Κεντρικί Επιτροπί τυ κόματός-μας έτςι κε εφάρμοζε τιν οργανοτικί δυλιά-τις στιν απολογιστικί περίοδο. Ι Κεντρικί Επιτροπί μαζί μ' αφτό. ίχε για οδιγία-τις τι μεγαλοφιί (γενιάλνι) ςκέπςι τυ Λένιν, ότι το κιριότερο στιν οργανοτικί δυλιά ίνε ΤΟ ΔΙΑΛΕΓΜΑ ΑΝΘΡΟΠΟΝ ΚΕ ΤΟ ΚΟΝΤΡΟΛ ΤΙΣ ΕΧΤΕΛΕΣΙΣ.

Για το ζίτιμα τυ διαλέγματος ανθρόπον κε τιν αλαγί εκίνον, πυ δε φανίκανε αντάκςιι, ίθελα να πο κάμποςα λόγια. Εχτός απ' τυς αδιόρθοτυς μπιυροκράτες κε καντςελιαρίστες, πυ για το βγάλςιμό-τυς δεν έχυμε καμιά διαφονία, εμίς έχυμε ακόμα διο τίπυς εργατόν, πυ φρενάρυν τι δυλιά-μας, μποδίζυνε στι δυλιά κε δε μας αφίνυνε να πιγένυμε μπρος.

Ο ένας τίπος αφτόν τον εργατόν ίνε άνθροπι με οριζμένες εκδύλεψςες στα περαςμένα χρόνια, άνθροπι, πυ έγιναν μεγιςτάνες (βελμόζζι), άνθροπι, πυ νομίζυνε, ότι ι κοματικί κ' ι ςοβιετικί νόμι ίνε γραμένι όχι γι' αφτύς, μα για τυς βλάκες. Αφτί ίνε κίνι ι άνθροπι, πυ δε λογαριάζυνε για ιποχρέοςίτυς να εχτελύνε τις απόφαςες τυ κόματος κε τις κιβέρνισις κε πυ έτςι χαλνύνε τις βάςες τις κοματικίς κε κρατικίς πιθαρχίας. Σε τί ελπίζυνε, παραβένοντας τυς κοματικύς κε ςοβιετικύς νόμυς; Ελπίζυνε, ότι ι ςοβιετικί εκςυςία δε θ' αποφαςίςι να τυς πιράκςι για τις παλιές-τυς εκδύλεψςες. Αφτί ι περίφανι μεγιςτάνες νομίζυνε, ότι στον τόπο-τυς δε μπορύνε να βρύνε άλυς ςαν κι' αφτύς κε

ότι μπορύνε να παραβένυνε ατιμόριτα (μπεζνακάζανο) τις απόφασες τον καθοδιγιτικόν οργάνον.

Τί πρέπι να κάνυμε μ' αφτύς τυς εργάτες; Χριάζετε δίχος ταλάντεψι (κολεμπάνιε) να τυς βγάζυμε απ' τα καθοδιγιτικά πόστα, δίχος να κιτάζυμε τις εκδύλεψές-τυς στα περαζμένα χρόνια. (ΦΟΝΕΣ: σοστά!). Χριάζετε να τυς βγάζυμε κε να τυς βάζυμε σε χαμιλότερα πόστα κε να διμοσιέβυμε (οπυμπλικοβάτ) γι' αφτό στις εφιμερίδες. (ΦΟΝΕΣ: σοστά!) Αφτό χριάζετε να το κάνυμε για να χάσυμε τιν περιφάνια απ' αφτύς τυς περίφανυς μεγιστάνες-μπιυροκράτες κε να τυς βάλυμε στι θέσι-τυς. Αφτό χριάζετε να το κάνυμε για να διναμόσυμε τιν κοματικί κε σοβιετικί πιθαρχία ς'όλι τι δυλιά-μας. (ΦΟΝΕΣ: σοστά! ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ). Κε τόρα, για το δέφτερο τίπο τον εργατόν. 'Εχο ιπόψι-μυ τον τίπο τον φλίαρον, θάλεγα τον τίμιον φλίαρον (ΓΕΛΙΑ), τον τίμιον ανθρόπον, πυ ίνε αφοσιoμένι (πρέντανιχ) στι σοβιετικί εκσυσία, μα πυ δε μπορύνε να καθοδιγύνε, πυ δε μπορύνε να οργανόσυνε τίποτα.

Πέρσι ίχα κυβέντα μ' ένα τέτιο σίντροφο, μ' αδιόρθοτο φλίαρο, πυ μπορί να πνίκσι με τι φλιαρία-τυ κάθε ζοντανί δυλιά. Νά ι κυβέντα-μας:

ΕΓΟ: Πός πιγένυν ι δυλιές-σας με τι σπορά;

ΕΚΙΝΟΣ: Για τι σπορά, ς. Στάλιν; Κινιτοπιιθίκαμε. (ΓΕΛΙΑ).

ΕΓΟ: Κε λιπόν;

ΕΚΙΝΟΣ: Βάλαμε το ζίτιμα τσεκυράτα (ρεμπρόμ). (ΓΕΛΙΑ)

ΕΓΟ: Κ' ίστερα;

ΕΚΙΝΟΣ: 'Εχυμε στροφί ς. Στάλιν, γλίγορα θάχυμε στροφί. (ΓΕΛΙΑ)

ΕΓΟ: Το λιπόν;

ΕΚΙΝΟΣ: Προοδέβυμε. (ΓΕΛΙΑ)

ΕΓΟ: Μα λιπόν πος πιγένι ι σπορά;

ΕΚΙΝΟΣ: Με τι σπορά για τιν όρα τίποτε δε βγένι, ς. Στάλιν. (ΟΛΙ ΚΣΕΣΠΑΝΕ ΣΤΑ ΓΕΛΙΑ)

Νά ι φισιογνομία τυ φλίαρυ. Κινιτοπιιθίκανε βάλανε το ζίτιμα τσεκυράτα, έχυνε κε στροφί, κε πρόεδες, μα ι δυλιά μένι στον τόπο-τις. 'Ισια-ίσια, όπος χαραχτίρισε στα σιμά ένας υκρανός εργάτις τιν κατάστασι μιας οργάνοσις, όταν τον ροτίσανε αν ιπάρχι γραμί ς' αφτί τιν οργάνοσι: «Μα τί γραμί... Γραμί, βέβεα, ιπάρχι, μόνο ι δυλιά δε φένετε». (ΓΕΝΙΚΟ ΓΕΛΙΟ). 'Οπος φένετε κι' αφτί ι οργάνοσι έχι επίσις τυς δικύς-τις φλίαρυς.

Κι' όταν βγάλις απτα πόστα αφτύς τυς φλίαρυς, στέλνοντάς-τυς μακριά απτιν οπερατίβικι δυλιά, αφτί κυνάνε τα χέρια κι' αποrύνε «Μα γιατί μας βγάζυνε; Μίπος δεν κάναμε όλα εκίνα, πυ χριάζυντε για τι δυλιά, μίπος δε μαζέψαμε σλιοτ τον υντάρνικον, μίπος δεν ανακιρίκσαμε στιν κονφερέντσια τον υντάρνικον τα ςιθίματα τυ κόματος κε τις κιβέρνισις, μίπος δεν εκλέκσαμε όλο το Πολιτμπιυρό τις Κ. Επιτροπίς στο επίτιμο προεδρίο (ΓΕΝΙΚΟ ΓΕΛΙΟ), μίπος δε στίλαμε χερετιστίριο στο ς. Στάλιν, λιπόν, τί θέλετε ακόμα από μας»; (ΟΛΙ ΚΣΕΣΠΑΝΕ ΣΤΑ ΓΕΛΙΑ).

Τί πρέπι να κάνυμε μ' αφτύς τυς φλίαρυς; Αν τυς αφίσυμε στιν οπερατίβικι δυλιά, αφτί μπορύνε να πνίκσυνε κάθε ζοντανί δυλιά μέσα σε ποτάμι από νερυλύς κε ατέλιοτυς λόγυς. 'Οπος φένετε, χριάζετε να τυς βγάλυμε απτα καθοδιγιτικά πόστα κε να τυς βάλυμε σε άλι, όχι οπερατίβικι δυλιά. Ι φλίαρι δεν έχυνε τόπο στιν οπερατίβικι δυλιά. (ΦΟΝΕΣ: σοστά! ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

'Ιπα πια σίντομα πος κατέφτινε ι Κεντρικί Επιτροπί τι δυλιά τυ διαλέγματος ανθρόπον στις σοβιετικές κε ικονομικές οργάνοσες κε πος οδιγύσε τι δυλιά τυ διναμόματος τυ κοντρόλ τις εχτέλεσις. Πιο πλατιά θα σας μιλίσι ο ς. Καγανόβιτζ στο τρίτο μέρος τις ιμερισίας διάταχσις τυ σινέδριυ.

'Οσον αφορά τιν πιο πέρα δυλιά για το δινάμομα τυ κοντρόλ τις εχτέλεσις, γι' αφτό ίθελα να πο λίγα λόγια.

Ι σοστί οργάνοσι τυ κοντρόλ τις εχτέλεσις έχι αποφασιστικί σιμασία στον αγόνα με τον μπιυροκρατιζμό κε τον καντσελιαριζμό. Εφαρμόζυντε ι απόφασες τον καθοδιγιτικόν

οργανόςεον ίτε τις βάζυνε ι μπιυροκράτες κ' ι χαντςελιαρίστες μέσα στα ςιρτάρια-τυς. Εφαρμόζυντε άραγες ςοςτά ίτε διαςτρεβλόνυντε (ιζβραςτζάγιυτςα); Δυλέβι το απαράτ τίμια κε μπολςςεβίκικα ίτε γιρίζι στον αέρα; Για όλα αφτά μπορύμε να μάθυμε με τον κερό μόνο ςαν αποτέλεζμα τυ καλά οργανομένυ κοντρόλ τις εχτέλεςις. Το καλά οργανομένο κοντρόλ τις εχτέλεςις ίνε ο προβολέας (προζζέκτορ), πυ βοιθά να φοτιςτί ι κατάςταςι τις δυλιάς τυ απαράτ ςε κάθε στιγμί κε να κςεςκεπαςτύν ι μπιυροκράτες κ' ι καντςελιαρίςτες.

Μπορύμε να πύμε με βεβεότιτα, ότι τα ενέα δέκατα απτα χάζματα κε τα προρίβ-μας εκςιγύντε με τιν έλιπςι τυ ςοςτά οργανομένυ κοντρόλ τις εχτέλεςις. Δεν μπορί να ιπάρκςι αμφιβολία, ότι με τιν ίπαρκςι ενός τέτιυ κοντρόλ τις εχτέλεςις τα χάζματα κε τα προρίβ στα ςίγυρα θα τα προλαβέναμε.

Μα για να πετίχι το ςκοπό-τυ το κοντρόλ τις εχτέλεςις, το πιο λίγο χριάζυντε διο ςιθίκες: πρότο, το κοντρόλ τις εχτέλεςις νάνε ςιςτιματικό κε όχι επιςοδιακό, δέφτερο, επικεφαλίς τις δυλιάς τυ κοντρόλ τις εχτέλεςις ς' όλυς τυς κρίκυς πον κοματικο-ςοβιετικόν κε τον ικονομικόν οργανόςεον να στέκυντε όχι δεφτεροβάθμια πρόςοπα, μα άνθροπι με αρκετό αφτοριτέ, ι ίδιι ι καθοδιγιτές τον οργανόςεον.

Τιν πιο μεγάλι ςιμαςία τιν έχι ι ςοςτί οργάνοςι τυ κοντρόλ τις εχτέλεςις για τα κεντρικά καθοδιγιτικά καθιδρίματα. Ι ΡΚΙ με τιν οργάνοςί-τις δε μπορί να ικανοπιίςι τις απέτιςες τυ καλά οργανομένυ κοντρόλ τις εχτέλεςις. Κάμποςα χρόνια πριν, όταν ι ικονομικί-μας δυλιά ίτανε πιο απλί κε πιο λίγο ικανοπιιτικί κι' όταν μπορύςαμε να ελπίζυμε στι δινατότιτα τις ινςπέκτςιας τις δυλιάς όλον τον λαικόν κομιςαριάτον κι' όλον τον ικονομικόν οργανόςεον, τότε ι ΡΚΙ ίτανε στον τόπο-τις.

Μα τόρα πυ ι ικονομικί-μας δυλιά μεγάλοςε πολί, κ' έγινε πιο πολίπλοκι, πυ δε χριάζετε κε δεν ιπάρχυν πια δινατότιτες να τιν ινςπεκτάρυμε μόνο απτο κέντρο, ι Ρ.Κ.Ι. πρέπι να αναδιοργανοθί.

Τόρα μας χριάζετε όχι ινςπέκτςια, μα: τρυ, τόρα μας χριάζετε ΚΟΝΤΡΟΛΑΡΙΖΜΑ κοντρόλ τις εχτέλεςις τον αποφάςεον τυ κένπάνο στιν εχτέλεςι τον αποφάςεον τυ κέντρυ.

Μας χριάζετε τόρα μια τέτια οργάνοςι, πυ μι βάζοντας για υνιβερςάλικο ςκοπό τιν ινςπέκτςια όλον κε τυ κάθετι, μα πυ θα μπορέςι να ςινκεντρόςι όλι τιν προςοχί-τις πάνο στι δυλιά για το κοντρόλ, στι δυλιά για τιν εκςέλενκςι τις εχτέλεςις τον αποφάςεον τον κεντρικόν καθιδρίματον τις ςοβιετικίς εκςυςίας.

Μια τέτια οργάνοςι μπορί νάνε μόνο ι Επιτροπί τυ Σοβιετικύ Κοντρόλ στο Σοβναρκόμ κε πυ έχι στυς τόπυς ανεκςάρτιτυς απτα ντόπια όργανα αντιπρόςοπυς. Μα για να έχι το χριαζύμενο αφτοριτέ κε για να μπορί να τιμορί κάθε ιπέφθινο εργάτι, όταν ίνε ανάνκι, χριάζετε να ιποδίκςι το ςινέδριο τυ κόματος τυς καντιτάτυς στα μέλι τις Επιτροπίς τυ Σοβιετικύ Κοντρόλ κε να τυς επικιρόςι το Σοβναρκόμ κε ι Κεντρ. Εχτελεστικί Επιτροπί τις Ένοςις Σ.Σ.Δ. Νομίζο, ότι μόνο μια τέτια οργάνοςι θα μπορύςε να διναμόςι το ςοβιετικό κοντρόλ κε τι ςοβιετική πιθαρχία.

Όςον αφορά τιν Κεντρικί Ελενχτική Επιτροπί, όπος ίνε γνοςτό, αφτί οργανόθικε πρότ' απ' όλα κε κιρίος, για να προλιφτί (πρεντυπρεντίτ) το ςχίζμα μέςα στο κόμα. Κςέρετε, ότι ένα διάςτιμα ίχαμε πραγματικά κίντινο ςχίζματος. Κςέρετε, ότι ι Κεντρ. Ελενχτικί Επιτροπί κε ι οργάνοςές-τις μπόρεςαν να προλάβυνε τον κίντινο τυ ςχίζματος. Μα τόρα δεν έχυμε πια κίντινο ςχίζματος. Μα γι' αφτό τόρα ιπάρχι επιταχτικί (ναςτογιατέλναγια) ανάνκι από τέτια οργάνοςι, πυ θα μπορύςε να ςινκεντρόςι τιν κιριότερί-τις προςοχί πάνο στι δυλιά τυ κοντρόλ τις εχτέλεςις τον αποφάςεον τυ κόματος κε τις Κεντρικίς Επιτροπίς.

Τέτια οργάνοςι μπορί νάνε μόνο ι Επιτροπί τυ κοματικύ κοντρόλ στιν Κ.Ε. τυ ΠΚΚ(μπ), πυ δυλέβι με τις οδιγίες τυ κό-

ματος κε τις Κεντρικίς Επιτροπίς κε, πυ έχι στυς τόπυς ανεκσάρτιτυς απτις ντόπιες οργάνοσες αντιπρὸσοπυς.

Ίνε φανερό, ότι μια τέτια ιπέφτινι οργάνοσι πρέπι να έχι μεγάλο αφτοριτέ. Κε για να έχι το χριαζύμενο αφτοριτέ, κε για να μπορί να τιμοράι κάθε ιπέφτινο εργάτι πυ έφτεκσε, ακόμα κε τα μέλι τις Κ.Ε., χριάζετε, τα μέλι αφτίς τις επιτροπίς να εκλέγοντε κε να πάβυντε (σμεστζάτσα) μόνο απτο ανότερο όργανο τυ κόματος, απτο σινέδριο τυ κόματος.

Δε μπορί να ιπάρχι αμφιβολία, ότι μια τέτια οργάνοσι θα μπορέσι πλέρια να εκσασφαλίσι το κοντρόλ πάνο στιν εχτέλεσι τον αποφάσεον τον κεντρικόν οργάνον τυ κόματος κε να διναμόσι τιν κοματικί πιθαρχία.

Έτσι ίνε ι δυλιά με τα ζιτίματα τις οργανοτικίς καθοδίγισις.

Τα καθίκοντά-μας, στο ζίτιμα τις οργανοτικίς δυλιάς ίνε:

1) να προσαρμόζυμε κε πιο πέρα τιν οργανοτικί-μας δυλιά στις απέτισες τις πολιτικίς γραμίς τυ κόματος,

2) να σικόσυμε τιν οργανοτικί καθοδίγισι ος το επίπεδο τις πολιτικίς καθοδίγισις,

3) να πετίχυμε απτιν οργανοτικί καθοδίγισι πλέρια εκσασφάλισι τις εφαρμογίς τον πολιτικόν σιθιμάτον κε τον αποφάσεον τυ κόματος.

* * *

Σίντροφι, τελιόνο τιν απολογιστικί έκθεσι.

Τί σιμπεράσματα βγένυν απ' αφτίν;

Τόρα όλι πια αναγνορίζυνε, ότι ι επιτιχίες-μας ίνε μεγάλες κι' ασινίθιστες. Σε σινκριτικά μικρό διάστιμα ι χὸρα-μας μπίκε στο δρόμο τις ιντυστριαλιζάτσιας κε τις κολεχτιβοποίισις. Επιτιχιμένα πραγματοπιίθικε ι πρότι πιατιλέτκα. Αφτό γενάι έστιμα (τζύβστβο) περιφάνιας κε διναμόνι τιν πίστι τον εργατόν στι δίναμί-τυς. Αφτό, βέβεα, ίνε καλό.

Μα ι επιτιχίες καμιά φορά έχυνε κε τι δικί-τυς σκιερί (τενεβάια) μεριά. Γενύνε καμιά φορά μερικύς κιντίνυς, πυ αν τυς αφίσυμε να μεγαλόσυνε, μπορύνε να μας κσεκυρδίσυνε όλι τι δυλιά.

Ιπάρχι, για παράδιγμα, κίντινος, ότι το κεφάλι μερικόν σίντρόφον-μας μπορί να γιρίσι από τέτιες επιτιχίες. Όπος ίνε γνοστό, τέτια περιστατικά γινόντανε. Ιπάρχι κίντινος, ότι κάπιι απτυς σιντρόφυς-μας, μεθιζμένι απτις επιτιχίες θα περιφανεφτύν στο τέλος κε θ' αρχίσυν να νανυρίζυν σον εαφτό-τυς με καφχισιάρικα (χβαστλίβιε) τραγύδια λέγοντας, πάνο-κάτο, «για μας τόρα ι θάλασα ίνε ος τα γόνατα» κε «να δίκσυμε ς' όπιονα κε νάνε πόσα απίδια έχι ο σάκος-τυ» κ.τ.λ.

Σίντροφι, αφτό δεν αποκλίετε (νιε ισκλιυτζενό) καθόλυ.

Δεν ίνε τίποτα πιο επικίντινο, από τέτιες διάθεσες (ναστροένιγια), γιατί αφτές αφοπλίζυνε το κόμα κε ντεμομπιλιζάρυν τις γραμές-τυ. Αν ι τέτιες διάθεσες νικίσυνε μέσα στο κόμα-μας μπορύμε να βρεθύμε μπροστά στο φόβο τυ χαλάζματος όλον τον επιτιχιόν-μας.

Βέβεα, τιν πρότι πιατιλέτκα τιν εχτελέσαμε επιτιχιμένα, αφτό ίνε σοστό. Μα αφτό δε σόνι κε δε μπορί να σόσι, σίντροφι. Μπροστά-μας έχυμε τι δέφτερι πιατιλέτκα, πυ πρέπι να τιν εχτελέσυμε επίσις επιτιχιμένα.

Κσέρετε, ότι τα πλάνα εχτελύντε μέσα στον αγόνα ενάντια στις δισκολίες, στο δρόμο τις ιπερνίκισις τον δισκολιόν, όστε θάχυμε δισκολίες, θάχυμε κε αγόνα μ' αφτές.

Ι σίντροφι Μόλοτοφ κε Κύιμπισσεφ θα σας μιλίσυνε για το πλάνο τις δέφτερις πιατιλέτκας. Απτις έκθεσές-τυς θα δίτε τί μεγάλες δισκολίες έχυμε να ιπερνικίσυμε για τιν πραγματοπίισι αφτό τυ τεράστιυ πλάνυ. Διλαδί δεν πρέπι να ισιχάζυμε το κόμα, μα πρέπι ν' αναπτίσυμε μέσα-τυ τιν επαγρίπνισι (μπτίτελνοστ), να μιν το αποκιμίζυμε, μα να το βαστύμε σε κατάστασι μαχιτικίς ετιμότιτας να μιν το αφοπλίζυμε, μα να το εκσοπλίζυμε, να μιν το ντεμομπιλιζάρυμε μα να το έχυμε σε κατάστασι μομπιλιζάτσιας για τιν πραγματοπίισι τις δέφτερις πιατιλέτκας.

Απ' αφτό βγένι το πρότο σιμπέραζμα: να μιν κσεχνιόμαστε με τις επιτιχίες που κερδίσαμε κε να μιν περιφανεβόμαστε.

Κερδίσαμε επιτιχίες, γιατί ίχαμε σοστί καθοδιγιτικί γραμί του κόματος κε μπορέσαμε να οργανόσουμε τις μάζες για τιν εφαρμογί αφτίς τις γραμίς. Δε χριάζετε να λέμε, ότι δίχος αφτές τις σιθίκες δε θα ίχαμε τις επιτιχίες, που έχουμε τόρα, για τις οπίες δίκεα περιφανεβόμαστε. Μα το να έχις σοστί γραμί κε να μπορίς να τιν εφαρμόζις, αφτό ίνε πολί σπάνιο στι ζοί τον κιβερνιτικόν κομάτον.

Κιτάκστε τις χόρες, που μας τριγιρίζουνε: μπορίτε άραγε να διίτε πολά κιβερνιτικά κόματα, που έχουνε σοστί γραμί κε τιν εφαρμόζουνε; Τόρα δεν ιπάρχουνε στον κόζμο τέτια κόματα. Γιατί όλα αφτά τα κόματα ζόυνε δίχος περσπεχτίβες, μπερδέβουντε μέσα στο χάος τις κρίσις κε δε βλέπουνε τους δρόμους για να γλιτόσουνε απτο βούρκο. Μόνο το δικό-μας κόμα κσέρι που να οδιγάι τον αγόνα, κε τον οδιγάι εμπρός επιτιχιμένα.

Σε τί χροστάι το κόμα-μας αφτό το πλεονέχτιμά-του (πρειμούστζεστβο); Στο ότι ίνε κόμα μαρκσιστικό, κόμα λενινικό. Το χροστάι στο ότι καθοδιγίτε στι δουλιά-του απτι διδασκαλία του Μαρκς, 'Ενκελς, Λένιν. Δε μπορί να ιπάρκσι αμφιβολία, ότι όσπου μένουμε πιστί σ' αφτί τι διδασκαλία, όσπου έχουμε στα χέρια-μας αφτί τιν πικσίδα (κόμπας), θάχουμε επιτιχίες στι δουλιά-μας.

Λένε, ότι στι Δίσι, σε κάμποσα κράτι χάθικε πια ο μαρκσιζμός. Λένε, ότι τον έχασε το μπουρζουαζικο-νατσιοναλιστικό ρέβμα, που λέγετε φασιζμός. Αφτό, βέβεα, ίνε σαχλαμάρα. 'Ετσι μπορούνε να λένε ι άνθροπι, που δεν κσέρουνε τιν ιστορία. Ο μαρκσιζμός ίνε επιστιμονικί εκδίλοσι (βιραζζένιε) τον ριζικόν σιφερόντον τις εργατικίς τάκσις. Για να χάσουνε το μαρκσιζμό, πρέπι να χάσουνε τιν εργατικί τάκσι. Μα να χάσουνε τιν εργατικί τάκσι ίνε αδίνατο πράμα. Πέρασαν περισότερο από 80 χρόνια, απτον κερό που ο μαρκσιζμός βγίκε στιν κονίστρα. Σ' αφτό το διάστιμα δεκάδες κε εκατοντάδες μπουρζουαζικές κιβέρνισες δοκιμάζανε να χάσουνε το μαρκσιζμό, μα τί βγίκε; Ι μπουρζουαζικές κιβέρνισες ερχόντανε κε φέβγανε, μα ο μαρκσιζμός απέμενε. (ΒΡΟΝΤΟΔΙΚΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Ακόμα περισότερο, ο μαρκσιζμός μπόρεσε πλέρια να νικίσι στο ένα έχτο του κόζμου κι' ακόμα, ο μαρκσιζμός νίκισε σ' αφτί τούτι τι χόρα, όπου τον λογαριάζανε τελιοτικά εκμιδενιζμένο. (ΒΡΟΝΤΟΔΙΚΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Δεν πρέπι να λογαριάζουμε τιχέο, ότι ι χόρα, όπου ο μαρκσιζμός νίκισε πλέρια, ίνε τόρα ι μόνι χόρα στον κόζμο, που δεν κσέρι κρίσες κι' ανεργίες, ενό σ' όλες τις άλες χόρες, μαζί κε στις χόρες του φασιζμού, ίνε πια τέσερα χρόνια που βασιλέβι ι κρίσι κ' ι ανεργία. 'Οχι, σίντροφι, αφτό δεν ίνε τιχέο. (ΚΣΑΚΟΛΟΥΘΙΤΙΚΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ)

Νέ, σίντροφι, χροστάμε τις επιτιχίες-μας στο ότι δουλέβαμε κε παλέβαμε κάτο απτι σιμέα του Μαρκς—'Ενκελς—Λένιν. Απ' αφτό βγένι το δέφτερο σιμπέραζμα: ος το τέλος νάμαστε πιστί στι μεγάλι σιμέα του Μαρκς—'Ενκελς — Λένιν. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Ι εργατικί τάκσι τις ΕΣΣΔ ίνε δινατί όχι μόνο, γιατί έχι δοκιμαζμένο στις μάχες λενινικό κόμα. 'Ινε δινατί, πιο πέρα, όχι μόνο γιατί έχι τιν ιποστίρικσι απτα εκατομίρια μάζες τον εργαζομένον χορικόν. 'Ινε δινατί ακόμα κε γιατί τιν ιποστιρίζι, τι βοιθάι το πανκόζμιο προλεταριάτο.

Ι εργατικί τάκσι τις ΕΣΣΔ ίνε ένα μέρος του πανκόζμιου προλεταριάτου, το προτοπόρο-του τάγμα, κε ι ρεσπούμπλικά-μας ίνε γένιμα του πανκόζμιου προλεταριάτου.

Δε μπορί να ιπάρχι αμφιβολία, ότι, ι εργατικί τάκσι τις ΕΣΣΔ δε θα ίχε τιν ιποστίρικσι τις εργατικίς τάκσις τον καπιταλιστικόν χορόν, δε θα μπορούσε να βαστάκσι στα χέρια-τις τιν εκσουσία, δε θα εκσασφάλιζε τις σιθίκες για το σοσιαλιστικό χτίσιμο, πάι να πι δε θα ίχε τις επιτιχίες, που έχι σίμερα.

Ι ιντερνατσιοναλιστικές σίδεσες τις εργατικίς τάκσις τις ΕΣΣΔ με τους εργάτες τον

καπιταλιστικόν χορόν, ο αδερφικός σίδεζμος τον εργατόν τις ΕΣΣΔ με τυς εργάτες όλον τον χορόν—νά μια αптις ακρογονιὲες πέτρες τις δίναμις κε τις ισχίς τις ρεσπύμπλικας τον Σοβιέτ.

Ι εργάτες στο εκσοτερικό λένε, ότι ι εργατικί τὰκσι τις ΕΣΣΔ ίνε ι υντάρνικι μπριγάδα τυ πανκόζμιυ προλεταριάτυ. Αφτό ίνε πολί καλό, αφτό σιμὲνι, ότι το πανκόζμιο προλεταριάτο ίνε έτιμο κε πιο πέρα να ιποστιρίζι τιν εργατικί τάκσι τις ΕΣΣΔ σίφονα με τις δίναμες κε τις δινατότιτές-τυ. Μα, αφτό μας ιποχρεόνι σοβαρά.

Αφτό σιμένι, ότι εμίς χροστάμε να φανύμε αντάκσιι με τι δυλιά-μας, τις τιμιτικίς ονομασίας τις υντάρνικις μπριγάδας τον προλετάριον όλον τον χορόν. Αφτό μας ιποχρεόνι ακόμα, να δυλὲπσυμε πιο καλά κε να παλὲπσυμε πιο καλά για τιν τελιοτικί νίκι τυ σοσιαλιζμύ ς' όλες τις χόρες.

Απ' αφτό βγένι το τρίτο σιμπέραζμα: ος το τέλος νἄμαστε πιστί στιν ιπόθεσι τυ προλετάρικυ ιντερνατσιοναλιζμύ, στιν ιπόθεσι τυ αδερφικύ σιδέζμυ τον προλετάριον όλον τον χορόν (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Τέτια ίνε τα σιμπεράζματα.

Ζίτο ι μεγάλι κι' ανίκιτι σιμέα τυ Μαρκς—'Ενκελς—Λένιν. (ΒΡΟΝΤΟΔΙΚΑ ΚΣΑΚΟΛΥΘΙΤΙΚΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ Σ' ΟΛΙ ΤΙ ΣΑΔΑ. Το σινὲδριο κάνι οβάτσια το ς. Στάλιν. Τραγυδύνε το «Ιντερνατσιονάλ». 'Αμα τέλιοσε το «Ιντερνατσιονάλ», αρχίζι πάλι ι οβάτσια με νέα δίναμι. Φονές: «Ζίτο τυ Στάλιν». «Ζίτο ο Στάλιν». «Ζίτο ι Κεντρικί Επιτροπί τυ Κόματος!»).

Ο ΣΙΜΠΕΡΑΖΜΑΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΥ ς. ΣΤΑΛΙΝ

Σίντροφι! Ι σιζίτισες στο σινέδριο φανερόσανε πλέρια ενότιτα στις άποπσες (βζγλιάντι) τον κοματικόν-μας καθοδιγιτόν, μπορί κανίς να πι, ς'όλα τα ζιτίματα τις κοματικίς πολιτικίς. Αντίρισες (βοζραζζένια) ενάντια στιν απολογιστικί έκθεσι, όπος κσέρετε, δεν ίτανε καθόλυ. Φανερόθικε, λιπόν, μια ασινίθιστι ιδεο-πολιτικί κι' οργανοτικί σιμπίκνοσι (σπλοτζόνοστ) τον γραμόν τυ κόματός-μας (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ). Μπένι το ρότιμα, ιπάρχι ίστερα απ' αφτό ανάνκι από σιμπεραζματικό (ζακλιυτζίτελνι) λόγο; Νομίζο, ότι δεν ιπάρχι τὲτια ανάνκι. Επιτρέπστε-μυ γι' αφτό ν'αρνιθό απτο σιμπεραζματικό λόγο. (ΘΙΕΛΟΔΙΚΙ ΟΒΑΤΣΙΑ, ΟΛΟ ΤΟ ΣΙΝΕΔΡΙΟ ΣΙΚΟΝΕΤΕ, ΒΡΟΝΤΟΔΙΚΟ «ΥΡΑ» ΚΟΛΕΧΤΙΒΙΚΕΣ ΦΟΝΕΣ: «ΖΙΤΟ Ο ΣΤΑΛΙΝ!». ΤΟ ΣΙΝΕΔΡΙΟ ΟΡΘΙΟ ΤΡΑΓΥΔΑΙ ΤΟ «ΙΝΤΕΡΝΑΤΣΙΟΝΑΛ». ΙΣΤΕΡΑ ΑΠΤΙΝ ΕΧΤΕΛΕΣΙ ΤΥ «ΙΝΤΕΡΝΑΤΣΙΟΝΑΛ», Ι ΟΒΑΤΣΙΑ ΚΣΑΝΑΡΧΙΖΙ. ΦΟΝΕΣ «ΥΡΑ» «ΖΙΤΟ Ο ΣΤΑΛΙΝ», «ΖΙΤΟ Ι ΚΕ!»).

Ι ΡΕΖΟΛΙΥΤΣΙΑ ΤΥ XVII ΣΙΝΕΔΡΙΥ ΤΥ ΠΚΚ(мп) ΠΑΝΟ ΣΤΙΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΙ ΕΚΘΕΣΙ ΤΥ ΣΙΝ. ΣΤΑΛΙΝ ΓΙΑ ΤΙ ΔΥΛΙΑ ΤΙΣ ΚΕ ΤΥ ΠΚΚ(мп).

ΠΑΡΘΙΚΕ ΟΜΟΦΟΝΑ

Αφύ άκυσε τιν απολογιστικί έκθεσι τυ σιν. Στάλιν για τι δράσι (ντέιατελνοστ) τις ΚΕ τυ ΠΚΚ(μπ), το XVII σινέδριο τυ ΠΚΚ(μπ) αποφασίζι:

1. Να ενκρίνι (οντόμπριτ) ολοκλιροτικά κε πλέρια τιν πολιτικί γραμί κε τιν πραχτικί δυλιά τις ΚΕ τυ ΠΚΚ(μπ).

2. Να ενκρίνι τιν απολογιστικί έκθεσι τυ σιν, Στάλιν κε να προτίνι ς' όλες τις παρτοργάνοσες να καθοδιγύντε στι δυλιά-τυς απτις θέσες κε τα προβλίματα, που προβαλθίκανε στιν έκθεσι τυ σιν. Στάλιν.

Ι ΕΚΘΕΣΙ ΤΥ ς. ΣΤΑΛΙΝ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΠΕΔΙΚΕΣ ΜΑΖΕΣ

Ι έκθεσι τυ σιν. Στάλιν στο 17-ο σινέδριο ίνε όχι μόνο απολογιστικί έκθεσι τις Κεντρικίς Επιτροπίς τυ κόματός-μας, μα ίνε κε πρόγραμα δυλιάς για όλυς-μας.

Για τύτο, ίσια-ίσια κε το σινέδριο τυ κόματος πίρε τέτια απόφασι:

«Να ενκρίνι τιν απολογιστικί έκθεσι τυ ς. Στάλιν κε να προτίνι ς' όλες τις κοματικὲς οργὰνοσες να καθοδιγύντε στι δυλιά-τυς απτις θέσες κε τα καθίκοντα, πυ βάζι ι έκθεσι τυ σιν. Στάλιν.»

Γι' αφτό, ακριβός, δίνυμε σίμερα τις πρότες 47 σελίδες τυ περιοδικύ-μας για τύτο το πρόγραμα τις δυλιὰς-μας.

Τις δίνυμε, ίσια-ίσια, γιατί νομίζυμε, πος δεν πρέπι να μίνι ύτε ένας πιονὲρος, ύτε ένας μαθιτίς απτις μεγάλες γρύπες, πυ να μι διαβάσι κε να μιν επεξεργαστί (προραμπότατ) τιν έκθεσι τυ σιν. Στάλιν.

— Ι ΕΚΘΕΣΙ ΤΥ σιν. ΣΤΑΛΙΝ—ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΠΙΟΝΕΡΙΚΕΣ ΜΑΖΕΣ.

Νά πιος ίνε ο σκοπός-μας.

Σ' αφτό πρὲπι πολί να βοιθίσυνε, να πέξυν τον κιριότερο ρόλο, ι πιονεροδιγί κι' όλι ι δασκάλι.

Απτο ερχόμενο φίλο, ανίγυμε στις στίλες-μας (στολμπτσί) Γονιά τυ πιονέρυ προπαγανδιστί κε κονσυλτάτσια για τιν έκθεσι τυ ς. Στάλιν κε για τ' άλα ιλικά τυ 17-υ σινέδριυ (τιν έκθεσι τυ ς. Μανυίλσκι, τυ ς. Μόλοτοβ κε Κύιμπισσεβ, τυ ς. Καγανόβιτς κε για τις απόφασες).

Γι' αφτό για τις δισκολίες, πυ θα σιναντίσυν τα πεδιά στιν επεξεργασία κε για όλα τα ζιτίματα πυ θα βγύνε απτιν επεξεργασία πρέπι να μας γράφυν, έτσι πυ να μπορέσυμε να στρόσυμε τόσο τι γονιά τυ πιονέρυ προπαγανδιστί όσο κε τιν κονσυλτάτσια πάνο σε κίνα τα ζιτίματα, πυ ενδιαφέρυν πρότα απ' όλα τα ίδια τα πεδιά.

Γι' αφτό κε κάθε κρίκος, κάθε γρύπα πρέπι αμέσος τόρα ν' αρχίσι να στέλνι ιλικὸ στον «ΠΙΟΝΕΡΟ» πάνο στο ζίτιμα πος πάι ς' αφτύς ι επεξεργασία τον ιλικόν.

'Ολι στον αγόνα για τιν κατάχτισι όλον τον ζιτιμάτον, πυ βάζι μπροστά-μας ο ς. Στάλιν κε το 17-ο σινέδριο τυ κόματός-μας.

Γιατί μονάχα με τέτιο τρόπο θα μπορέσυμε να στρόσυμε τι δυλιά-μας έτσι, πυ να εχτελέσυμε τα γιγαντένια προβλίματα, πυ βάζι μπροστά-μας ι δὲφτερι πιατιλέτκα.

Οργανόστε σοσιαλ. σορεβνοβάνια: σχολιό με σχολιό, γρύπα με γρύπα, κρίκος με κρίκο, πιονέρος με πιονέρο, μαθιτίς με μαθιτί για τιν καλίτερι επεξεργασία κε κατάχτισι τις έκθεσις τυ ς. Στάλιν κε τον άλον ιλικόν τυ 17-υ σινέδριυ τυ Κόματος.

Ι οργάνοσες, πυ θα οργανόσυν καλά τι δυλιά-τυς, θα μπὲνυν στον κόκινο πίνακα τυ «ΠΙΟΝΕΡΥ».

Ο ΠΙΟΝΕΡΟΣ.

ΜΕ ΤΙ ΣΙΜΕΑ ΤΥ ΛΕΝΙΝ ΤΡΑΒΑΜΕ ΜΠΡΟΣΤΑ

Περάσανε δέκα χρόνια απτον κερό πυ χάσαμε τον Ιλίτζ.

Τί μεγάλα κε παχιά λόγια λέγανε τότες ι μπυρζυάδες ς' όλες τις χόρες.

Πέθανε ο Λένιν.. Πάνε, χαθίκανε ι μπολςεβίκι. Πάνε χάνυντε τα τρελάτυς πλάνα. Ι μπολςεβίκι θα πέςυνε. Ο καπιταλιζμός θα γιρίςι πάλι ςτι Ροςία.

Πολί, μάλιςτα, λέγανε κε για τιν όρα, πυ θάρτι ο καπιταλιζμός.

«Νά ίςτερα από διο βδομάδες θα πέςυνε ι μπολςεβίκι!»

Κε όμος...

Γελαςτίκανε ι μπυρζυάδες. Γελαςτίκανε, όςο δε γελαςτίκανε καμιά άλι φορά.

Σίμερα, ςαν πςοριαζμένες γριές (παρςςίβιε ςταρύχι), κιτάζυν, κιτάζυν, ςφίνκυν τιν καρδιά-τυς κε ςιγολένε:

Κε όμος... ζίςανε ι μπολςεβίκι. Κι' όχι μόνο ζίςανε, μα κε μεγαλόνυν κάθε μέρα. Μπορύμε άραγες να τυς τςακίςυμε;

Αφτό το «μπορύμε» τυς βαςανίζι κάθε μέρα.

Νε! Περάςανε δέκα χρόνια από τότες, πυ πέθανε ο Ιλίτζ. Μα τί χρόνια;

Χρόνια πλυτιζμένα με νίκες. Χρόνια πλυτιζμένα με θριάμβυς, γιατί τύτα τα δέκα χρόνια βιματίζυμε, όλο βιματίζυμε μπροςτά, δίχος να κάνυμε ύτε ένα βίμα όκςο απτι λενινικί ςτράτα.

Σιναντίςαμε (βςτρέτιλι) ςτι μεγάλι-μας ςτράτα εχτρύς, πολύς εχτρύς. 'Αλι μας τρίζανε τα δόντια-τυς κε προςπαθύςανε (ςταράλις) να «χόςυν τι γυρυνίςια μίτι-τυς μέςα ςτο ςοβιετικό-μας περιβόλι» (Στάλιν). Κι' άλι προςπαθύςανε με τις «θεορίες»-τυς να μας κςεγελάςυνε (ομπμανύτ), να κςεγελάςυνε το κόμα-μας.

Σιναντίςαμε ςτι ςτράτα-μας, ςτι λενινικί ςτράτα, τυς τροτςκιςτές, πυ φονάζανε:

Πύ πάτε; Δε βλέπετε, πος χανόμαςτε; Το προλεταριάτο τις χόρας-μας δε μπορί να τραβίκςι μόνο-τυ μπροςτά. Κ' ι χοριάτες ίνε εχτρί-μας. Σίμερα για να γλιτόςυμε χριάζετε ι πανκόζμια επανάςταςι. Κι' αφτί δε φένετε πυθενά ςτον ορίζοντα. Πρέπι να καλέςυμε το πανκόζμιο προλεταριάτο ςε βοίθια, αλιότικα θα χαθύμε. Ο ςοςιαλιζμός δε μπορί να χτιςτί ςε μια χόρα.

'Ετςι μας έλεγε τότες ο Τρότςκι κ' ι παρέα-τυ (κομπάνια). 'Ετςι έλεγε ςτο κόμα-μας.

Μα δεν ακύςαμε τυς τροτςκιςτές! Δεν τυς ακύςαμε, γιατί ι «θεορίες»-τυς ίτανε μπυρζυαζικές, αντιπρολεταριακές, αντεπαναςτατικές.

Χτιπόντας-τυς, τςακίζοντάς-τυς, τραβίκςαμε ακλόνιτα (νιευκλόνο) ςτι ςτράτα τυ Λένιν. Ο μεγάλος Στάλιν φότιζε καλά τι ςτράτα, βαςτύςε ςφιχτά το τιμόνι (ρυλ) ςτα χέρια-τυ.

Τραβίκςαμε απτι ςτράτα, πυ μας έλεγε:

«Στερεόνοντας (υπρότζιβ) τιν εκςυςία-τυ κε τραβόντας κατόπι-τυ (ποβεντιά ζα ςομπόι) τιν αγροτιά, το προλεταριάτο τις χόρας, πυ νίκιςε μπορί κε πρέπι να χτίςι τι ςοςιαλιςτικί κινονία». (Στάλιν «Ι βάςες τυ λενινιζμύ». Ελινικί μετάφραςι ςελ. 28).

Κε νικίςαμε. Τςακίςαμε τυς τροτςκιςτές. Τςακίςαμε το φρακςιονιζμό-τυς. Τςακίςαμε τιν αντεπαναςτατική-τυς δυλιά. Ο τροτςκιζμός με το μίςτερ Τρότςκι κατρακίλιςε μαχριά ος τις φτέρνες τις πανκόζμιας ιντερβένςιας κε ςίμερα πρότος λακές ανάμεςα ςτυς λακέδες γλίφι τα πόδια τις αντεπαναςτατικίς μπυρζυαζίας.

Στι ςτράτα τυ Ιλίτζ κερδίςαμε τότες

περίλαμπρες (μπλεστιάστζι) νίκες στο φρόντο τις ιντυστριαλιζάτσιας, στο φρόντο τις στερεάς σιμαχίας (κρέπκογο σοιύζα) τυ προλεταριάτυ με τυς φτοχύς κε μεσέυς χοριάτες για το χτίσιμο τυ σοσιαλιζμύ.

Σιναντίσαμε στι στράτα-μας, στι λενινικί στράτα, τυς δεξιύς οπορτυνιστές. Τρόμαξαν τότε απτιν επίθεσι σ' όλα τα μέτοπα. Ι κυλακιά βρίκε τυς αγέντες-τις στο πρόσοπο τον δεξιόν υκλονιστόν.

Γιατί χτιπάτε τυς κυλάκυς;—φονάζανε τότες. — Δεν κάνι έτσι. Απτυς κυλάκυς πέρνυμε ψομί. Ο κυλάκος πρέπι κι' αφτός να φιτρόσι μέσα στο σοσιαλιζμό. Γιατί μεγαλόνετε τόσο πολί τα τέμπα τις ιντυστριαλιζάτσιας;—προσθέτανε.—Δεν κάνι να βιάζεστε (σπεσσίτ) τόσο πολί. Δε βλέπετε τί μεγάλες δισκολίες έχυμε μπροστά-μας.

'Ετσι λέγανε τότες ι δεξιί υκλονιστές. 'Ετσι λέγανε στο κόμα-μας.

Μα δεν τυς ακύσαμε! Το κόμα δεν τυς άκυσε, γιατί ι «θεορία»-τυς ίτανε μπυρζυαζικί, αντιπρολεταριακί, θα ξανάφερνε τον καπιταλιζμό στι χόρα-μας.

Το κόμα-μας έβαλε μπροστά το χτίσιμο τις σοσιαλιστικίς κινονίας. Χτίζαμε τότες τα θεμέλια-τις. Βάλαμε μπροστά το λικβιντάρισμα τις κυλακιάς σαν τάξι πάνο στι βάσι τις σιμπαγίς κολεχτιβιζάτσιας, βάλαμε μπροστά τα μπολσεβίκικα τέμπα στιν ιντυστριαλιζάτσια. Χτιπίσαμε, τσακίσαμε τις «θεορίες» τον δεξιόν. Κε τόρα ι πρόιν (μπίβσσιε) «θεοριτικί»-τυς γιρέβυν απτο κόμα τι δινατότιτα να λικβιντάρυν τα μεγάλα-τυς ενκλίματα (πρεστυπλένιι) προς το προλεταριάτο.

Σιναντίσαμε τυς «αριστερο» - δεξιύς, τυς νατσιοναλιστές, μα δε βάσταξαν μπροστά στι δίναμι τυ κόματος. Ο λενινιζμός, ο ιντερνατσιοναλιζμός νίκισε κι' αφτί τι φορά. Σίμερα το κόμα ίνε σιμπικνομένο (σπλοτζενά), ενιέο, όσο καμιά άλι φορά.

Ι αντεπαναστατικί μπυρζυαζία, κλέι σίμερα το χαμό τον αγέντον-τις μέσα στι χόρα τον σοβιέτ. Μοναδικί παριγοριά (υτεσσένιε) τις απομένι ι ιντερβέντσια απ' έξο.

* * *

Περάσανε δέκα χρόνια απτι μέρα, πυ μας άφισε ο Ιλίτζ μέσα σε μια χόρα γιομάτι έλιψες, γιομάτι πλιγές (ράνι) απτον εμφίλιο πόλεμο, χόρα αγροτικί με προτόγονες (περβομπίτνι) μέθοδες καλιέργιας (ομπραμπότκι), χόρα με καθιστεριμένι βιομιχανία, χόρα με πέντε ικονομικά σινκροτίματα (υκλάντ), πυ στι γεοργία επικρατύσε (πρεομπλαντάλ) το μικρο-εμπορεβματικό σινκρότιμα κε στο εμπόριο ίχε σιμαντικές (ζνατζίτελνι) πoζίτσιες το μικρο-καπιταλιστικό εμπόριο.

Σίμερα στα δέκα χρόνια απτο θάνατότυ γίναμε χόρα αγνόριστι, γίναμε χόρα μεγάλις βιομιχανίας, χόρα τις πιο μεγάλις στον κόζμο σοσιαλιστικίς αγροτικίς ικονομίας, χόρα κυλτύρας. Χτίζυμε το σοσιαλιζμό. Λικβιντάρυμε τις τάξες κε τις ετίες (πριτζίνι), πυ διμιυργύνε (σοζνταιύτ) τις ταξικές διαφορές (κλασοβ. ραζλίτζια).

'Εχυμε γίγαντες εργοστάσια, πυ ολοένα περισσέβυνε για ν' αφίσυμε μια για πάντα ίστερα από τρία χρόνια τιν Εβρόπι πίσο-μας.

Κάναμε πιότερο από 200 χιλ. κολχόζια. Τα 65% τον χορικόν ίνε σίμερα κολχόζνικι. Χτίσαμε πιότερο από 5 χιλ. σοφχόζια, 3 χιλ. ΜΤΣ, δόσαμε πια στο χοριό όχι 100 χιλ. τράκτορ,—όπος έλεγε κάποτες ο Λένιν,—μα πιότερο απο 204 χιλιάδες. Χτίζυμε νικιφόρα τι δέφτερι πιατιλέτκα.

Δεν έχι άλι χόρα σαν κ' εμάς.

Γιατί;

Γιατί τον όρκο (κλιάτβα), πυ έδοσε ο μεγάλος Στάλιν μπροστά στον πεθαμένο μεγάλο αρχιγό, στις 28 τυ Γενάρι τυ 1924, τον κρατίσαμε. Γιατί 10 χρόνια πια, με το Στάλιν μπροστά, τραβάμε κάτο απτι σιμέα τυ Μαρξ—'Ενγελς—Λένιν. Γιατί ακλόνιτος, ατσαλένιος αρχιγός στι θέσι τυ Λένιν στάθικε ο καλίτερός-τυ σιμπολεμιστίς (σοράτνικ), ο μεγάλος Στάλιν.

Τραβάμε μπροστά, κρατόντας ψιλά τι σιμέα τυ Λένιν—Στάλιν. Ι σιμέα τύτι, πυ

χιματίζι περίφανα (γόρντο) στο $^1/_6$ τις γις πάνο απτα εκατομίρια τον εφτιχιζμένον (στζαστλίβιχ) ανθρόπον τις ΕΣΣΔ, κσεσικόνι σίμερα στο πόδι εκατομίρια σκλάβυς (ραμπόβ) τυ καπιτάλ ενάντια στο σίστιμα τις πίνας, ενάντια στο φασιζμό, ενάντια στιν προδοτικί σοσιαλ-διμοκρατία.

Κε νά ι σιμέα τύτι τυ αθάνατυ Λένιν περίφανα κσεδιπλόθικε στα Σοβιέτ τις Κίνας, τραβόντας ολοένα προς όλες τις άκρες τις απέραντις Κίνας. Ψιλά τι σικόνυν ι προλετάρι τις Ισπανίας, τις Πολονίας κε τον άλον καπιταλιστικόν χορόν. Με τα παλικάρίσια, αντρίκια χέρια-τυς τι σικόνυν ολοένα κε πιο ψιλά μέσα απτι χόρα τυ φασιζμύ κε τις πίνας ι προλετάρι τις Γερμανίας.

Τραβάμε νικιφόρα, περίφανα στι στράτα τυ Λένιν, κρατόντας ψιλά τιν ανίκιτι λενινικί σιμέα.

«Με τι σιμέα τυ Λένιν νικίσαμε στις μάχες για τιν Οχτοβριανί επανάστασι.

— Με τι σιμέα τυ Λένιν κερδίσαμε αποφασιστικές επιτιχίες στον αγόναν για τι νίκι τυ σοσιαλιστικύ χτίσιμυ.

— Με τιν ίδια σιμέα θα νικίσυμε στι προλετάρικι επανάστασι σ' όλο τον κόζμο.

— Ζίτο ο λενινιζμός!» (Στάλιν).

Θ' ΑΠΑΝΤΙΣΥΜΕ ΜΕ ΧΤΙΠΙΜΑ ΣΤΟ ΧΤΙΠΙΜΑ!

Δεκάκσι χρόνια πριν, απτα σκορπιζμένα αποσπάζματα (οτριάντι) τον κρασνογβαρντέιτσον κε τον κόκινον παρτιζάνον, μέσα στι φοτιά τυ εμφίλιυ πολέμυ, το νικιφόρο προλεταριάτο τις χόρας-μας κε το κόμα-τυ οργάνοσαν τον πρότο στον κόζμο εργατό-χορικό Κόκινο στρατό.

Μεγάλι κε δοκσαζμένι (σλάβνι) στράτα πέρασε από τότε ι χόρα τις διχτατορίας τυ προλεταριάτυ. Δοκσαζμένι ιστορικί στράτα πέρασε σ' αφτά τα χρόνια ο ιροικός Κόκινος στρατός-μας.

Μόλις κιμάτισε στο ένα έκτο τυ κόζμυ ι κόκινι σιμέα,—όλες ι δίναμες τυ παλιύ κόζμυ ενοθίκανε για να πνίκσυν τι σοβιετικί χόρα μέσα στο έμα τον εργατόν κε χορικόν, για να κσαναφέρυν τυς εκμεταλεφτές, τον καπιταλιζμό.

Αθάνατι δόκσα απόχτισε ο Κόκινος στρατός στις μάχες (μποιάχ) τυ εμφίλιυ πολέμυ. Κάθε νίκι-τυ ενάντια στυς ιντερβένtες κε τις αντεπαναστατικές μπάντες έβρισκε μεγάλο αντίλαλο μέσα στις καρδιές τον εργαζομένον όλυ τυ κόζμυ. Ι εκμεταλεβόμενες μάζες τον καπιταλιστικόν χορόν τριγίρισαν με αγάπι κε ιποστίρικσι (ποντὲρζζκα) τι σοσιαλιστικί-τυς πατρίδα—ΕΣΣΔ κε τον Κόκινο στρατό-τις.

Ι οργάνοσι τυ Κόκινυ στρατύ, το χτισιμό-τυ, ι νίκες-τυ ίνε στενά σιδεμένες με τα ονόματα τον μεγάλον αρχιγόν τις προλεταριακίς επανάστασις κε τυ σοσιαλιστικύ χτίσιμυ—με τα ονόματα τυ ΛΕΝΙΝ ΚΕ ΣΤΑΛΙΝ.

Ο Κόκινος στρατός κάτο απτιν άμεσι (νιεποσρέντστβεναγια) καθοδίγισι τυ σιδερένιυ λαικύ κομισάρυ σιν. ΒΟΡΟΣΣΙΛΟΦ, οπλιζμένος με τιν καλίτερι τεχνική, φιλάγι ακλόνιτα τα σίνορα τις χόρας τον σοβιέτ.

10 χρόνια πριν, στον τάφο τυ Λένιν, απτο όνομα τυ κόματος ο αρχιγός κε δάσκαλός-μας σιν. Στάλιν ίπε: «Ας ορκιστύμε (κλιανιόμσα), σίντροφι, ότι δε θα λιπιθύμε τις δίναμές-μας για να δυναμόσυμε τον Κό-

κινο στρατὸ-μας, τον Κόκινο στόλο-μας» (φλότ).

Στο XVII σινέδριο τυ Κόματός-μας ο σιν. Στάλιν έκανε τ' αθρίζματα τον μεγάλον νικόν τις προλετάρικις χόρας-μας. Κάτο απτιν καθοδίγισι τυ μπολςεβίκικυ κόματος ι Σοβιετικί 'Ενοςι ἐγινε δινατί βιομιχανικί χόρα, χόρα τυ πιο μεγάλυ στον κόζμο κολεχτιβικύ μιχανοπιιμένυ αγροτικύ νικοκιριύ.

Το χτίςιμο τις κενύργιας μεταλυργικίς βάςις, το περίςεμα τυ ςίδερυ, τυ ατςαλιύ, ι ανάπτικςι τις χρωματιστίς μεταλυργίας, τις μιχανοκατασκεβίς, τις αεροπορικίς βιομιχανίας ρεκονστρυκτάρανε ριζικά το στρατό-μας πάνο στι βάςι τις νέας ςοςιαλιστικίς τεχνικίς.

Ο Κόκινος στρατός έχι τόρα βαριά αρτιλέρια, γλίγορα κε βαριά τανκ, κάθε λογιό πολεμικά αεροπλάνα—κι' όλα αφτά ς' απςιλί πιότιτα κε ςε τόςι ποςότιτα, πυ εκςαςφαλίζυνε πλέρια τι νικιφόρα απόκρυςι (οτπόρ) τυ εχτρύ.

Ι νίκι τις κολεχτιβιζάτςιας κε το τςάκιζμα τις κυλακιάς εκςαςφαλίςανε τα νότα (τιλ). Στις ατςαλένιες γραμές τυ Κόκινυ στρατύ μπένυν τόρα ι υντάρνικι τον ςοςιαλιστικόν εργοςταςίον κε χοραφιόν. Ι νεαρί κολχόζνικι κςέρυνε πια τις μιχανές κι' αφτό τυς δίνι τι δινατότιτα να καταχτύνε γλίγορα τιν απςιλί τεχνικί, πυ έχι ο στρατός-μας.

Ι γιγαντένια-μας βιομιχανία κε το δινατό κολχόζικο χοριό ίνε ι βάςι τις ανίκιτις δίναμις τυ Κόκινυ στρατύ κε τις αμιντικίς ικανότιτας (ομπορονοςποςόμπνοςτι) τις χόρας-μας.

Κάτο απτιν καθοδίγιςι τυ λενινικύ κόματος ο Κόκινός στρατός-μας έγινε πια τόρα ιςχιρί (μογύτζαια) τρομερί, ανίκιτι ένοπλι δίναμι τις προλετάρικις διχτατορίας. Οπλιζμένι με απςιλί πολεμικί τεχνικί, τακςικά ςιμπικνομένι, κςέροντας καλά τα ιστορικά καθίκοντα τις προλετάρικις επανάςταςις,—ι κόκινι στρατιότες κ'ι κομαντίρι τυ στρατύ-μας ίνε κάθε λεφτό έτιμι ν' απαντίςυνε με χτίπιμα στο χτίπιμα τον εμπριστόν (ποντζζιγάτελι) τυ πολέμυ». (Στάλιν)

Ι περιςότερι μαχιτές (μποιτςί) τυ στρατύ-μας ίνε προτοπόρι υντάρνικι τυ ςοςιαλιστικύ χτίςιμυ, αγονιστὲς τις ςοςιαλιστικίς ιντύστριας κε τον ςοςιαλιστικόν χοραφιόν, ίνε πςιμένι στον αγόνα για τι νίκι τυ ςοςιαλιζμύ, στον αγόνα ενάντια στυς εχτρύς τις εργατικίς τὰκςις κε τις κολχόζικις αγροτιάς. Τα 50% τον κόκινον στρατιοτόν ίνε κομυνιστές κε κομςομόλι.

Ο Κόκινος στρατός έχι θαβμάςιυς κομαντίρυς, πυ κάθε μέρα περιςέβυνε τις γνόςες-τυς, πυ κςέρυνε κι' αγαπύνε τι δυλιά-τυς, πυ δυλέβυνε μπολςεβίκικα για να διναμόςυν ακόμα πιο πολί το στρατό-μας.

Ι κοματικί οργάνοςι τυ Κόκινυ στρατύ, το γιγαντὲνιο κςετίλιγμα τις ςος. ςορεβνοβάνιας κε τις υντάρνικις δυλιάς διναμόνυν τι ςιδερένια επαναστατικί πιθαρχία, διαπεδαγογύν άκςιο (γόντνι) μαχιτί τυ στρατύ τις προλετὰρικις διχτατορίας.

Ι δὶναμι τυ Κόκινυ στρατύ ίνε στι στενί-τυ ςίδεςι με τα εκατομίρια τον εργαζομένον μαζόν, στι δραστίρια ςιμετοχί-τυ (υτζάστιε) στο ςος. χτίςιμο.

Ο ςιν. Στάλιν κςεςκέπαςε στο XVII ςινέδριο τυ κόματος τα πλάνα τον ιμπεριαλιστὸν, πυ ετιμάζυνε πόλεμο ενάντια στι χόρα τον Σοβιέτ—τι ςοςιαλιστικί πατρίδα τον εργαζομὲνον όλυ τυ κόζμυ.

Σίμερα πιο πολί απ'όλυς ι γιαπονέζι ιμπεριαλιστές ετιμάζυντε λιςαζμὲνα για επίθεςι ενάντιά-μας. Θέλυνε να πάρυνε τι Μακρινί Ανατολί, τιν Ανατολικί Σιβιρία. Ι ορέκςί-τυς μεγάλοςε ίστερα απτις έφκολες νίκες-τυς στιν άοπλι Κίνα. Μα ι ΕΣΣΔ δεν ίνε Κίνα, ίνε χόρα ιςχιρί, γιγαντένια.

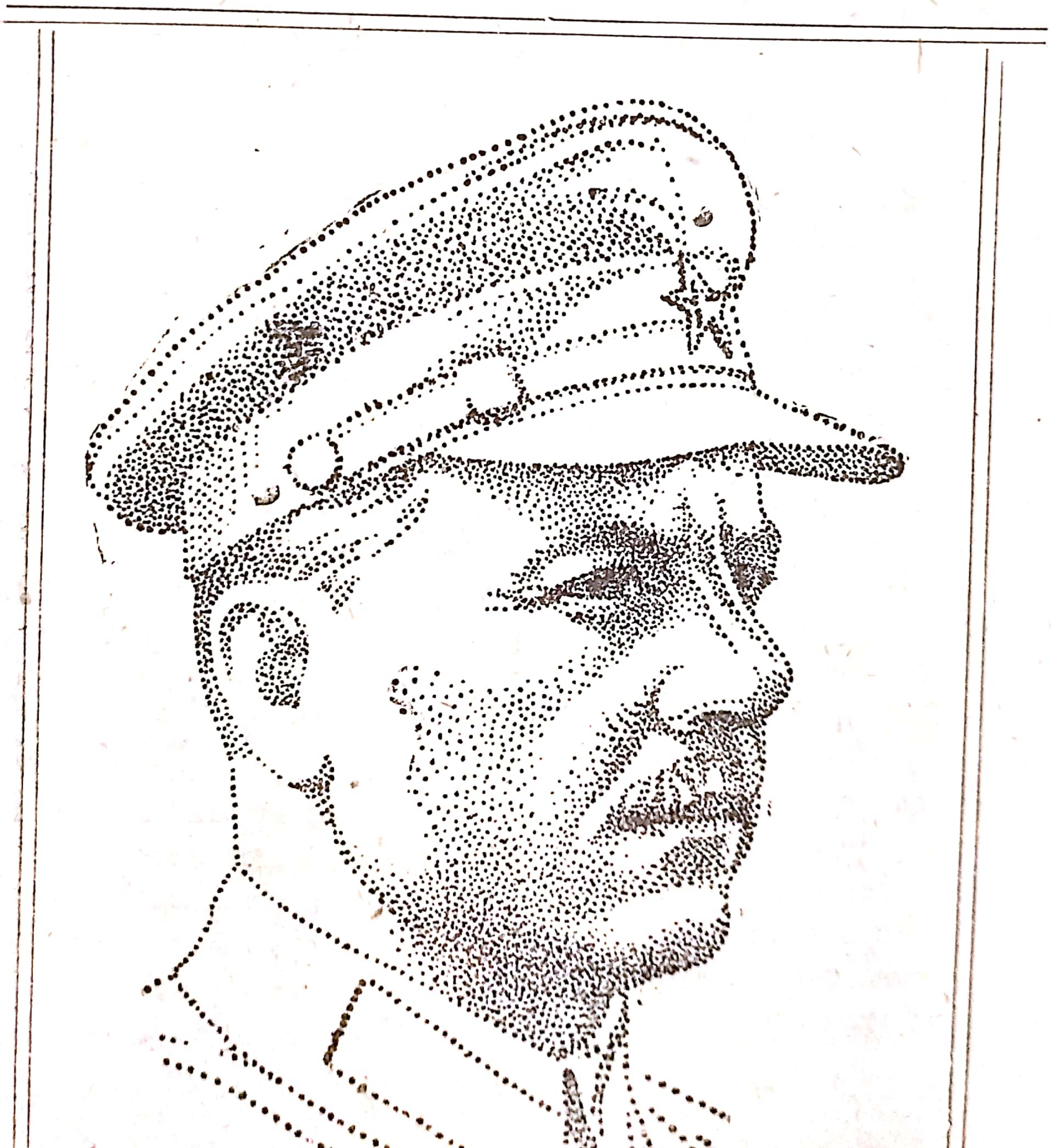
Ι ΕΣΣΔ δε θέλι πόλεμο. Θέλι κε χτίζι το ςοςιαλιζμό, μα ι εργάτες κ'ι κολχόζνικι τις χὸρας-μας ίνε έτιμι—αν ι γιαπονέζι ιμπεριαλιστές ανάψυν τον πόλεμο,—να τςακίςυν ολότελα το γιαπονέζικο ιμπεριαλιζμό.

Κςέρυμε καλά, ότι, μαζί με τυς για-

πονέζυς ιμπεριαλιςτές, κ' ι γερμανί φαςίςτες θέλυνε να ςιάκςυν τις δυλιές-τυς για λογαριαζμό τις Σοβιετικίς-μας Υκρανίας. Μα ι φαςιςτικές μπάντες πρέπι να καταλάβυνε καλά, ότι ο Κόκινος ςτρατός-μας, όλι ι εργατικί τάκςι κ'ι κολχόζικι αγροτιά ενομένι ςε μια κολόνα κε με τι βοίθια τις γερμανικίς εργατικίς τάκςις θα τςακίςυν το ματοβαμένο φαςιζμό. Ο ιροικός αγόνας τον εργατόν τις Αφςτρίας ενάντια ςτι φαςιςτικί κιβέρνιςι πρέπι να γίνι μάθιμα ςτυς κίριυς φαςιςτές.

Ι πολιτικί-μας ίνε φανερί:

«Όπιος θέλι ιρίνι κε προςπαθί νάχι μαζί-μας πραχτικές ςχέσες, εκίνος θα βρι πάντα ςε μας ιποςτίρικςι. Μα κίνι, πυ θα δοκιμάςυνε να επιτεθύνε ενάντια ςτι χόρα-μας,—θα δεχτύν καταςτρεφτικό χτίπιμα για να κςεςινιθίςυνε να χόνυνε ςτο μέλον τι γυρυνίςια μίτι-τυς ςτο ςοβιετικό-μας περιβόλι». (Στάλιν)

ΚΑΤΟ ΑΠΤΙ ΣΙΜΕΑ ΤΙΣ ΚΟΜΙΝΤΕΡΝΑΣ

> «Ι ιδέα τις εφόδυ (ςςτὺρμα) οριμάζι μέςα ςτι ςινὶδιςι τον μαζόν». (Στάλιν).

Εδό κε 15 χρόνια ςτις 2 τυ Μάρτι 1919 έγινε ςτι Μόςχα το πρότο ςινέδριο τυ ΙΙΙ Ιντερνατςιονάλ (τις Κομιντέρνας).

Διμιυργίθικε (ςόζνταν) τότες το επιτελίο (ςςταμπ), πυ έζμικςε όλυς τυς ιροικύς αγονιςτές τις Δίςις κε τις Ανατολίς, με επικεφαλὶς τυς μπολςεβίκυς.

Σκοπός-τυ ίτανε να ςινεχίςι τι δοκςαζμένι δυλιά τυ Ι Ιντερνατςιονάλ, να νκρεμίςι τον καπιταλιζμό.

'Ιτανε λίγι τὸτες ι αγονιςτές-μας, μα μέςα-τυς κρίβανε τιν ορμιτικότιτα (ναπόριςτοςτ) τις εργατιάς κε το μίςος-τις (νέναβιςτ) ενάντια ςτο καπιταλιςτικό ςὶςτιμα.

Ο Λένιν, ανίγοντας τότες το ςινὲδριο, ίπε:

> «Ας οργιάζι (ςβιρέπςτβυετ) ακόμα ι μπυρζυαζία, ας ςκοτόνι ακόμα χιλιάδες εργάτες ι νίκι ίνε δικιά-μας, ι νίκι τις πανκόζμιας κομυνιςτικίς επανάςτασις ὶνε εκςαςφαλιζμένι (ομπεςπέτζενα)».

Περάςανε από τότες 15 χρόνια.

Χρόνια δοκςαζμὲνυ αγόνα.

Στιν ΕΣΣΔ, ςτο ένα έκτο τυ κόζμυ, χτίζυμε πια νικιφόρα το ςοςιαλιζμό.

Σ' ένα μεγάλο κομάτι τις Κίνας τα ςοβιέτ τον εργατόν κε χορικόν κιβερνύνε γερά κι' ακλόνιτα (νιεποκολεμπίμο) με επικεφαλίς το κομ. κόμα. Ο δοκςαζμένος Κόκινος ςτρατός τις Κίνας χτιπάι πια τα ςτρατέβματα τις 6-ις εκςτρατίας (ποχὸντα) τυ Τζαν Κάι Σςι.

Κε ςτι Δίςι;

Στι Δίςι το προλεταριάτο πέραςε μια δοκςαζμὲνι ςτράτα απὸ ιροικές μάχες, από ιροικές εκςέγερςες (βοςτάνια), από ιροικές επανάςταςες.

Ι κεντρικές χόρες τις Εβρόπις κλονίςτικαν (ποτριαςενί) πολές φορές. Πολές κορόνες πέςανε. Ι προλετάριι πάλεψςαν χίλιες φορές ςτυς δρόμυς με τις εκςοπλιζμένες δίναμες τις μπυρζυαζίας. Εκατοντάδες χιλιάδες θίματα (ζζέρτβι) δόςανε ςτον ιροικό-τυς άγόνα. Ι κομυνιςτές βρίςκυντε πάντα ςτιν πρότι γραμί.

Μα ι επανάςταςι εκί ακόμα δε νίκιςε.

Γιατί;

Γιατί ο προδότις—ι ςοςιαλ-διμοκρατία—καθότανε κε κάθετε ακόμα ς' οριζμένα μέρι (β οπρεντελιόνιχ μεςτάχ) μέςα ςτα φρύρια (κρέποςτι) τις εργατικίς τάκςις—ςτις φάμπρικες κε τα εργοςτάςια.

Γιατί ι ςοςιαλ-διμοκρατία πρόδινε κι' απατύςε (ομπμάνιβαλα) τιν εργατικί τάκςι.

Γιατί ι ςοςιαλ-διμοκρατία ίνε αγέντις τις μπυρζυαζίας μὲςα ςτιν εργατικί τάκςι.

'Ετςι, ι ςοςιαλ-διμοκρατία πρόδοςε τιν επανάςταςι τυ 1919 ςτι Γερμανία, τιν υνκαρέζικι (βενγέρςκαια) επανάςταςι, τον αγόνα τις εργατικίς τάκςις ςτιν Ιταλία κε Γερμανία ενάντια ςτο φαςιζμό. Πρόδοςε τι ςτερνί ιροικί εκςέγερςι ςτιν Αφςτρία κ. τ. λ.

Μα ι εργατικί τάκςι δεν τςακίζετε. Δεν έχαςε το κυράγιο-τις (ντυχ) κε τιν ορμιτικότιτά-τις απ' αφτές τις προδοςιές. Κ' ι κομυνιςτές ατςαλοθίκανε (ζακαλίλις) μέςα ς' αφτύς τυς αγόνες. Πίρανε γερά μαθίματα. Σίμερα κάτο απτιν καθοδίγιςι τις Κομιντέρνας τραβάνε για ιροικές αποφαςιςτικές μάχες, αγονίζυντε για το ενιέο φρόντο τις εργατιάς, για τιν κατάχτιςι τις πλιοψιφίας (ζαβοεβάνιε μπολςςινςτβά) τυ προλεταριάτυ.

Σίμερα εκςόν απτα εκατομίρια τον μπολςεβίκον τις Σοβιετικίς 'Ενοςις, έχυμε 860 χιλ. μπολςεβίκυς ς' όλες τις χόρες, ς' όλες τις γονιές τυ κόζμυ, όπυ ιπάρχυν καπιταλιςτὲς. Εκί ι μπολςεβίκι ρίκςανε το ςίθιμα:

Κομυνιζμός ι θάνατος!

Σίμερα δεν έχυμε ςοβιέτ μόνο στι χόρα-μας. 'Εχυμε πια τι Σοβιετικί Κίνα, πυ ίνε πολί πιο μεγάλι απτι Γαλία κ' ενόνι 80 εκατομ. πλιθιζμό (νασελένιε). 'Εχυμε Σοβιετικί Κίνα, πυ τιν κερδίςαμε στον αγόνα ενάντια στον ιμπεριαλιζμό, ενάντια στυς κινέζυς γενεράλυς ενάντια στον οπορτυνιζμό κε τυς υκλονιστές, κάτο απτι σιμέα τις Κομιντέρνας.

Σίμερα δίπλα (ριάντομ) στο μπολςεβίκικό-μας κόμα έχυμε μαζικό κόμα στιν Κίνα με 416 χιλ. μπολςεβίκυς, έχυμε ατσαλομένα δοκςαζμένα κόματα στι Γερμανία, στιν Πολονία, πυ μέςα στιν πιο μάβρι ρεάκςια τυ φασιζμύ σινεχίζυν ιροικά τον αγόνα ος τιν τελικί νίκι, δυλέβοντας για τιν κατάχτισι τον μαζόν. 'Εχυμε δοκςαζμένα νεαρά κόματα, ςαν το κόμα τις Ισπανίας, πυ οδιγύν επιτιχιμένα τον επαναστατικό αγόνα τον μαζόν.

Σίμερα δίπλα στον Κόκινό-μας στρατό έχυμε τον Κόκινο στρατό τις Κίνας, με 350 χιλ. κραςνοαρμέιτςυς, πυ ολοένα οπλίζετε καλίτερα κε με περισότερι τεχνικί για λογαριαζμό τυ εχτρύ. Ο Κόκινος στρατός τις Κίνας έχι δίπλα-τυ 600 χιλ. παρτιζάνυς.

Σίμερα έχυμε εκατομίρια προλετάριυς, πυ ορκιστίκανε (ποκλιαλίς) πάνο στις ματομένες σιμέες-τυς να τσακίςυν τον εχτρό, πυ ίνε πιστί στον αγόνα τις Κομιντέρνας.

Ι δίναμες τις επανάστασις περισέβυνε ς' όλες τις χόρες. 'Ολες αφτές ι δίναμες δυλέβυν κάτο απτιν καθιμερινί καθοδίγισι τι Κομιντέρνας μ' επικεφαλίς το μεγάλο αρχιγ[illegible] Στάλιν.

Τραβάμε ολοκλιροτικά στι νέα περίοδο τον επαναστάςεον κε τον πολέμον.

Ι μπολςεβίκι τις Σοβιετικίς 'Ενοςις απτο μεγαλιόδικο πανόραμα τυ ςοςιαλιστικύ-μας χτίςιμυ δίνυν πςιχί κε δεκαπλαςιάζυν τις δίναμες τον εκατομιρίον δυλεφτάδον στον αγόνα για τι λεφτεριά.

Ανάμεςα απτυς ιροικύς αγόνες 15 χρόνον, μέςα στιν ανίδοτι (νιεβίνταναγια) καπιταλιστικί κρίςι, φτόχια, ανεργία ι Κομιντέρνα ςίμερα κάτο απτι μεγαλοφιί (γενιάλνι) καθοδίγιςι τυ μεγάλυ Στάλιν ετιμάζι όλα τα μαχιτικά-τις τάγματα για τυς αποφαςιστιστικύς αγόνες.

Ι μπολςεβίκι όλον τον χορόν νιόθυνε ςίμερα, ότι ι τίχι (ςυντμπά) τυ καπιταλιζμύ βρίςκετε στα χέρια-τυς. Διναμόνυν πιο πολί τον αγόνα-τυς. Πετύν τυς λιγόπςιχυς (μαλοντύςςνιχ) απτις γραμές-τυς, διορθόνυν (ισπραβλιάγιυτ) τα λάθι-τυς, κςεπερνύνε τιν καθιςτέριςι κε μπένυν επικεφαλίς τον μαζόν, τςακίζοντας τι ρεάκςια τυ ςοςιαλ-φασιζμύ κε τυ φασιζμύ.

Κάτο απτι σιμέα τις Κομιντέρνας με γιγαντένια βίματα τραβάνε:

Ενάντια στον πόλεμο,

Ενάντια στιν ιντερβέντςια,

Ενάντια στο φασιζμό,

Για τιν προλεταριακί επανάσταςι ς'όλο τον κόζμο.

ΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΧΡΟΝΑ ΤΙΣ ΚΟΜΙΝΤΕΡΝΑΣ

ΚΑΤΟ ΑΠΤΙ ΣΙΜΕΑ ΤΥ ΚΟΜΥΝΙΖΜΥ ΤΟ ΠΑΝΚΟΖΜΙΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ ΤΡΑΒΑΙ ΑΦΟΒΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΚΙΚΛΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΚΕ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΟΝ

ΚΑΤΟ ΑΠΤΙ ΣΙΜΕΑ ΤΥ ΛΕΝΙΝΙΖΜΥ

ΜΠΟΜΠ ΜΑΚ ΙΛΧΟΝ — ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΑ ΤΙΣ ΑΝΚΛΙΑΣ

Στιν οργάνοςι τυ ανκλικύ κομυνιςτικύ κόματος τυς άνκλυς εργάτες τυς βοίθιςε ο ς. Λένιν, πυ κρατύςε τότες με ςταθερό (τβιόρ-ντι) χέρι το τιμόνι (ρυλ) τις Κομιντέρνας —βοίθιςε με τι μπροςςύρα-τυ—«I πεδικὶ αρόςτια τυ αριςτεριζμύ». I ςιβυλές (ςοβέτι) τυ Λένιν κ' ι καθοδίγιςι τις Κομιντὲρνας ίτανε ανεχτίμιτες (νιεοτςενίμι) για το ανκλικό κομυνιςτικό κόμα στον αγόνα-τυ για το χάςιμο τις επιροίς κε τυ αφτοριτέ τυ ανκλικύ εργατικύ κόματος ανάμεςα στυς άνκλυς εργάτες.

Μπροςτά στο ανκλικό κόμα ςτέκυντε δίςκολα ιςτορικά προβλίματα. Αφτό ελπίζι, ότι, ςα ςέκςια τυ πανκόζμιυ κομυνιςτικύ κόματος — τις Κομιντέρνας, πυ επικεφαλίς-τις βρίςκετε ο μεγάλος μαθιτίς τυ Λένιν — ο Στάλιν, θα μπορέςι να εχτελέςι αφτά τα προβλίματα κι' ότι ι άνκλι εργάτες θα νικίςυν τυς εχτρύς-τυς στις μελοντικές-τυς βαριές ταξικές μάχες (μποιάχ).

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΓΙΑ ΤΟ ΡΙΖΙ, ΓΙΑ ΤΙ ΓΙ, ΓΙΑ ΤΟ ΓΙΑΠΟΝΕΖΙΚΟ ΟΧΤΟΒΡΙ!

ΟΚΑΝΟ— ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΑ ΤΙΣ ΓΙΑΠΟΝΙΑΣ

Στα μακρινά νιςιά (οςτροβάχ) τυ Ιρινικύ οκεανύ, στι μιςοφευδαρχικί ιμπεριαλιςτικί χόρα, πυ ςα χοροφίλακας (ζζαντάρμ) τυ πανκόζμιυ ιμπεριαλιζμύ στιν Ανατολί (βοςτόκ) λίςτεβε κε λιςτέβι (γράμπιτ) τι Μαντζυρία κε Μονκολία κ' ετιμάζι επίθεςι ενάντια στιν ΕΣΣΔ, το γιαπονέζικο κομυνιςτικό κόμα βαςτάι 12 χρόνια σταθερά στα χέρια-τυ τι ςιμέα τις Κομιντέρνας. Κάτο απ' αφτί τι ςιμέα τα εκατομίρια τον εργατικόν κ' εργαζομένον μαζόν κςεςικόνυντε στον αγόνα ενάντια στον πόλεμο κε τιν αςτινομική (πολιτςέιςκι) μοναρχία, για το ρίζι (ρις), για τι γι, για τι λεφτεριά, για τιν πλέρια απελεφτέροςι τον απικιόν (κολόνιι), για τι λαική επανάςταςι κε τι διμιυργία (ςοζντάνιε) εργατο-χορικίς κιβέρνιςις.

Ο ΦΑΣΙΖΜΟΣ ΚΙ' Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΙΝΕ Ι ΣΤΕΡΝΙ ΕΛΠΙΔΑ ΤΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΖΜΥ

ΦΡΙΤΣ ΓΕΚΕΡΤ— ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΑ ΤΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Τα δεκαπεντὰχρονα τις Κομιντέρνας πέφτυνε τον κερό, πυ μπένυμε στο νέο κίκλο (τυρ) τον επαναςτάςεον κε πολέμον. Για τον καπιταλιςτικό κόζμο δεν απομένι καμιά άλι διέξοδο (βίχοντ) απτιν κρίςι, εκςόν απτον πόλεμο, πυ για το πιο γλίγορο ετίμαζμά-τυ ι μπυρζυαζία βάζι παντύ τι φαςιςτική διχτατορία, πολεμάι να τςακίςι

παντύ τις εργατικές οργάνοσες. Ι σοσιαλ-διμοκρατία πάλι καπιτυλιάρι ς' όλο το φρόντο μπροστά ς' αφτά τα ενκλίματα (πρεστυπλένια). Μα ο καπιταλιζμός δε μπορί με τι βοίθια τυ φασιζμύ κε τον νέον πολέμον να βρι διέξοδο απτιν κρίσι κε ν' αποφίγι τιν προλετάρικι επανάσταςι. Ι καπιταλιστές μπορύνε μόνο ν' αρχίσυν τον πόλεμο—να τον τελιόσυν πια δε θα μπορέσυν.

Το μεγάλο παράδιγμα τις νικιφόρας προλεταριακίς επανάστασις κι' ο θρίαμβος τυ σοσιαλιζμύ στι Σοβιετικί Ένοσι θα βοιθίσυν τιν Κομιντέρνα να πραγματοπιίσι (σοβερςςίτ) πιο γλίγορα εκίνι τι μεγάλι ιπόθεσι, πυ για τιν πραγματοπιίσί-τις διμιυργίθικε απτο Λένιν: να μετατρέπσι (πρεβρατίτ) τιν Οχτοβριανί επανάστασι τυ 1917 σε νικιφόρο πανκόζμιο Οχτόβρι τυ προλεταριάτυ.

ΓΙΑ ΤΙΝ ΚΟΚΙΝΙ ΑΦΣΤΡΙΑ

ΑΛΕΚΣΑΝΤΡ ΣΣΕΚΑΥ—
ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΑ ΤΙΣ ΑΦΣΤΡΙΑΣ

Τις στερνές μέρες ο αφςτρο-μαρκςιζμός έπαθε ένα πολί μεγάλο κραχ. Κάτο απτο βρόντο τον κανονιόν (πύςςεκ) κε πολιβόλον, στις μέρες τις ένοπλις εκςέγερςις (βοορυζζόνογο βοςτάνια) νκρέμιςε ος τα θεμέλια το χτίριο τυ αφςτρο-μαρκςιζμύ, αφτίς τις έτσι ονομαζόμενις «ςιδερένιας ντιβίζιας» τυ δέφτερυ Ιντερνατςιονάλ.

Ι θεορία τις «αντεπαναςτατικίς ςιτυάτςιας», πυ ιπάρχι, τάχατες, στιν τορινί στιγμί (μομέντ), πυ κιρίτι (προποβέντυετ) ο Όττο Μπάυερ για να ιποςκάπςι τιν ανδρία (μύζζεςτβο) τον εργατόν κε να πετίχι να ιπακύνε στο φαςιζμό, αποδίχτικε πέρα-πέρα ςαχλαμάρα κε απάτι (γερυντά ι ομπμάν): ι εργάτες αγονιζόντανε ιροικά στις μπαρικάντες, αποδίχνοντας τιν αλίγιστί-τυς θέλισι για τι νίκι πάνο στον εχτρό. Αγονιζόντανε, σαν προλεταριάτο, πυ νικίθικε σίμερα απτο φτέκςιμο τυ προδοτικύ αφςτρο-μαρκςιζμύ, μα, πυ θα μπορέσι άβριο να νικίσι κάτο απτιν καθοδίγισι τυ κομυνιστικύ κόματος.

Στα δεκαπεντάχρονα τις Κομιντέρνας ο αφςτρο-μαρκςιζμός απόδικςε το πλέριο-τυ κραχ. Μπροστά στο αφςτριακό κόμα στέκετε τόρα το τεράστιο ιςτορικό πρόβλιμα—το πρόβλιμα τις ένοςις τον πλατιόν μαζόν τον ςοςιαλ-διμοκρατόν εργατόν κάτο απτις ςιμέες-τυ κομυνιζμύ, κάτο απτις ςιμέες τυ αγόνα για τι ςοβιετικί Αφςτρία.

ΣΤΙΣ ΜΑΧΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

ΓΑΣΤΟΝ ΜΟΝΜΥΣΟ
ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΑ ΤΙΣ ΓΑΛΙΑΣ

Το όλο πριν από 15 χρόνια στι Γαλία δεν ιπίρχαν ακόμα κομυνιστές. Ι Κομιντέρνα, πυ μόλις οργανόθικε ίχε μόνο ςιμπαθύντες ανάμεσα στα κάδρα τυ εργατικύ κινίματος.

15 χρόνια ίςτερα απτιν οργάνοσι τις Κομιντέρνας το γαλικό κομυνιςτικό κόμα κατάχτισε (ζαβογεβάλα) τιμιτικί θέσι (ποτζότνοε μέςτο) στις μάχες μέσα στυς δρόμυς ενάντια στις φαςιστικές οργάνοσες κε τιν πολίτσια, στις μάχες, πυ έγιναν στις μπαρικάντες στις 8, 9 κε 12 τυ Φλεβάρι, θιςιάζοντας (ζζέρτβυγια) πολύς απτυς νεαρύς-τυ εργάτες, πυ πέςανε κάτο απτα βόλια (πύλι) τις κιβέρνισις.

Ι μίςια τυ ςοςιαλ-φαςιζμύ ίτανε να βάλι εμπόδια ανάμεσα στο κίνιμα τον μαζόν κε τον κομυνιζμό. Αφτό το εμπόδιο τςακίςτικε, κε, παρ' όλες τις προςπάθιες (ςταράνια) κι' όλες τις ντεκλαράτςιες τον ςοςιαλφαςιςτόν αρχιγόν, το επαναςτικό κίμα ςίκοςε ψιλά το γαλικό κομυνιςτικό κόμα.

Εκίνο το ενιέο κόμα, για το οπίο μιλόςε ο Λένιν στο ΙΙ κονγρέςο τις Κομιντέρνας, έχι τόρα στι Γαλία όχι μόνο μικρό μαχιτικό επιτελίο (μποεβόι ςςταμπ). Αφτό το

επιτελίο μπορί να ραπορτάρι στα δεκαπεντάχρονα τις Κομιντέρνας, ότι τράβιξε στον επαναστατικό ταξικό αγόνα τεράστιες προλετάριχες μάζες, πυ ίνε δινατές με τον αριθμό-τυς, τι μαχιτικότιτα κε τιν εμπιστοσίνι στο γενικό επιτελίο τις πανκόζμιας επανάστασις, πυ ίδριςε (οςνοβάλ) ο Λένιν—στιν Κομιντέρνα.

ΓΙΑ ΤΙ ΓΕΝΙΚΙ ΓΡΑΜΙ ΤΙΣ ΚΟΜΙΝΤΕΡΝΑΣ

Β. ΤΥΡΟΦΣΚΙ—
ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΑ ΤΙΣ ΠΟΛΟΝΙΑΣ

Το κομυνιστικό κόμα τις Πολονίας γενίθικε κάτο απτιν άμεσι επιροί (νιεποςρέντστβενοιε βλιγιάνιε) τις Οχτοβριανίς επανάστασις κε τυ ΠΚΚ(μπ), μα δε μπορύσε πολί κερό να λικβιντάρι τι λυξεμπυργιανί κλιρονομιά (ναςλέντςτβο) τις ςοσιαλ-διμοκρατίας τις Πολονίας κε τις Λιθυανίας (Λιτβα) κε δε μπόρεσε να προφιλάξι τον εαφτό-τυ απτιν πίεσι (νταβλένιε) τις μενςεβίκικις κλιρονομιάς τον αριστερόν τις ΠΠΣ. Το κόμα δε μπόρεσε να διμιυργίσι αμέσος σταθερί πολιτικί καθοδίγισι, πυ δίνι γαράντια απτιν επανάλιψι (ποβτορένιε) τον παλιόν παρεκλίσεον (υκλόνοβ). Το Μάι τυ 1926, στον κερό τις φασιστικίς ανατροπίς (περεβορότα), το κόμα κάτο απτιν επιροί τον δεξιο-οπορτυνιστικόν θέσεον τυ σιν. Βάρςκι, πυ έπεσε όλι ι ΚΕ, δε μπόρεσε ν' αντιπαραταχτί (προτιβοποστάβιτςα) ενάντια στο φασιζμό κ' έκανε το πολί βαρί λάθος τυ Μάι. Κ' εδό τεράστια σιμασία, για να καταλάβι το κόμα το λάθος-τυ, ίχε ι με αφτοριτέ εμφάνισι (βιςτυπλένιε) τις εχτελεστικίς επιτροπίς τις Κομιντέρνας, πυ έδοσε εχτίμισι (οτςένκα) στα γεγονότα (σομπίτια) τυ Μάι κε στιγμάτισε το φέρσιμο (κλειμίλ ποβεντένιε) τις καθοδίγισις τυ κομυνιστικύ κόματος τις Πολονίας.

Το κόμα νίκισε τι δεξιά γρύπα κε διμιύργισε τιν καθοδίγισι, πυ τράβιξε στο σοστό δρόμο τις μπολςεβιζάτσιας κε πραγματοπιί τι γενικί γραμί τις Κομιντέρνας τι σινκεκριμένι (κονκρέτνι) οπερατίβικι καθοδίγισι τυ επαναστατικύ αγόνα. Διμιυργίθικαν εβνοικές σιθίκες (μπλαγοπριάτνιε υςλόβια) για το βάθεμα τις επιροίς τις Κομιντέρνας, στιν καθιμερινί δυλιά τυ κόματος, για τι λίσι τον σινκεκριμένον μαχιτικόν προβλιμάτον.

ΜΕ ΤΙΣ ΜΑΖΕΣ Κ' ΕΠΙΚΕΦΑΛΙΣ ΤΟΝ ΜΑΖΟΝ

Γ. ΜΙΤΡΟΒΙΤΖ —
ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΑ ΤΙΣ ΓΙΥΓΟΣΛΑΒΙΑΣ

Το κομυνιστικό κόμα τις Γιυγοςλαβίας διμιυργίθικε τον Απρίλι τυ 1919, ένα μίνα πιο ίστερα απτο πρότο κονγρέσο τις Κομιντέρνας.

Το ανιχτό γράμα τις εχτελ. επιτροπίς τις Κομιντέρνας στα 1920 ς' όλα τα βαλκανικά κόματα, όπυ ίτανε καθαρά βαλμένα τα βασικά ζιτίματα τις επανάστασις στα Βαλκάνια, χρισίμεψε (ποςλυζζίλο) σα βάσι για τι σινκέντροσι τον επαναστατικόν κομυνιστικόν στιχίον, πυ στέκυντε αναντίριτα (μπεζογοβόροτζνο) πάνο στιν πλατφόρμα τις Κομιντέρνας, στον αγόνα με τι σοσιαλ-διμοκρατικί καυτςκιανί πτέριγα (κριλό), πυ τέλιοσε με τι νίκι τις κομυνιστικίς πλιοψιφίας (μπολςςινςτβά) στο σινέδριο τυ κόματος στο Βυκομπόρ (Ιύνι τυ 1920) κε το βγάλσιμο τις σοσιαλ-διμοκρατικίς οποζίτσιας απτο κόμα.

Παρ' όλι τι νίκι, σε χάμποσα βασικά πολιτικά ζιτίματα, το κομ. κόμα τις Γιυγοςλαβίας απέμινε τότε στι βάσι (β οςνοβνόμ) στις σοσιαλ-διμοκρατικές ποζίτσιες, πυ ίχε σαν αποτέλεζμα τις μεγάλες ίτες (ποραζζένια) κε τα χασίματα στα 1921-23. Πρότα απ' όλα ο λόγος γίνετε για το εθνικό κε το αγροτικό ζίτιμα, πυ έχυνε για τι Γιυγοςλαβία, σαν αγροτικί χόρα, τεράστια σιμασία.

Ι Κομιντέρνα έδοσε αποφασιστικί βοίθια

στο κόμα για το καθάριζμα τον γραμόν-τυ απτα κσένα στιχία, στον αγόνα ενάντια στιν προβοκάτσια κε τιν προδοσιά, πυ πίρανε πλατιές διάστασες (ραζμέρι) ίστερα αππις μεγάλες ίτες τυ κόματος στον αγόνα με τι στρατιοτικο-φασιστικί διχτατορία στι Γιυγοσλαβία στα 1929—31. Κάτο αππιν καθοδίγισι κε τιν παντοτινί ιδεολογικί κι' οργανοτικί βοίθια τις Κομιντέρνας το κομ. κόμα τις Γιυγοσλαβίας βρίσκετε πάνο στι σοστί στράτα τις μετατροπίς-τυ σε πραγματικό, στενά σιικανό να οδιγίσι (σποσόμπνοι ποβεστί) τις μάζες στον αγόνα για το νκρέμιζμα τις φασιστικίς διχτατορίας.

ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΥ ΛΕΝΙΝ ΣΤΑΛΙΝ!

ΚΑΝ-ΣΥΝ— ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΑ ΤΙΣ ΚΙΝΑΣ

Το κινέζικο κομυνιστικό κόμα στον αγόνα για τιν πραγματοπίισι τις στρατιγικίς κε τις ταχτικίς τις Κομιντέρνας ανανκάστικε να ιπερνικίσι λογιο-λογιό μεσοκοματικές διαφονίες (ραζνογλάσια), να κάνι σκλιρό αγόνα ενάντια στον οπορτυνιζμό όλον τον αποχρόσεον (οτένκοβ).

Σ' αφτές τις βαριές μάχες το κόμα έβρισκε δραστίρια ιποστίριξι κε καθοδίγισι απτιν Κομιντέρνα κε τον αρχιγό-τις σιν. Στάλιν. Κάτο αππιν καθοδίγισί-τυς, κάτο αππι σιμέα τις λενινικίς Κομιντέρνας το κινέζικο κόμα μπόρεσε να κσετιλίκσι τιν αντιμπεριαλιστικί κε αγροτικί επανάστασι, να διμιυργίσι τι σοβιετικί ρεσπύμπλικα πάνο στιν τεριτόρια τυ 1/4 τις καθαφτό Κίνας με 80 εκατομ. πλιθιζμό (νασελένιε), να οργανόσι τις 350 χιλ. τυ εργατο-χορικύ Κόκινυ στρατύ κε να μπορέσι να μετατρέπσι το κινέζικο κομυνιστικό κόμα σε μοναδικό αρχιγό τις κινέζικις επανάστασις κε πραγματικό μπολσεβίκικο μαχιτικό κόμα, πυ αγονίζετε για τιν τελιοτικί νίκι τυ κινέζικυ Οχτόβρι.

Ι ΜΟΝΑΔΙΚΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΙ ΔΙΝΑΜΙ

ΙΟΣΙΦ ΧΑΚΕΝ — ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΑ ΤΙΣ ΤΖΕΧΟ-ΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Το τζεχο-σλοβάκικο κόμα, πυ ιδρίθικε στα 1921 με τι βοίθια τις Κομιντέρνας, ένοσε στις γραμές-τυ τυς επαναστατικύς εργάτες έκσι εθνικοτίτον κε γλίγορα έγινε, ίστερα απτο γερμανικό κομ. κόμα, το πιο δινατό κομυνιστικό κόμα στιν Εβρόπι. Στα 1925 ι λικβινταριστές έκαναν σοβαρί απόπιρα (σεριόζναγια ποπίτκα) να τ' αποσπάσυν (οτορβάτ) αππιν Κομιντέρνα, μα τσακίστικαν. Με τι βοίθια τις Κομιντέρνας το κομ. κόμα τις Τζεχο-Σλοβακίας έλισε τα πολιτικά προβλίματα, πυ στεκόντανε μπροστά-τυ κε ιπερνίκισε τιν κρίσι, πυ το τράνταξε (ποτριάς) πάνο στι στράτα τις μπολσεβιζάτσιας. Δεν έχασε το μαζικό-τυ χαραχτίρα. Τόρα, ίστερα αππιν προδοσιά κε το κραχ τις γερμανικίς κι' αφστριακίς σοσιαλ-διμοκρατίας, το ΙΙ Ιντερνατσιονάλ μετατράπικε σε μια στίβα σιντρίμια (ομπλόμκοβ). Μα ι Κομιντέρνα έγινε πανκόζμια δίναμι.

'Ιστερα απτο Λένιν, ο Στάλιν έγινε ο αρχιγός τυ πανκόζμιυ προλεταριάτυ.

Το τζεχο-σλοβάκικο προλεταριάτο βλέπι στιν Κομιντέρνα τι μοναδικί επαναστατικί δίναμι, πυ αγονίζετε ενάντια στον καπιταλιζμό, το μοναδικό οργανοτικό κέντρο για τον αγόνα ενάντια στο φασιζμό κε τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Το προλεταριάτο έχι τόρα μόνο ένα ιντερνατσιονάλ—τιν Κομιντέρνα.

ΣΤΙΣ ΜΠΑΡΙΚΑΝΤΕΣ ΑΤΣΑΛΟΘΙΚΕ ΤΟ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΑ

Ν. ΓΡΙΓΟΡΕΣΚΥ— ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΑ ΤΙΣ ΡΥΜΑΝΙΑΣ

Το ςινέδριο τυ ςοςιαλιςτικύ κόματος το Μάι τυ 1921 με τεράςτια πλιοπςιφία αποφάςιςε να ενοθί ςτο ΙΙΙ Ιντερνατςιονάλ, κ' ι μιοπςιφία (μενςςινςτβό) απτα δεκςιά ςτιχία βγίκε απτο κόμα κι' άφιςε το ςινέδριο.

Τιν ίδια μέρα, πριν ν' αφίςυν τι ςάλα τον ςινεδριάςεον, όλι ι ντελεγάτι, πυ πςίφιςαν (γολοςοβάλι) για το ΙΙΙ Ιντερνατςιονάλ, αρεςταρίςτικαν κε παραδόθικαν ςαν προδότες (ιζμένικι) ςτο ςτρατοδικίο (βοιενο-πολεβόι ςυντ).

Έτςι γενίθικε το ρυμανικό κόμα.

Κι' αν το κόμα μπόρεςε να οργανόςι κε να καθοδιγίςι το Φλεβάρι τυ 1933 τις ιςτορικές τακςικές μάχες, πυ ςτον κερό-τυς δεκάδες χιλιάδες ςιδεροδρομικί κ' εργάτες νεφτιύ πίρανε τις φάμπρικες κε τα εργοςτάςια κι' αγονιζόντανε ανιχτά ςτις μπαρικάντες τον δρόμον ενάντια ςτιν κιβέρνιςι, αφτό δεν ίτανε τιχέο (ςλυτζάινοςτ).

Το ρυμανικό κομυνιςτικό κόμα βαςτάι τόρα δινατές ποζίτςιες, ςαν καθοδιγιτίς τυ αγόνα όλον τον εργαζομένον τις Ρυμανίας ενάντια ςτι διχτατορία τον καπιταλιςτόν κε τον πομέςτζικον, ενάντια ςτι φαςιςτικί μοναρχία—για τι ςοβιετικί Ρυμανία.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΑΧΕΣ ΣΤΙΝ ΑΦΣΤΡΙΑ

ΣΤΙΝ ΙΡΟΙΚΙ ΕΚΣΕΓΕΡΣΙ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΝ ΤΙΣ ΑΦΣΤΡΙΑΣ Ο ΦΑΣΙΖΜΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΜΕ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΣΚΟΤΟΜΕΝΥΣ

ΜΕΓΑΛΙ ΝΙΚΙ ΤΥ ΠΑΝΚΟΖΜΙΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΥ

Ι ΣΙΝΤΡΟΦΙ ΔΙΜΙΤΡΟΦ, ΠΟΠΟΦ ΚΕ ΤΑΝΕΦ ΙΡΘΑΝΕ ΣΤΙ ΜΟΣΧΑ

Το προλεταριάτο όλυ τυ κόζμυ κέρδιςε μεγάλι νίκι. Ο πιζματόδικος (υπόρναγια) αγόνας-τυ για το λεφτέρομα τον ς. ς. ΔΙΜΙΤΡΟΦ, ΠΟΠΟΦ ΚΕ ΤΑΝΕΦ ανάνκαςε τυς γερμανύς φαςίςτες ν' ανίξυν, τρίζοντας τα δόντια, τις πόρτες τις φιλακίς κε ν' αφίςυνε λέφτερυς τυς βύλγαρυς κομυνιςτές.

Στις 27 τυ Φλεβάρι ι όρα 7 το πρωί φέρανε τυς ςιντρόφυς Διμίτροφ, Ποπόφ κε Τάνεφ απτι φιλακί στο αεροδρόμιο κε τυς βάλανε στο αεροπλάνο, πυ πέταξε στι Μόςχα. Τιν ίδια μέρα ι όρα 19 το αεροπλάνο με τυς βύλγαρυς ςιντρόφυς ίρθε στο αεροδρόμιο τις Μόςχας, όπυ τυς προιπαντίςανε (βςτρέτιλι) πολές χιλιάδες εργάτες κ' εργαζόμενι τις Μόςχας.

Ι χαρύμενες μάζες τον εργαζομένον δεν περιμένανε να σταματίςι τ' αεροπλάνο κε ριχτίκανε να το προιπαντίςυν. 'Ολι ι χόρα χερετύςε στο πρόςοπό-τυς τυς ςιντρόφυς Διμίτροφ, Ποπόφ κε Τάνεφ.

'Οταν ι προπέλες έκαναν το στερνό-τυς γίρο, στο αεροπλάνο ςίμοςαν ι πιο έξοχι (διντάγιυςτζιγεςια) εργάτες τις Κομιντέρνας, τα μέλι τυ προεδρίυ τις Κομιντέρνας κε Προφιντέρνας. Ανάμεςά-τυς ίτανε ι ς. ς. Μανυίλςκι, Κνόριν, Λοζόφςκι, Γέκερτ, Μανταλένα, 'Ιςκροφ, Βανμίν κε άλι.

Ο ςιν. Διμίτροφ βγίκε απτο αεροπλάνο. Ι όψι-τυ (βιντ) ίνε κυραζμένι. 'Ινε χλομός (μπλέντεν). 'Ενα πλατί χαρύμενο χαμόγελο λάμπι στο πρόςοπό-τυ, όταν βλέπι τυς προλετάριυς τις Μόςχας, όταν ακύι τα φλογερά λόγια τον χερετιζμόν, πυ απεφθίνυντε (ομπραςτζενί) ς' αφτόνα κε τυς ςιντρόφυς-τυ. Τα πρόςοπα τον ς. ς. Ποπόφ κε Τάνεφ ίνε χλομά, αδινατιζμένα.

Τα πρότα λόγια τυ Διμίτροφ — «Γιά-ςας, ςίντροφι!» — σκεπάζυντε από θίελα (μπύρια) ενθυςιαζμένον χερετιζμόν, από βροντόδικες φονές «υρά», «Ροτ φροντ».

Με θιελόδικι οβάτςια απαντύν το χερετιζμό τυ ςιν. Μανυίλςκι στυς γενέυς (οτβάζζνι) βύλγαρυς κομυνιςτές, ίςτερα αφύ τυς ανκάλιαςε:

«Σας χερετό απτιν ΚΕ τυ ΠΚΚ(μπ), σας χερετό απτιν Κομιντέρνα».

Κςεςπάνυνε χαρύμενες φονές: «Ο Διμίτροφ-μας, ο Διμίτροφ ίνε στι Μόςχα!»

Τον ςιν. Διμίτροφ τον ςικόνυνε στα χέρια κε τον πιγένυνε στον αεροςταθμό.

'Οταν ι ςιν. Διμίτροφ, Ποπόφ κε Τάνεφ, ςινκινιμένι (τρόνυτιε) απτιν προιπάντιςι, έφιγαν απτο αεροπόρτο, το πλίθος, πυ ίρθε να τυς προιπαντίςι, στεκότανε ακόμα πολί κερό.

Μετά διο όρες ίςτερα απτον ερχομό-τυς, ι ς. ς. Διμίτροφ, Ποπόφ κε Τάνεφ δέχτικαν (πρίνιαλι) τυς αντιπρόςοπυς τυ ςοβιετικύ κε τυ ξένυ τίπυ (πετζάτι). Παραπάνο από 100 διμοςιογράφι (ζζυρναλίςτι) μαζεφτίκανε στιν κόκινι γονιά τυ ξενοδοχίυ (γοςτίνιτςα) «Λυξ». 'Ορθιι (στόγια), με θιελόδικα, ξακολυθιτικά χεροκροτίματα προιπάντιςαν ι διμοςιογράφι τυς βύλγαρυς επαναςτάτες, πυ λεφτερόθικαν απτι φαςιςτικί φιλακί.

Ο ςιν. Διμίτροφ μιλάι στι γερμανικί γλόςα.

— Σίμερα ι όρα 5 το πρωί, — λέι, — μας ξίπνιςαν ολοςδιόλυ ξαφνικά, μας διάταξαν (πριχαζάλι) να ςικοθύμε, να ντιθύμε (οντέτςα) κε να μαζέψυμε τα πράματά-μας. Μα δε μας λέγανε γιατί χριάζετε αφτό κε πυ θέλυνε να μας πάνε. Λιγάκι αργότερα ένας αντιπρόςοπος τυ ιπυργίυ τον εςοτερικόν (μινιςτέρςτβα βνύτρενιχ ντελ), μας ίπε: «Σίμερα λεφτερόνεςτε κε ςίμερα κιόλας θα

εκςοριςτίτε απτι Γερμανία ςτι Σοβιετική Ένοςι».

Ι απέτιςί-μας (τρέμποβανιε) να φονάκςυν αντιπρόςοπυς απτο πολπρέντςτβο τις ΕΣΣΔ, έμινε δίχος απάντιςι. Εδό πια μάθαμε, ότι ι ςοβιετική κιβέρνιςι γενικά δεν ιδοπιίθικε (βοομπςτζέ νιε μπιλο ινφορμίροβανο) από μπροςτά για τιν εκςορία-μας (βίςιλκα).

Ι πρότι-μας λέκςι, πρέπι να ίνε λέκςι βαθιάς απεριόριςτις εβγνομοςίνις (μπεζγρανίτζνοι μπλαγοντάρνοςτι) ςτο πανκόζμιο προλεταριάτο κε τα πλατιά ςτρόματα (ςλοί) τις ιντελιγέντςιας όλυ τυ κόζμυ, πυ παλέβανε για τιν απελεφτέροςί-μας, κε, πρότα απ' όλα χροςτύμε εβγνομοςίνι ςτο προλεταριάτο κε τυς κολχόζνικυς τις Σοβιετικίς Ένοςις—τις προλετάρικίς-μας πατρίδας.

Τόρα μπορό να πο ίςιχα κε για τον εαφτό-μυ κε για τυς ςιντρόφυς-μυ, ότι αν δε γινότανε ι καμπάνια για τιν απελεφτέροςί-μας, αν δεν ίτανε ι μομπιλιζάτςια τον δινάμεον τον εργαζομένον ς' όλο τον κόζμο ενάντια ςτο γερμανικό φαςιζμό, δε θα ίμαςταν ςίμερα ςτι Μόςχα.

Α. ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΣ

ΣΤΟ ΔΙΜΙΤΡΟΦ

Ακόνιζε ο μπόγιας το τςεκύρι.
Με λίςα λάκο ς' έςκαφτε να μπις.
Γριλίζοντας ι γυρυνίςια μύρι
θαρύςε, πος λιγόπςιχος θα βγις.

Μ' ακράτιτι ορμί, παλικαρίςια
κςεςκέπαςες το πςέμα, τυς λιςτές.
Τις μάςκες έρικςες. Χτιπόντας ίςια
κυρέλιαςες παντιέρες κανελιές.

Κε ςκόρπιςες ςαν ίλιος το ςκοτάδι.
Σα διναμίτις τράντακςες τι γι.
Μπροςτά ςτο γυρυνίςιο το κοπάδι
λιοντάρι όλι ίδανε να βγι.

Απτο ςκαμνί τις δίκις ι φονί-ςυ
αντίχιςε ςτον κόζμο ςα βροντί —
Ι ΚΟΜΙΝΤΕΡΝΑ μίλαγε...Τιμί-ςυ
κε δόκςα μπολςεβίκε μαχιτί!

Ι τόλμι-ςυ ιλέχτριςε χιλιάδες.
Το κίριγμά-ΤΙΣ άναπςε φοτιά.
Φυντόνυνε παντύ ι μπαρικάδες.
Γοργά θα δόςυν πλύςια ςοδιά.

Κε νά ι μπαρικάδες, πυ φυντόνυν
κε τον Σοβιέτ τα λέφτερα πεδιά,
παλέβοντας τον ίροα γλιτόνυν,
τυ δίνυνε ζοί κε λεφτεριά.

Κε ίρτες! Με αγάπι, με καμάρι
το ςτρατιότι τις κινίς δυλιάς,
το δοκςαζμένο Γιόργι-παλικάρι,
τον ςφίνκυμε με δάκρια χαράς.

Τον ςφίνκυμε θερμά ςτιν ανκαλιά-μας
το νέο ςιμπολίτι-μας κ' εμπρός
τραβάμε πάντα μ' όλι τιν καρδιά-μας
να γίνι γλίγορα πολίτις
πανςοβιετικός.

Μαριύπολι 28 τυ Φλεβάρι 1914

ο μπόγιας—παλάτζ
ο λάκος—γιάμα
γριλίζοντας—χριύκαγια
ι μύρι—ρίλο
λιγόπςιχος—μαλοντύςςνι
ακράτιτος—νιευντερζζίμι
ι ορμί—ναπόρ
ι λιςτές—γραμπίτελι
κυρέλιαςες—πρεβρατίλ β λοχμότια
κανελιές—κορίτζνιεβιε
ι τόλμι—οτβάγα
το κίριγμα—πρόποβεντ
κινίς—όμπςτζεγο
ο ςιμπολίτις—ςογραζζτανίν

ΣΤΙΣ ΛΕΦΤΕΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

ΠΕΧΝΙΔΙΑ

I.

— Ελάτε ας πέκσυμε «διάφορες σιμασίες» —πρότινε ο Αλέκος στα πεδιά. 'Ινε πολί απλό κε όμορφο πεχνίδι.

Τα πεδιά το δεχτίκανε. Ο Αλέκος άρχισε να κσιγάι το πεχνίδι.

— Ο ένας ίνε οδιγός, ι άλι βάζυνε στο νύ-τυς καμιά λέκσι, πυ έχι διο σιμασίες. Νά ας πάρυμε για παράδιγμα το μέτοπο. Κσέρυμε, ότι αφτί ι λέκσι έχι διο σιμασίες: μέτοπο — ένα μέρος τυ κεφαλιύ κε μέτοπο όπυ πολεμύνε.'Ι, ας πύμε, το βίμα: βίμα όταν περπατύνε κε βίμα απ' όπυ μιλύνε. 'Οταν βάλυνε πια στο νύ-τυς τι λέκσι, φονάζυνε τον οδιγό κε τυ λένε τα γνορίζματα τις μιας κε τις άλις σιμασίας. Μ' αφτά τα γνορίζματα ο οδιγός πρέπι να βρι τι λέκσι, πυ βάλανε στο νύ-τυς.

Ας πάρυμε το μέτοπο. Γι' αφτό μπορύμε να πύμε, ότι ίνε πάνο απτο στόμα, ότι δεν έχι μαλιά, ότι εκί έχι κανόνια, σκοτόνυντε πολί κ. τ. λ. Μπορύμε να δόσυμε κι' άλα γνορίζματα. Το καταλάβατε, πεδιά; Ας εκλέκσυμε λιπόν οδιγό. Πιος θέλι να ίνε;

— Εγὸ! Εγό! Εγό! — φονάκσανε τα πεδιά.

Ο οδιγός τραβίχτικε στιν πάντα.

— Ελάτε, πεδιά, να βρύμε καμιά άλι λέκσι.

Κι' ο Αλέκος ίπε σιγά στα πεδιά αφτὶ τι λέκσι.'Αμα ίρθε ο οδιγός, τα πεδιά αρχίσανε να λένε το ένα κατόπι απτο άλο τα γνορίζματα, πυ ίχανε κ' ι διο σιμασίες τις λέκσις, πυ βάλανε στο νύ-τυς.

— 'Ινε σαν αέρας.

— Ανεβένι απσιλά. Φένετε.

— 'Εχι πράσινο κε κίτρινο χρόμα.

Ο οδιγός αμέσος τάχασε απ' αφτά τα γνορίζματα, μα τα πεδιὰ κσακολυθύσανε:

— Σε πνίγι.

— Φιτρόνι στον κάμπο.

Το δυλέβυνε στι φάμπρικα.

Ο οδιγός σκεφτότανε πολί όρα, ίστερα άκσαφνα χαμογέλασε:

— Κσέρο, πεδιά, τι ίνε,—ὶπε. Αφτό το πράμα ἐχι διο σιμασίες.

— Σοστά! — φονάκσανε όλα τα πεδιά μαζί.

— Αφτί ι λέκσι ίνε ο καπνός. Ο καπνός, πυ βγένι απτι φοτιά κι' ο καπνός, πυ καπνίζυνε.

Πεδιά! Γράπστε-μας πος πέκσατε αφτό το πεχνίδι κι' αν σας άρεσε. Γράπστε τί λέκσες κε με πιες σιμασίες διαλέκσατε γι' αφτό το πεχνίδι.

II.

Ο καθένας-σας ας σκεφτί ότι κίνισι θέλι: πριόνιζμα κσίλον, καβάλα στο ποδίλατο, ρίκσιμο τυ δίσκυ κ. τ. λ.,—ότι θέλι ο καθένας. Προσπαθίστε να μιν κσεχάσετε αφτί τιν κίνισι.

Τόρα σταθίτε όλι σε κίκλο κε κάντε, ότι θα κάνο εγό. Χτιπό τα χέρια, πιδό στο ένα πόδι, βάζο το χέρι στα μαλιά, διαδοχικά κυνό τα χέρια-μυ — όπος στι γιμναστική — στιν πάντα, μπροστά, κάτο, πάνο...

Στοπ! Νά αφτὸ πυ κάνο εγό, εσίς δεν πρέπι να το κάνετε! 'Ιστερα από μένα να κάνετε ότι κίνισι θέλετε, μα όταν σικόσο τα χέρια πσιλά, εσίς αμέσος κάνετε κίνι τιν κίνισι πυ ο καθένας-σας ἐχι διαλέκσι απτιν αρχί. Δεν κσεχάσατε; Κίνος πυ θα κάνι λάθος κ' ίστερα από μένα θα σικόσι τα χέρια απάνο (θα κάνι τιν ίδια κίνισι πυ έκανα κ' εγό), βγένι απτον κίκλο κε μπένι στι θέσι-μυ — οδιγός.

ΛΙΣΑΝΕ ΤΟ ΡΕΜΠΥΣ

Εγό ι μαθίτρια τις III τάκςις τυ ελινικύ δεκατάκςιυ ςκολιύ Κερτς, διαβάζοντας τον «Πιονέρο» Αρ. 9 ίβρα στιν τελεφτέα-τυ ςελίδα το ρέμπυς, πυ διμοςιέπςατε. Σας γράφο τον τρόπο, πυ μεταχιρίστικα στι λίςι-τυ. Ι λὲκςι, πυ ίβρα ίνε: «πιονέρος». Τιν πρότι ςιλαβί «πι» τιν πέρνυμε απτι λὲκςι «πίπα», αφύ βγάλυμε τα διο τελεφτέα γράματα, ςίφονα με τα διο κόματα, πυ ίνε στο τέλος αφτίς τις λὲκςις. Ίςτερα έρχετε ένας μεγάλος κίκλος, πυ ςιμένι «Ο». Μέςα στο «Ο» ίνε μια κάνυλα, απ' όπυ τρέχι νερό. Αφτό λιπόν ςιμένι «νερό». Τα γράματα «H_2O», πυ ίνε μέςα στον κίκλο, δεν τα κςέρο. Ακόμα δεν τα μάθαμε. Το τελεφτέο ςκίμα τυ ρέμπυς ίνε το γράμα «Σ». Κ' έτςι ι λὲκςι, πυ έβγαλα ίνε—«πιονέρος».

Αν έλιςα ςοςτά το ρέμπυς κε ίμε ι πρότι, πυ ςτέλνο τι λίςι-τυ, παρακαλό να εχτελέςετε τιν ιπόςχεςι, πυ διμοςιὲπςατε.

Εκςόν απ' αφτό, ςας ιδοπιό, ότι ίμυνα ςιντρομιτίς τυ «Πιονέρυ» απτιν 1 τυ Γενάρι 1933, μα στο διάςτιμα όλυ τυ χρόνυ πίρα μόνο τα τρία πρότα νύμερα κε γι' αφτό δε γράφικα για το 1934. Σας παρακαλὸ να μυ γράπςετε, γιατί δεν έπερνα τον «Πιονέρο».

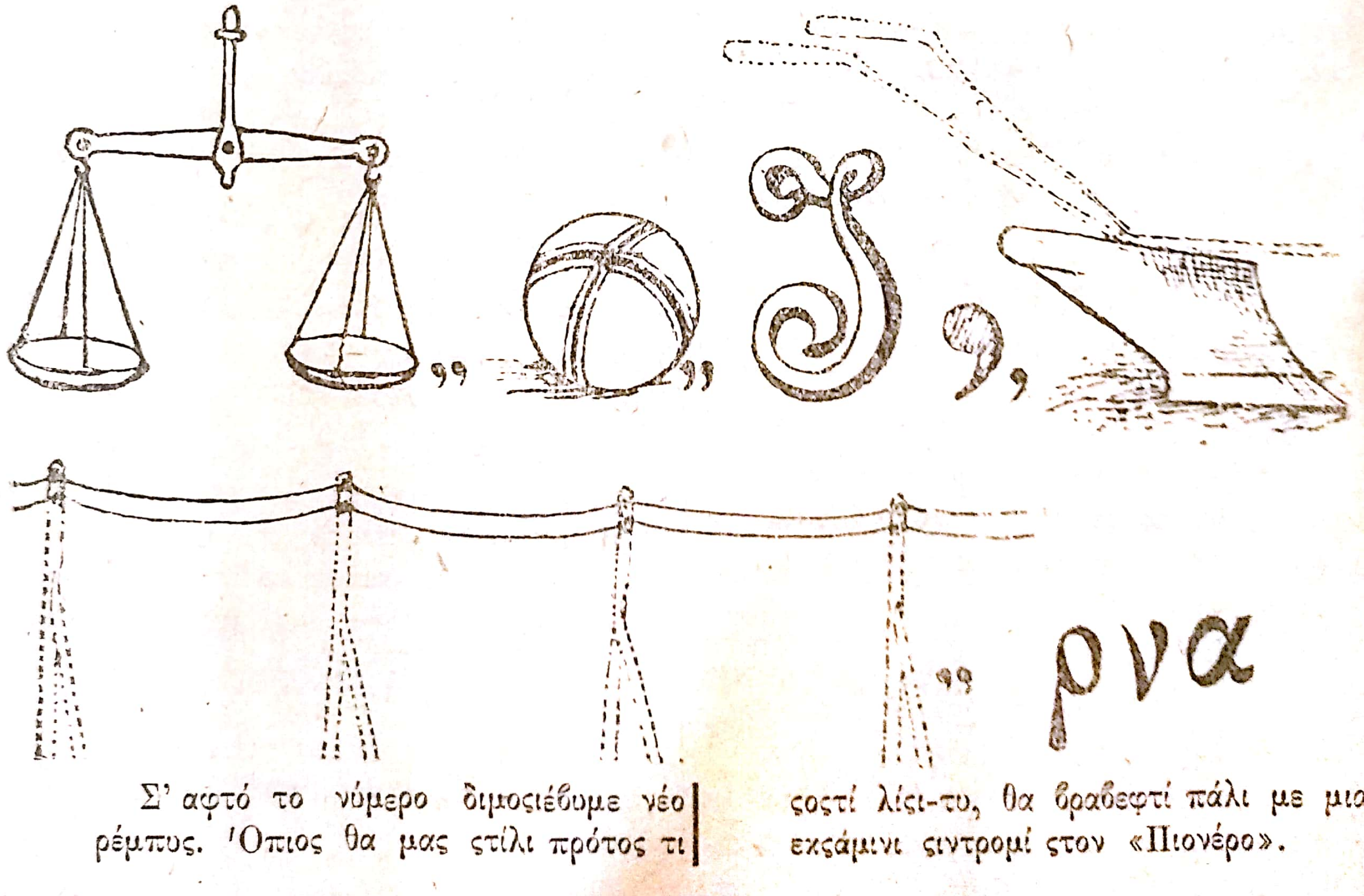
ΜΑΡΙΚΑ ΚΑΝΤΑΡΖΙ

ΑΠΤΙ ΣΙΝΤΑΚΣΙ. Τι μέρα, πυ πίραμε το γράμα-ςυ μας έςτιλε τιν ίδια λίςι κ' ι Χαρατζά Π. απτο ΣΚΝ τις Νοβο-Καράκυμπας. Κ' ι διό-ςας λίςατε ςοςτά το ρέμπυς. Γι' αφτό ςας γράπςαμε ςιντρομιτές για 6 μίνες.

Εκςόν από ςας τις διο, ίςτερα από τρις μέρες μας έςτιλε ςοςτί απάντιςι ι μαθίτρια Κςίφυ απτο ΣΚΝ τις Νοβο-Καράκυμπας κι' αργότερα ακόμα κάμποςα πεδιά. Μα βραβέβυμε μόνο εςάς τις διο, γιατί ι άλι αργίςανε να στίλυν τις απάντιςές-τυς.

Γιατί δε μας ὲγραφες, πος δεν πέρνις τον «Πιονέρο»; Έπρεπε να μας ιδοπιίςις για να πάρυμε τα χριαζόμενα μέτρα.

ΝΕΟΣ ΡΕΜΠΥΣ

Σ' αφτό το νύμερο διμοςιέβυμε νέο ρέμπυς. Όπιος θα μας στίλι πρότος τι ςοςτί λίςι-τυ, θα βραβεφτί πάλι με μια εκςάμινι ςιντρομί στον «Πιονέρο».

ЗМІСТ

ЦІНА—50 К.
ТІМІ—50 К.

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО НАЦІОНАЛЬНИХ
МЕНШОСТЕЙ УСРР ПРИ ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК'у.

ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΙΟΝΟΤΙΤΟΝ
Υ. Σ. Σ. Δ. ΣΤΟ ΠΡΟΕΔΡΙΟ ΤΙΣ Π. Υ. Κ. Ε. Ε.

ΕΛΙΝΙΚΟ ΤΜΙΜΑ—Μαριύπολι, Προσπέκτ Ρεσπύμπλικι 35. Τιλέφονο 3-68.

ΙΠΕΦΤΙΝΟΣ ΣΙΝΤΑΧΤΙΣ: **Λ. ΛΕΟ.**

Стат. форм. 180x240 4 печ. лист. — в листо 69.120. знак. Тираж 2000.

Міськліт 422.—м. Маріупіль, держдрукарня ч. 3. Зам. № 458